

ЧЕТВЪРТЪК, 15 ЯНУАРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн СОСІОVО

Заместникпредседател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието бе открито в 10,05 ч.)

2. Превоз на животни (разискване)

Председател. - Следващата точка е разискването по въпроса с искане за устен отговор към Комисията на г-н Parish от името на Комисията по земеделие и развитие на селските райони относно превоза на животни (О-0134/2008 - В6-0496/2008).

Neil Parish, автор. - (EN) Г-н Председател, взимам думата, за да задам този въпрос с искане за устен отговор не само от името на Комисията по земеделие и развитие на селските райони, но също и от името на Интергрупата за благоденствие на животните, защото вярвам, че в Европейския съюз имаме много добре развито селско стопанство. За да имаме стабилно селско стопанство обаче, ние се нуждаем и от ясно очертана политика за хуманно отношение, тъй като аз смятам, че бъдещето на европейското селско стопанство представлява продукт с много високо качество и много добри стандарти за благосъстояние. Ние можем да използваме това с оглед да популяризираме по един убедителен начин нашите продукти. Ето защо транспортирането на животни не е само мотив. Той е от съществено значение за прилагането на практика на подходящото законодателство.

Тази сутрин аз искам (по всички възможни начини) да обърна внимание на факта, че законодателството е налице. Може да се спори дали това е достатъчно или не, но главното в момента е да изпитаме това законодателство и да се уверим напълно дали държавите-членки го спазват, тъй като знаем, че например в някои от държавите-членки съществуват проблеми между националните правителства, въвеждащи законодателството, и регионалните правителства, които трябва да го изпълняват. Тогава възникват проблемите като в последствие страдат животните.

Бих могъл да посоча много факти, но от особено значение са проблемите, които имаме при превоза на коне. Много коне приключват живота си преработени на салам в Италия като при това условията на превозването им не са от най-добрите във всяко едно отношение. Много от тези превозни средства са наблюдавани при преминаването им през собствените ни държави-членки, където правилата не са били спазвани, камионите не са спирани в определеното време, превозните средства са били неподходящи и в тях не е била осигурена съответната вентилация или вода. Не може да се позволява такива неща да се случват.

Аз често открито заявявам пред Комисията да не се добавят разходи, но в много случаи при животни за клане, ако цената на транспорта е по-висока заради добре свършената работа, те трябва да бъдат превозвани в подходящи транспортни средства и да не са наблъскани в тях – тогава аз казвам добре, съгласен съм. Тъй като много пъти, вместо да изминават дълги разстояния, животните за клане трябва да бъдат убивани в държавата-членка и превозвани като охладено месо. Следователно има още много да се прави по този въпрос.

Искам да ви кажа още, че бившият Комисар за ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“ гн Кургианоу също ни увери, когато беше Комисар, че не само ще приложи правилно настоящото законодателство, но и че в края на мандата ще преразгледа положението. Ние бързо приближаваме края на настоящата парламентарна сесия и края на мандата на настоящата Комисия. Бих призовал гжа Vassiliou, която е много добър заместник на гн Кургианоу, да спази този ангажимент, тъй като превозът на животни е едно от онези неща, които трябва да се приемат изключително сериозно.

Много пъти сме изтъквали тези въпроси и преди, но ние сме цивилизовано общество, а за едно цивилизовано общество до голяма степен се съди не само по начина, по който то третира своите хора, но и животните си. Затова, както казах, аз не мога да наблегна на това достатъчно.

Последно искам да се спра на самия устен въпрос и на факта, че Регламентът за транспортиране на животни е в сила от 2007 г. Следователно Комисията трябва да е получила първите годишни доклади от държавите-членки относно прилагането му. Може ли Комисията да посочи кои държави-членки са изпратили своите доклади? Комисията направила ли е вече предварителен анализ на докладите, който би позволил да се дадат становища относно недостатъците и трудностите, а така също и относно постиженията в прилагане

на законодателството? Дали Комисията ще изготви доклад по процеса на прилагане на регламента в държавите-членки? Такъв анализ би бил от основно значение във връзка с планиране на ревизирането на Регламента за транспортиране на животни. По тази причина, Комисар, аз бих желал да получа отговори на тези въпроси.

Vladimír Špidla, *Член на Комисията*. – (CS) Гн Председател, уважаеми колеги, аз съм напълно съгласен с мнението на гн Parish, че начинът, по който третираме животните, включително добитъка, е въпрос, засягащ както етиката, така и цивилизацията. Комисията е наясно, че транспортирането на животни с търговска цел може да причинява сериозни страдания на животните, и поспециално на така наречените животни с ниска стойност, предназначени за клане. Прилагането на законите за превоз на дълги разстояния е незадоволително. През последните месеци Комисията е получила съобщения за случаи на проявена жестокост към животни. Комисията продължава да подкрепя най-добрите налични възможности за подобряване на положението. Крайната цел е да се постигне по-добро прилагане на законите на ЕС и оттук – поздравя животни и прилични условия на живот за съответните животни. В проучване, извършено от Съвместния изследователски център (СИЦ), се прави заключението, че нови и поефективни системи за контрол като наблюдение на превоза с помощта на системи за позициониране чрез спътници биха помогнали за подобряване на положението и биха дали възможност за по-прозрачно прилагане на правилата. Използването на тези нови технологии също така би помогнало за намаляване на административното бреме върху вътрешнодържавните органи и организации.

Преди изтичането на настоящия мандат Комисията обмисля също възможността за предлагане на нови стандарти, основани на резултатите от научни изследвания във връзка с времето за транспортиране, броя на натоварените животни и броя на животните, натоварени в съответните превозни средства. Комисията оценява прилагането на закона на ЕС въз основа на докладите, представени от държавите-членки по силата на съществуващите разпоредби на ЕС. Съдържащата се в тези доклади информация е съчетана с резултатите от проверки на място, направени от ветеринарни експерти в държавите-членки. Резултатите от проверките извършени от експерти от Комисията са публикувани на уебсайта на Комисията. В момента се прави също и оценка на данните от доклади, публикувани от международни неправителствени организации, работещи активно в тази област.

Повечето държави-членки вече са представили доклади на Комисията относно транспортирането на животни през 2007 г. В края на 2008 г. доклади не бяха представени все още от Кипър, Литва, Малта, България и Люксембург. Комисията им напомни за тяхното задължение като ситуацията внимателно ще се наблюдава. Регламент (ЕО) № 1/2005 обаче не изисква от Комисията да изготви доклад относно напредъка по прилагането на регламента в държавите-членки. Комисията приема, че приложимостта е основен аспект на всеки предложен закон. Затова Комисията обръща специално внимание на анализа на докладите от държавите-членки и възможното бъдещо изменение на правилата на Общността в тази област.

Struan Stevenson, *от името на групата PPE-DE*. – (EN) Гн Председател, нека найнапред да разгледаме предисторията на този въпрос. Задължителното времево ограничение за животни по време на превоз беше прието през декември 2004 г. и през януари 2007 г. влезе в сила във всички 27 държави-членки със специални дерогации, отнасящи се до подълги пътувания, където би могло да се види дали нивото на превозните средства се е повишило и за животните е осигурен достъп до вода, температурен контрол, подходяща вентилация, и дали във времето на пътуването са включени чести периоди на почивка.

Специални дерогации бяха разрешени също за отдалечени селски райони и острови, подобни на Оркни и Шетланд в моя избирателен район, където поголямата продължителност на пътуването е неизбежна. В тези случаи обаче са предвидени специални боксове с постелки с достъп до вода, така че животните да бъдат транспортирани в относително удобни условия. Освен това беше въведена пълна забрана за превоз на някои животни като телета на възраст помалко от 10 дни и агнета на помалко от една седмица.

Аз отчитам с известно удовлетворение, че тези правила за превоз са били стриктно спазени, специално в страни като Шотландия, където ние продължаваме да поддържаме на високо ниво найдобрата практика в целия Европейски съюз. Но аз съм загрижен при известия, както Neil Parish ни спомена, че тези правила не се спазват по същия начин в други части на ЕС, и по-специално в някои от южните средиземноморски държави-членки и в някои от новоприсъединилите се източноевропейски държави, и в частност, отново както подчерта Neil Parish, по отношение на превоза на коне за клане.

Неправителствени организации, развиващи дейност в областта на хуманното отношение към животните, продължават да представят доказателства за ужасно малтретиране на коне и понякога на други видове добитък, транспортирани на големи разстояния в условия на непоносима горещина, без достъп до вода или подходяща вентилация, без периоди на почивка, наблъскани в препълнени камиони. В хода на пътуванията тези животни

прогресивно се изтощават и обезводняват, някои от тях не издържат на стреса от жегата и може да се види колко силно са задъхвани и как се мъчат да поемат въздух, като в найлошите случаи много от тях умират. Тази практика трябва да бъде прекратена и във всички държавичленки трябва да се наблюдава стриктно спазване на регламента.

Аз подкрепям условията на устния въпрос, зададен днес от Neil Parish, с който се прави опит да се провери нивото на спазване на тези мерки. Надявам се, че сега Комисията може да ни предостави тази информация и да ни увери, че се предприемат стъпки за осигуряване на строгото прилагане на осемчасовото времево ограничение за транспортиране на животни, със съответните дерогации, за които споменах, и да се спре с грубото нарушаване на съществуващото законодателство на ЕС, което още е в сила.

Rosa Miguélez Ramos, *от името на групата PSE.* – (ES) Гн Председател, госпожи и господа, за някои европейски страни, в зависимост от географското им разположение, както посочи г-н Stevenson, а също и от тяхната територия и от големината на търговските им потоци, превозът на животни е въпрос от особено значение.

Комисар, аз бих искала да засегна два конкретни въпроса. Първо, за мен ясно, че Комисията среща трудности при извършване на анализ на положението из цялата територия на Общността. Въпреки че по силата на сегашния регламент държавите членки следва, както вече видяхме, да представят всяка година доклад от проверките, направени през предходната година, регламентът не определя минимален брой на проверките, нито изглежда да има еднородност на статистическата база. Това пречи за сравняване на данните, докладвани от различните страни. Комисар, аз смятам, че това положение трябва да се поправи възможно най-скоро заради всички заинтересовани.

Безпокои ме и още един въпрос. В речта си вие описахте животните, транспортирани за клане, като животни с ниска стойност. Комисар, абсолютно не съм съгласна с вас. Аз лично смятам, че те са с висока икономическа стойност и съм сигурна, че индустрията ще се съгласи с мен. Тъй като положението изглежда по този начин и това месо е с висока икономическа стойност, подходящите условия на транспортиране са от съществена важност, независимо от крайното местоназначение – дори да е кланицата – и от пропътуваното разстояние. С други думи, от голямо, всъщност от основно значение е дали тези животни се транспортират при подходящи условия.

Затова аз бих ви помолила да вземете предвид тези съображения в предложените изменения на регламента, върху които Комисията работи. Ние знаем, че както новите технологии, така и реформата ще засегнат измененията по отношение на максималното време за транспортиране, както вече беше казано тук, и максималните и минимални температури за транспортиране на животните.

Аз отново ви моля, Комисар, моля и Комисията, преди да се пристъпи към изменение на такива важни аспекти да се потърси и намери солидна научна основа за предложените изменения. Освен това аз бих ви помолила, докато не разполагаме с тази солидна научна основа, каквато сега липсва за някои от въпросите, да се въздържа от тайно въвеждане на предложените изменения на основните правила в доклади, нямащи нищо общо с транспортиране. Тук имам предвид защитата на животните по време на клане – доклад, по който работим в момента. Смятам, че при въпроси от такова значение всички ние – и Комисията и Парламентът – трябва да играем с открити карти.

Anne E. Jensen, *от името на Група ALDE.* – (DA) Гн Председател, Комисар, аз бих искала да изразя своето малко разочарование от факта, че след четири години ние още не сме видели предложение на Комисията за това как можем да направим по-стриктно законодателството за транспортиране на животни. Между г-н Кургианопулос, а сега и г-жа Vassiliou, и Парламента е имало добро и конструктивно сътрудничество и намерения. Кога обаче ще имаме предложение? Много бих желала да зная това. От значение е също да постигнем правилно прилагане на законодателството. Важно е да се гарантира, че ние действително ограничаваме времето за транспортиране на животните за клане до осем часа. Необходимо е обаче да се направи още. Ние не трябва просто да говорим за времево ограничение. Изследванията показват, че един час може да бъде прекалено много, ако животното не е достатъчно силно да бъде транспортирано, и че по-дългите пътувания могат да са добри, ако животното е силно и здраво, и се транспортира при добри условия. Ние вероятно ще продължим да транспортираме животни за разплод на дълги разстояния и в тази връзка Парламентът е предложил пилотен проект за пунктове за почивка, където животните трябва да почиват след 24 часа. Бих искала да зная също как напредва този пилотен проект за пунктовете за почивка. Намерението е да се постигне сближаване на операторите на контролните пунктове, ветеринарните органи, изследователите и организациите развиващи дейност в областта на хуманното отношение към животните, за да им се даде възможност съвместно да определят добрата практика в тази област. Трудно е да се започне такъв проект, но си струва да се опита,

защото е важно нашите познания и изследвания относно защитата на хуманното отношение към животните по време на транспорт да намерят отражение също така в законодателството и в практиката.

Janusz Wojciechowski, *от името на Група UEN*. – (PL) Г-н Председател, г-н Parish правилно ни напомни за нещо, което много пъти сме споменавали в Парламента, а именно факта, че начинът, по който третираме животните отразява самите нас – до колко сме „културни“ и цивилизовани. Проявява се много жестокост към животните по време на транспортирането им. Направени са известни подобрения чрез въвеждане на повисоки стандарти за транспортиране на животни, но тези мерки все още не са на нужната висота.

По мое мнение, правилното решение, а такова беше предложено преди много време, би било да ограничим времето на самото пътуване на животните до осем часа, а общото време, което прекарват в пътуване и в клиниката – до дванадесет часа. Нашето намерение е да внесем това предложение в рамките на текущата ни работата по регламента относно защитата на животните при клане.

Уважаеми госпожи и господи, обсъждането на хуманни мерки е едната страна на въпроса, но има и още една – финансовата (която е много поприимчива за някои хора). Въпросът е там, че тези дълги разстояния увеличават разходите, които в крайна сметка отиват при потребителя. Ние трябва да изчислим тези разходи и да ги използваме като довод за да наложим найнакрая, след години на разискване, ограничения върху транспортирането на животни и да облекчим страданията им.

Carl Schlyter, *от името на Група Verts/ALE*. – (SV) Г-н Председател, за нивото на развитие на една цивилизация може да се съди по начина, по който тя третира найбеззащитните живи същества, намиращи се в нея. Съдейки по това как третираме нашите животни, ние все още сме варвари.

Спомням си когато Швеция се присъедини към ЕС, скоро ще станат петнадесет години оттогава. Много от разискванията преди да се присъединим бяха относно транспортирането на животни. Това беше област, в която ние щяхме да подобрим положението. Тогава дойде първата директива през 2005 г. Условието за транспортиране на животните обаче не се подобриха, а вместо това тогава ни се каза, че *отсега нататък* ще има действащо наблюдение, че *отсега нататък* ще бъдат въведени системи за глобално позициониране, че *отсега нататък* шофьорите ще бъдат обучавани и че *отсега нататък* камионите ще работят по-добре. Пет страни дори не са си направили труда да представят доклад. Мисля, че Комисията трябва да глоби незабавно тези страни. Що се отнася до останалите 22 страни, колко проверки са били направени там? Как те са спазили правилата? Действа ли системата? За съжаление отговорът в много случаи е не.

После г-н Кургианов ни обеща, че ще се върне тук преди края на мандата си, ако е необходимо – необходимо е, и ако има обществено мнение – такова *има*. Всъщност много от новите държавичленки са с малка територия и при тях вероятно не са необходими 24 часа за пътуване, последвани от поредните 24 часа за пътуване. Ще имаме нова директива за умъртвяване на животни чрез клане, която ще разрешава използването на мобилни клиники. Това ще намали необходимостта от пътуване.

Ние трябва да преразгледаме условията за животни по време на транспортирането им. Колко от нас биха приели четири крави или десет овце в спалнята си за 24 часа? Ето колко нагъсто са натъпкани животните сега. Или представете си, че на пилетата найотгоре в камиона всъщност не е съвсем забранено да изпускат нечистотиите си върху тези отдолу. Кой ще иска да бъде транспортиран при такива условия? Аз каня всички министри на земеделието в ЕС да дойдат с мен на пътуване от Стокхолм до Брюксел при същите условия, при които пътуват животните. Чудя се колко от тях биха приели тази покана. Вероятно те биха предпочели да изменят законодателството.

Говорим за разходи. Найвисоката цена в това отношение е цената за околната среда в резултат на дългите пътувания. Има и цена, отнасяща се до страданието на животните във връзка с дългите пътувания. Тези дълги пътувания обаче водят и до получаване на месо с полошо качество. Резултатът от тях е съвсем реално намаляване на стойността. Животно, което е подложено на стрес, дава много понекачествено месо и така страданието си проправя път по цялата верига. Помислете си за фермер, който е вложил много усилия и пари да произведе животно с добро качество, което след това се влошава през последната част от живота му.

Ние определено се нуждаем от ново предложение преди изборите. Аз не разбирам как можем да провеждаме предизборна кампания, като не сме получили поне предложение от Комисията, с което се показва, че найнакрая ще подобрим условията за животните.

Jens Holm, *от името на Група GUE/NGL*. – (SV) Г-н Председател, отправната точка за тези разисквания, разбира се, е фактът, че животните са същества, които усещат. Те мога да изпитват болка, стрес и страдание

точно като нас. Ние трябва да взимаме това предвид, когато изработваме законите. На сегашния етап това не се прави.

Все повече и повече животни се превозват в рамките на ЕС. Това е пряка последица от развитието на вътрешния пазар, което води до специализация. Животните се отглеждат на едно място, колят се на друго, а месото се транспортира до трето място. На държавите дори не е разрешено да забраняват транспортирането на животни в интерес на хуманното отношение към тях. Това наистина е неприемливо. Едно шведско проучване установи точно колко животни общо са били транспортирани през границите на територията на ЕС. За ЕС15 се установи, че 22 милиона четириноги животни като прасета, коне и крави, както и 500 милиарда птици са били транспортирани всяка година във всички посоки между държавите членки на ЕС. Такива бяха фактите, когато ЕС се състоеше от 15 държави членки. Само си представете какви ще бъдат цифрите при 27 държави членки. Естествено, че ще бъдат много по-високи.

Аз бих искал да попитам Комисията кога ще имаме новата директива за транспортиране на животни. Г-н Кургианопол обеща, разбира се, че ще имаме нова директива през този парламентарен мандат. Може ли Комисията да ни даде уверение, че тук в Европейския парламент ние целим именно максимално ограничение от осем часа за транспортирането на животни? Аз също искам да задам два въпроса на г-н Špidla. Вие казвате, че пет държави членки не са представили доклади, което разбира се е доста възмутително. Какво вие в Комисията правите с тези доклади от държавите членки? Анализирате ли ги по някакъв начин? Ние в Парламента бихме желали анализ, доклад от Комисията, в който вие да обобщите всичко и ясно да посочите мерките, които ще дадат възможност за промяна на условията за транспортиране на животни. Така че, кога ще имаме новата директива с осемчасовото времево ограничение и ще можем ли да получим анализ на докладите на държавите членки?

Godfrey Bloom, от името на Група IND/DEM. – (EN) Г-н Председател, както винаги е увлекателно, без да влагам отново чувство на ирония в този Парламент. Един от най-големите проблеми, които имаме специално в Обединеното кралство, е чудовишно безсмислената лавина от правила и наредби, която заля кланиците преди 10 години. Това предизвиква закриването на повече от 1000 кланици в Обединеното кралство и стана причина за много по-продължително пътуване на животните.

Моят зет е касапин. Той притежава скотобойна в Йоркшир и в един момент – това беше поместено в списание *Private Eye* – там имаше на посещение ветеринар, който наблюдаваше друг ветеринар, който наблюдаваше инспектор по месото, който наблюдаваше двама касапи. Ето такива безсмислици се получават, когато имаш работа с правилата и наредбите на тази организация. Проблемът е във времето на пътуването. Сега от Бридлингтън в моя изборителен район прасетата, овцете и добитъкът се транспортират направо през Англия до Манчестър, поради цялото това затваряне на кланици. Ето с този проблем трябва да се заемем.

А сега и за транспортирането на коне. Моят колега Nigel Farage ми каза, че в Европейския съюз има страни, които считат конете за храна! Като англичанин аз намирам за абсурд факта, че хората биха яли конете си. Англичанин не би излял коня си, както не би излял своето куче или децата си, но, от друга страна, предполагам, че точно това показва огромното културно разделение между нас и другите страни от този Съюз.

(Смях)

Jim Allister (NI). – (EN) Г-н Председател, да се продължи след това изказване няма да е лесно. Позволете ми да кажа, че аз не срещам абсолютно никакви трудности с ефективните и точни правила, определящи хуманното отношение към животните, но ставам все по-загрижен затова, че сме стъпили на безконечна пътека и така ще затегнем въжето около нашата селскостопанска индустрия, че нормалното функциониране ще стане невъзможно. Аз наистина виждам признаци за такова развитие на нещата след допитването на Комисията относно преразглеждане на максималното време за пътуване и гъстотата на натоварения добитък при транспортирането на животни.

Нека си припомним, че Комисията не постигна намеренията си с регламента от 2005 г. Помалко от две години след като той влезе в сила обаче тя пробва отново с опита си да премахне възможността за повтаряне на осемчасовото ограничение. Трябва да кажа, че за моя изборителен район в Северна Ирландия това би било пагубно, защото, за да изнасяме животни (а ние това правим), трябва да пътуваме по море и ако е разрешен само един период от осем часа, това би било крайно недостатъчно и крайно неприемливо.

Аз бих напомнил на присъстващите в залата, че такива тежки условия не могат изобщо да се сравняват с огромните разстояния, на които животните се транспортират в Южна Америка, откъдето ние с охота внасяме. Така че, още веднъж, ние наказваме собствените си фермери, докато, от друга страна, не се интересуваме изобщо от това какво влияе на вноса, който получаваме.

Искам да кажа, че трябва да се отървем от манията да си навреждаме сами от желанието да наказваме.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, това е друга тема, чието разискване много бързо разкрива, от една страна, силни емоции, но, от друга страна, самата реалност. Аз бих искала да изкажа специална благодарност на председателя на нашата Комисия по земеделие и развитие на селските райони г-н Parish за този въпрос. Той е важен, не за да предизвиква емоции, а за да бъдат зададени на Комисията следните доста конкретни въпроси. Какво се е случило? Как могат да се проверят тези обстоятелства? Имате ли някакво доказателство и ако имате, какво е то? С какви цифри разполагате?

Комисар, вие споменахте две цифри, но аз твърдо вярвам, че между държавите членки съществуват несъответствия, които са доста поголеми от това, че някои държавичленки са представили доклади, а други не. Как стоят нещата по отношение на прилагането? Как се наблюдават дългите пътувания? Как те се наблюдават в отделните държавичленки?

Друга важна проблемна област, изискваща спешно обсъждане, са проблемите, възникнали в резултат на това, че определяме селското стопанство просто като икономическа област и на това, че свързваме със знака за равенство неща, които вероятно трябва да се считат за различни. Например, през какво допълнително професионално обучение по въпроси на транспорта трябва да преминават фермерите? Как трябва да се организира и кой трябва да се погрижи за подобно обучение? Къде фермерите трябва да покажат това, за да получат квалификациите си?

Нека повторя: фермерите се обучават да работят с животни, докато превозвачите наемат шофьори, които може би никога в живота си не са се занимавали с животни. Това са две неща, които не могат да бъдат считани за еднакви, но ние до известна степен правим това.

Второто обстоятелство, което причинява сериозни проблеми, е следното: когато фермери превозват техни собствени телета, те могат да правят това до разстояние 50 км. Позволете ми тук да кажа, че ние наистина трябва да разгледаме допълнително и без отлагане въпроса за това как можем да помогнем на помалките клиници да работят икономично, и така да намалят необходимостта от допълнителни пътувания.

И така, на фермерите се разрешава да транспортират собствените си животни на 50 км, но се сблъскват с проблеми, ако вземат със себе си животно на свой съсед. За това също трябва да се помисли. Правилно ли е поставено ограничението от 50 км или може би ще трябва да търсим причината за тези събития също и в клиниците? Ако фермерите транспортират кон за прекарване на свободното си време, няма проблем и този регламент не се прилага, но ако го транспортират до пазара, регламентът се прилага и те трябва да спазват изискванията. Тези въпроси трябва да бъдат обсъдени и да им се даде отговор при следващо разискване.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Въпросът за транспортирането на животни и хуманното отношение към тях е от такова естество, че, както г-н Parish и други посочиха, трябва да се разглежда от гледна точка на цивилизацията. Ограничаването (доколкото е възможно) на страданията на животните е етичен императив, който формира част от културното ни наследство, независимо от очевидния парадокс, че ние се опитваме да защитим хуманното отношение към тях в момент, който за много от тях ще бъде последното им пътуване.

От друга страна, не трябва да се забравя, че цената, плащана за прилагане на строгите и скъпи от финансова гледна точка правила, които са в сила, е проблем, който изкривява конкуренцията и оказва силно въздействие върху развитието на някои селски райони в Европейския съюз.

Региони и държавичленки, които нямат възможността да доставят някои видове животни от собствените си пазари и са поотдалечени от центровете за производство, какъвто е случаят с моята страна, сега имат поголеми трудности по отношение на конкурентоспособността на техните производства, свързани с клане и преработване, докато региони и държавичленки, разполагащи с излишъци, се радват на все по-големи ползи, защото за тях е по-лесно да продават вече обработени продукти с присъщите им предимства от гледна точка на работна сила и добавена стойност.

След като това законодателство вече е било в сила две години, напълно законно е Комисията да даде възможно най-обстойна оценка не само на конкретните въпроси за стриктното прилагане на правилата за транспортиране, но също така и на икономическите и социални последици за регионите и държавите членки с нисък производствен капацитет за някои животински видове, които са важни за човешката консумация.

Затова аз смятам, че Комисията трябва да даде възможно най-бързи, обективни и пълни отговори на тези въпроси.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Голяма част от транспорта на живи животни, главно с произход от Източна Европа и предназначени за Италия, минава през Словения. Според опита на нашите ветеринарни органи, приложимото европейско законодателство е доста изчерпателно, но някак тромаво и сложно за прилагане.

Найголемият проблем в Словения засяга проверките, защото след като вътрешните европейски граници вече са премахнати е трудно да се проверява дали шофьорите на камиони спират на предварително определените пунктове за спиране. Бих посочила, че поради големината на нейната територия от Словения не се изисква да има свои собствени пунктове за спиране и че вместо това страната има споразумения с Унгария и Италия. Ние спешно се нуждаем от еднакво решение, което да се прилага еднакво.

Вземайки предвид катастрофалното положение относно транспортирането на животни на дълги разстояния по европейските пътища, преразглеждането на регламента от 2005 г. трябва да се използва като възможност за повишаване на стандартите в областта на хуманното отношение към животните. Транспортът е тясно свързан с отношението към животните преди клане и аз съм съгласен с онези колеги, които са на мнение, че няма основания да се разреши транспортиране с продължителност по-голяма от осем часа.

Затова аз подкрепям определянето на стриктна горна граница на продължителността на транспортирането, но също така подкрепям предложението за въвеждане на мобилни клиници.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Гн Председател, Регламентът относно защитата на животните по време на транспортиране е изключително важен и тази информация е от първостепенно значение. При тези обстоятелства трябва да се подчертае, че голяма част от внасяното месо, което се консумира от гражданите на Европейския съюз, не е обхванато от подобни законодателни разпоредби. Този регламент е един от поразумните законодателни актове относно отглеждането и клането на животни.

Аз разбирам, че големите корпорации за храни често не спазват трудовите права, а да не говорим за правилно отношение към животните. Най-лошото малтретиране на животни се среща точно в найголемите компании. Този проблем рядко засяга малките или средни предприятия. Единственото решение е да се осигури построго полицейски контрол, както и граничен контрол, да се съобщават в обществото имената на компаниите, които нарушават правата на животните, така че потребителите да могат да ги избягват.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Гн Председател, много важно при транспортирането на животни е да се осигурява безопасност и да се предотвратяват страдания, които могат да бъдат избегнати. Използвам този термин, защото, като правило, животните приемат всякакъв вид моторизиран транспорт за ужасяващ. Важно е това да се свежда до минимум, когато е възможно.

Когато регламентираме тази безопасност и предотвратяване на страданията, ние обикновено обръщаме внимание на времето и разстоянието. Естествено е да се подхожда така, но е прекалено опростено в случая с Ирландия, която, нека да ви припомня, е остров и също така голям износител на животни. При прекосяване на водни пространства, които ни отделят от континента и от нашите пазари, времевите ограничения и разстоянията не могат да бъдат безусловни. Ние чухме препоръка за осем часа, но натоварването на животните на кораб и прекосяването на водните пространства отнема повече от осем часа. Няма възможност животните да бъдат извеждани на паша по средата на Ламанша.

Затова аз бих препоръчала поскоро да обърнем внимание на условията, при които животните се транспортират, и по-специално в случая с Ирландия, отколкото само на времето и разстоянието.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Г-н Председател, въпреки че Регламентът за транспортиране на животни е в сила от януари 2007 г., държавите-членки изглежда не го спазват системно, тъй като не представят изискваните годишни доклади. Поради това извършването на цялостен анализ е проблематично, защото голяма част от необходимата информация относно средствата, определени за предприемане на проверки, липсва. Като член на асоциациите, развиващи дейност в областта на хуманното отношение към животните, и на Интергрупата за благоденствие на животните, аз съм особено заинтересована от този въпрос.

Асоциациите са се борили неуморно в продължение на десетилетия до 2007 г., когато найнакрая бяха въведени директиви в тази област, в която сега може да се види как държавите-членки проявяват в известна степен слабохарактерност. Аз дори ще отида подалеч и ще кажа нежелание, защото накратко, както знаем, извършването на контрол и проверки на място изобщо не е толкова трудно. Ние знаем къде са клиниците, знаем къде се отглеждат животните и знаем маршрутите, по които се транспортират животните – къде е проблемът?

Аз мисля, че е важно в тези модерни времена, когато обществото с право проявява нарастващ интерес към хуманното отношение към животните във фермата, при кланицата и по време на транспорт, държавите да уважат тези мнения.

Тъй като ми е дадена възможността да изкажа мнението си, аз искам да добавя, че що се отнася до транспорта, независимо от продължителността на направените пътувания, от съществено значение е да се вземат предвид местните климатични условия. Пътуване в продължение на няколко часа, направено в Нидерландия през пролетта, е много различно от пътуване със същата продължителност в средата на лятото в страна като Гърция. Не трябва ли да направим задължително транспортирането през нощта във втория случай?

Ще бъда благодарна, ако вземете предвид това предложение в бъдеще.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, от гледна точка на законодателството ние разглеждаме един сравнително нов Регламент относно защитата на животните по време на транспортиране, тъй като той е влязъл в сила едва през януари 2007 г. Макар и да мисля, че ние се надяваме всички да се съгласят с многото изисквания на този регламент още от първия ден, би било чудно, ако това наистина е така, защото регламентът е много подробен и поставя големи изисквания, и с право, пред държавите и операторите.

Аз приветствам днешния въпрос с искане за устен отговор на Neil Parish, председателстващ Комисията по земеделие и развитие на селските райони, защото искаме да видим дали този регламент работи. Ние обаче преди всичко трябва да знаем, че той се прилага, защото се безпокоим за това как животните се придвижват из Европейския съюз.

Страни като Ирландия с голям животновъден сектор са извършили огромен обем работа, за да направят така, че да се прилага от първия ден, както в самия сектор, така и от страна на наблюдаващите – Министерство на земеделието и други органи. Лицензирани оператори са инвестирали големи суми за подобряване на превозвачите си и за да спазват изискванията за обучение и компетентност на този регламент. Всъщност, нека отбележа, че точно този месец в Ирландия се провеждат редица курсове за обучение на шофьори на превозни средства за транспортиране на едър рогат добитък, овце, кози, прасета, коне и птици – въпрос, повдигнат от гжа Jeggle – и може би другите държавичленки трябва да направят същото.

Интересно е, че регламентът се отнася само до транспортиране на животни, предприето във връзка с икономическа дейност. Безпокои ме факта, че пренебрегваме хуманното отношение към домашните любимци, защото съм виждала случаи с хора, които си мислят, че знаят как да се грижат за животни, но се справят много зле и въпреки това много често те са същите хора, които настояват за специални правила за земеделие и икономическа дейност. Това е област, на която трябва да обърнем внимание.

Аз вярвам, че в общи линии установените превозвачи на животни са лицензирани и упълномощени и спазват найдобрите стандарти за хуманно отношение към животните, защото е в голям техен интерес да го правят. Те трябва така да извършват превоза, че животните да пристигат в добро състояние и потребностите на онези, които ги купуват, да бъдат задоволени. Проблемът е с нерегулирания сектор, където някои хора са незасегнати от тези правила. Именно върху това трябва да съсредоточим вниманието си. Кой са хората, които са извън правилата, и как могат да бъдат хванати и извадени от бизнеса?

Позволете ми да спомена във връзка с времевите ограничения и правилото за осемте часа, че причината, поради която Европа се сблъска с проблем при въвеждане на този регламент, беше, че много държавичленки, включително Ирландия, знаят, че за транспортиране на нашите животни на дълги разстояния е нужно повече време, но вършейки това, ние също така знаем как да се грижим за тях. Затова аз не бих се съгласила с онези, които искат да се намали продължителността на превоза, но съм съгласна, че трябва да се погрижим да превърнем хуманното отношение към животните в приоритет.

Относно конете, аз често си мисля, че искам да бъда чистокръвен кон, защото те пътуват в първа класа. Очевидно е, че хората се грижат за животни с висока икономическа стойност, а при сегашния икономически спад аз се безпокоя за хуманното отношение към конете – но стига. Аз бих казала: без повече правила. Вече имаме прекалено много такива и те задушават сектора, който ги спазва. Нека обаче приложим правилата прямо всички и нека махнем от системата онези, които не ги спазват.

Robert Evans (PSE). – (EN) Гн Председател, бих искал за поздравя гн Parish за това, че постави този въпрос на разискване. Въпреки политическите ни различия и независимо от съвсем очевидните му човешки несъвършенства, аз смятам, че той е много сериозен по този въпрос и го подкрепям. На нас ни е необходимо този регламент да бъде сполучлив и да се прилага навсякъде, но имам много резерви и не съм съгласен с някои колеги, които се изказаха тази сутрин.

Гн Stevenson каза, че дългите пътувания са неизбежни, а аз казвам: не дотам. Гжа Jensen говори за 24 часов транспорт – не непременно. Гн Allister – селскостопанската промишленост трябва да си зададе някои въпроси. Като цивилизовано общество ние трябва да погледнем цялостно на въпроса, на цялостната цел и идея за транспортирането на животни на дълги разстояния и след това умъртвяването им. Ако съм човек, който яде месо, аз бих попитал как е възможно страданията по време на пътя, за които знаем – обезводняването, стреса (и към нашите ирландски колеги от Севера и Юга), пътуванията по море – да подобрят качеството на крайния продукт?

Според мен в това няма икономически смисъл, няма дори хуманен смисъл. Затова аз подкрепям пълната забрана за транспортиране на животни, което вярвам, че би подкрепило икономиката на селското стопанство. Това би насърчило местните производители, да, малките и средни предприятия, за които някой се изказа, и би създало възможност за консумиране на храната възможно найблизо до мястото на производство.

При подобно отсъствие, а аз зная, че то няма да се случи в близко бъдеще, аз мисля, че се нуждаем от правилно, реалистично прилагане на онова, с което разполагаме в момента – регламента – и аз настоятелно призовавам Комисията да използва всички агенции в цяла Европа, ако е необходимо полиция по автомагистралите, за да спират и проверяват камионите и да се види дали се спазват пълните изисквания на това законодателство.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Гн Председател, взела ли е Комисията предвид последиците за здравето на човека от лошото прилагане на разпоредбите за хуманно отношение към животните? Транспортът, специално транспортът на дълги разстояния при липса на пространство, предизвиква стрес, а стресът означава поголяма податливост на болести. Това се отнася специално за конете. Научни изследвания са доказали, че транспортът кара конете да отделят много повече изпражнения, отколкото при нормални условия, което до голяма степен увеличава вероятността за разпространение на болести. Много превозвани животни отиват за клане – около 320 милиона всяка година в ЕС. Това означава силно повишаване на риска от болести като салмонела, които навлизат в хранителната верига.

Вземайки предвид много слабото прилагане на действащите правила и стреса при дългите пътувания дори при нормални спирания за почивка, специално за конете, планира ли Комисията да излезе с абсолютно окончателно времево ограничение, при необходимост и въз основа на научни доказателства? Това би било в интерес на хуманното отношение към животните и на здравето на човека.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Гн Председател, Комисар, проблемът за транспортирането на животните е много важен и е добре, че Парламентът отново подема този въпрос. Не толкова положителен обаче е фактът, че ние не прилагаме ефективно регламента.

Аз приветствам факта, че в хода на днешното разискване ние продължаваме да насочваме вниманието си към транспортирането на коне. Това наистина е добра новина не само защото аз отглеждам коне, но и защото в тази област стандартите определено не се поддържат. Бих желал да се възползвам от възможността и да кажа, че конете могат да разбират хората. Въпреки че конете винаги ни разбират, ние често не ги разбираме. Конете, както и човекът, изпитват опасения, страх и са способни да се доверяват на хората. Спомням си случай, когато един много болен кон в клиника не позволи на ветеринарите да му правят каквото и да било в отсъствие на дъщеря ми. Веднага щом дъщеря ми пристигна, те вече можеха да му правят каквото поискат. Животното напълно ѝ се доверяваше. Точно както ние хората не винаги се доверяваме на лекарите, конят не се довери на ветеринарите, а на познатия човек. Затова аз мисля, че хората също така не разбират конете, когато са уплашени или когато се опитват да се защитят. Вместо да проявят разбиране, хората третират това поведение като неподчинение. Собственикът бие коня. От своя страна, конят знае защо собственикът му е разтревожен и как да отстъпи пред него. Ето защо аз съм задължен на всички членове на Парламента, които подхождат към този проблем от гледна точка на това кое е добро, да го разгледат като въпрос, засягащ живо същество, и да погледнат на него с известна човечност.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Гн Председател, ние, в този Парламент, отново разискваме транспортирането на животни и отново стигаме до двойно заключение. Първо, действащото законодателство изоставя далеч зад амбициите на Парламента, както се посочва в доклада на моя предшественик Albert Jan Maat, който, по мое мнение, беше прав като направи разлика между животни, предназначени за клане, и тези – за продан. В тази област наистина са взети мерки за обучение на шофьори за подобри условия на транспорт и използване на GPS устройства, но те несъмнено са недостатъчни.

Второ, наблюдението остава ахилесовата пета на това законодателство. Има още какво да се желае от наблюдението, извършвано в Европа, а и то все още е организирано до голяма степен на национално равнище. Затова е крайно необходимо да имаме споразумения за разглеждане на жалбите и събиране на доказателства през границите. Аз също така искам да видя как Хранителната и ветеринарна служба полага по-големи усилия

за извършване на наблюдения. Моето предложение за изменение на бюджетната процедура за предоставяне на повече средства за това беше отхвърлено *inter alia* от Европейската комисия. Дори сега Европейската комисия се позовава на националните доклади, които ще оценява на хартия. Би ли предпочела Европейската комисия да си измие ръцете от този въпрос, отколкото да гарантира действително наблюдение навсякъде в Европа, *ad hoc* проверки, извършвани от европейски инспектори, и европейски контрол?

Други подобрения, които трябва да се направят в действащото законодателство са: осигуряване на повече и по-добре оборудвани места за почивка на територията на Европейския съюз и извън него; условия, които са по-съобразени със специфичния климат за различните животински видове; и накрая, ние трябва да започнем работа по задължителното използване на сателитни системи с достъп на упълномощен персонал до централна база данни.

Въпреки непълния общ европейски преглед на действителното прилагане на това законодателство, ние, разбира се, почуваме някои неща, например от Австрия, където според слухове местен инспектор вижда много празни камиони да се движат, да кажем, в посока към Полша и Чешката република, но не ги вижда да се връщат пълни на път за Южна Европа. Означава ли това, че след като тези камиони се натоварят се взема решение за заобикаляне на Австрия, може би за да се избегнат построгите правила на наблюдение, които действат там в сравнение със съседните страни? За мен това е сигнал, че държавите членки прилагат по много различен начин законодателството.

Друг проблем е ролята на ветеринарите, които трябва да се подписват за транспорта. Комисар, в някои случаи тези ветеринари са се превърнали в машини за печати. Със сигурност никой нормален човек не би разписал график за транспортиране на коне от Румъния до Южна Италия, който се очаква да продължи 24 часа. Според графика за транспортирането, последните 500 км от този превоз ще отнемат два часа и половина. Това кара човек да се чуди дали въпросните животни ще бъдат транспортирани във Ферари.

Накрая – за малки животни, и по-специално например кученца, които сега се превозват из цяла Европа, без да има въведено каквото и да било законодателство. Затова аз бих желала да призова настоятелно Европейската комисия да разгледа внимателно този въпрос.

Ние в Парламента сме си написали домашното и сега очакваме с нетърпение предложенията на Комисията преди предстоящите избори за Парламент.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Гн Председател, както и някои други колеги аз ще се спра на транспортирането на коне. Сега съществуват изумителни доказателства, показващи, че европейските правила, предназначени да защитават хуманното отношение към конете при транспортирането им на дълги разстояния, се пренебрегват, в резултат на което животните са подложени на нечовешки условия и безсмислени страдания. В някои случаи, конете са наблъскани като сардели в стоманени камиони, в които температурата може да е над 40 °C. В други случаи тези коне са превозвани на хиляди мили без храна или вода, което им причинява травми или дори смърт.

Има ли Комисията информация за това колко обвинения за нарушения на Регламент (ЕО) № 1/2005 са били внесени в съда от държавите членки от влизането му в сила на 5 януари 2007 г. и дали ще се приложат разпоредбите на ЕС относно хармонизация на контрола и наблюдението на превозни средства с помощта на система за глобално позициониране? Има ли някакъв начин, по който отделни лица могат да получат достъп до данните, извлечени от проследяване на движението на животни в държавите членки? Аз зная, че Комисията може да оцени това, но отделните лица не могат. Моля ви, бих желала да получа отговори на тези три конкретни въпроса.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, радвам се, че имам възможността да се изкажа по найважното разискване тази сутрин като аз бих подчертал от каква изключителна важност за Северозападна Англия е транспортирането на животни. Както каза председателят на Комисията по земеделие и развитие на селските райони, ние поскоро трябва да колим тези животни и след смъртта им да ги транспортираме за обработване далеч от базата, ако се налага придвижване на месото, но на Северозапад ние имаме много коне, овце и добитък, което означава много придвижвания на животни.

Аз бях член на националния парламент 18 години и това беше постоянен проблем, поставян многократно пред мен от моите избиратели. Смя да твърдя, че няма истинско подобрие през последните 1020 години.

Радвам се, че този въпрос е внесен за разискване. Първата година беше 2007 г. като докладите трябваше да пристигнат до юни 2008 г., но аз смя да твърдя, че изоставаме от програмата. Чух онова, което каза Комисарят – че ние ще трябва да обърнем внимание на предимствата на сателитното наблюдение. Това е добра идея, но

аз искам да кажа на Комисаря, че в регламента са залегнали дълбоко (и то с право) неща като годност на животните за транспортиране, транспортни практики, транспортни средства, контейнери за превозване по море, цялостно време за пътуване, периоди на почивка, свободно пространство, които не могат да се видят с помощта на сателит. Необходими са детайлни проверки и поуки, които трябва да се извлекат.

Бих искал да вярвам, че в неговите заключителни бележки ще има дата, на която той се надява да приключи с въпроса и да представи своите предложения и заключения на този ранен етап в прилагането на регламента, защото, колкото по-скоро се направи нещо за подобряване на положението, толкова по-добре.

Ужасно е, че животните са изправени пред толкова дълги пътувания през последните няколко дни от живота си. Потребителите искат да видят, както при кокошките и яйцата, отглеждани в естествени условия, че ние проявяваме хуманно отношение и те ще плащат допълнителна цена за месото, защото искат да разберат, че се грижим за тези животни, които са толкова ценни и необходими за задоволяване на нашите хранителни потребности.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Гн Председател, Комисар, изказвам благодарност към гн Parish за това разискване.

Гарантирането на хуманното отношение към животните е от особена важност. Комисията трябва да осигури последователност и контрол в прилагането на Регламента за транспортиране на животни навсякъде в Европейския съюз.

Европейското законодателство за транспортирането на животни е строго. Повтарящите се сериозни проблеми при транспорта на животни се дължат на груби нарушения на закона. Действащите закони относно времевото ограничение за транспортиране на животни и дерогациите от тях са достатъчни при наличие на правилно наблюдение и контрол и ако едновременно с това се поддържа транспортен парк с най-високо качество, в чийто автомобили са осигурени правилна вентилация, температурен контрол, система за питейна вода и навигационна сателитна система. Освен това шофьорите трябва да бъдат обучавани и е необходимо да се разработят насоки относно правилните условия за транспортиране на животни, както сега се прави в много държавичленки.

Аз смятам, че е важно настоящият Регламент за транспортиране на животни да се прилага правилно навсякъде в ЕС и че натрупаният в тази насока опит трябва да се взема под внимание преди съставянето на каквито и да било нови разпоредби.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, една общност може да работи съвместно, само ако всички се придържат към законите и правилата. Фермерите, в частност, дават най-голям приоритет на това да се гарантира, че животните се транспортират по начин, при който след клането месото, достигащо до потребителите, е с най-добро качество и е възможно най-малко засегнато от стреса. Нарушителите трябва да бъдат посочени по име и опозорени, тъй като тези нарушения са неприемливи и компрометират цялата индустрия.

Ние трябва да успеем да намалим транспортирането на животни за клане. Надявам се, че най-накрая ще постигнем обозримо и ясно състояние на нещата в това отношение и че също така те ще бъдат поставени на научна основа. Комисар, аз искам отново да отправя моя призив, че внос от трети страни, който не отговаря на правилата, трябва да се третира и наказва по абсолютно същия начин, както и пратките с животни в Европейския съюз.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Гн Председател, настоящото разискване показва, че най-малкото съществуват огромни съмнения по отношение на това дали действащото законодателство работи, дали се прилага правилно във всички държавичленки и дори дали може да бъде надлежно приложено. Възможно ли е това законодателство да бъде приложено при международно транспортиране на животни?

Ние трябва да проучим дали да се върнем към идеята за строго осемчасово времево ограничение – без дерогации и без изключения – освен може би за морския превоз от островите, но никакви дерогации.

Колегите вероятно се интересуват да научат дали има нов уебсайт, съдържащ инициативи именно във връзка със събиране на подписи в петиция. Да, съществува: www.8hours.eu. Много членове на Парламента и други, които слушат това разискване, може да се заинтересуват и да посетят уебсайта.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Гн Председател, много се каза днес по въпроса за хуманното отношение и до каква степен ние сме цивилизовано общество. Съгласен съм, че в общи линии нашето разискване и становищата, които изразяваме, са стъпка в правилната посока. Това разискване е много необходимо.

Само искам да посоча, че макар и посоката, в която сме поели, да е много оправдана и правилна, ние не трябва да създаваме изкуствени или ненужни затруднения за фермерите и предприятията – нещо, което аз съм сигурен, че можем да избегнем. Аз призовавам Комисията и всички нас в Европейския парламента да не насочваме този хубав проект към някои нежелани трудности. Тъй като днес ние твърдо подчертаваме тези напълно оправдани решения, отправям призив към вас да не приемаме след това селективен подход. Всички ние, а именно всички страни в Общността, в Европейския съюз, се нуждаят от еднакво третиране. Днес например, аз съм загрижен за...

(Председателят отне думата на оратора)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Експериментите с животни представляват важен етап в биологичните и медицински изследвания. Като част от тази дейност обаче специално внимание трябва да се обърне на грижата за животните, използвани за научни експерименти или за други експериментални цели. Европейският съюз наистина трябва да даде пример за това как да се подслоняват тези животни и какви грижи да се полагат за тях.

Директива 86/609 на Европейската комисия е на повече от 20 години и регулира тази аспекти неясно и в доста широки граници. Според статистическите данни през този период са били използвани за експерименти приблизително 235 милиона животни навсякъде в Европа като всяка година в лабораториите на Европейския съюз се убиват повече от 12 милиона.

Предоставянето на грижи включва цял набор от материални и други условия, които трябва да се гарантират за използването на животните. Всички аспекти – от търговията с животни, през транспортирането, до операционната зала, където животните се умъртвяват – трябва да бъдат в строго съответствие с международните и национални разпоредби във връзка с видовете и категориите животни и с обстоятелствата, за да се предотврати доколкото е възможно всякакво тяхно физическо и душевно страдание.

Тази грижа изисква...

(Председателят отне думата на оратора)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Новите държавичленки (и аз специално ще се позова на моята страна Румъния) се нуждаят, както вече беше казано тук, от подкрепа за засилване на пълномощията на органите, отговорни за проверяване на прилагането на регламента за транспортиране на животни, който разискваме днес.

От тази гледна точка за ветеринарните органи в Румъния е много трудно да проверяват транспортирането на животни без да се обръщат към полицията, която е единственият компетентен орган за спиране на транзитно преминаващи транспортни средства.

Вторият въпрос, характерен за Румъния очевидно в много по-малка степен, е продължителността на сезонната миграция в търсене на нови пасища – практика, която по мое мнение следва да се разглежда като отделен въпрос на собствено основание и да се защитава, доколкото е възможно.

Третият и последен въпрос, по който искам да говоря, е загрижеността за правомощията, свързани с проверките и докладите, които разискваме.

(Председателят отне думата на оратора)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, аз съм твърдо на мнение, че качеството на превозното средство и уменията на шофьора са толкова важни, колкото и продължителността на пътуването, ако не и повече. Два часа, прекарани в таратайка или раздрънкан камион, който се кара с изключително висока скорост, особено на завои, са с далеч посериозни последствия за хуманното отношение към животните, отколкото осем или десет часа в удобен, подходящо оборудван, модерен камион, шофиран с внимание и грижа за превозваните в него животни.

Хуманното отношение към конете за клане продължава да бъде сериозна грижа. Налице са текущи доказателства за това, че някои държавичленки пренебрегват – вероятно предпочитат да пренебрегват – законодателството в тази област. Комисар, получилите ли годишния доклад от Ирландия миналия юни? Кои страни не са предали доклада? Тези доклади ще бъдат ли публикувани в интернет? И разполагате ли с подробности за броя на делата, заведени във всяка държава-членка? Моля Ви да ми дадете отговори на тези четири въпроса.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Гн Председател, Европейският съюз отдава голямо значение на надлежното третиране на животните през целия период на отглеждане – от раждането до кланицата. Както знаем, качеството на месото зависи от начина, по който се отнасят с животните при отглеждането и транспортирането им.

Необходимо е да се установят стандарти за защита на животните по време на транспортиране за определени животински видове въз основа на научни доказателства. Затова ние трябва да преразгледаме този регламент. Заради нуждите на търговията животните се транспортират на определени разстояния, които често са прекалено дълги и които изискват значително време, за да бъдат изминати. Затова е важно да се спазват определени принципи и стандарти. Ето защо въпросът, за това как и дали законодателството на ЕС относно транспортирането на животни се прилага, е напълно оправдан. Ние трябва да преценим положението в определени държавичленки. Не трябва да забравяме, че всичко това се отразява на разходите и на конкурентоспособността на производството. Гражданите на Европейския съюз са много чувствителни...

(Председателят отне думата на оратора)

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, ще бъда много кратък, защото аз съм авторът на този въпрос. Мога ли само да кажа на Комисаря преди да направи обобщението, че от трите зададени въпроса той отговори на първия, тъй като спомена държавите членки, които още не са представили доклади. Онова, което аз наистина искам да знам, е дали Комисията вече е направила предварителен анализ на докладите и какво става? Също смята ли Комисията да постави на разискване доклад за регламента в бъдеще? От това имаме спешна нужда.

Нуждаем се също и от найдобрата практика, тъй като Словения например проследява превозните средства през своята територията. Много страни вършат добра работа, а други не – да го кажем открито. Възнамерява ли Комисията да направи надлежен анализ на всички тези въпроси и кога смята да излезе с него?

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Гн Председател, уважаеми колеги, Римското право дефинира животното като вещ. Спомням си един военен закон, който е поставял условието един фургон да превозва 8 коня или 48 мъже. Това показва, че с развитието на цивилизацията се е появило разбирането, че между хората и животните има по-голяма връзка, отколкото между хората и вещите. По мое мнение, развитието на цивилизацията ни е накарало да проумеем, че животните не са вещи, а че са живи същества с присъщите им права и ние сме изразили това становище в нашите закони. Мисля, че може да се каже, че европейските правила са формулирани и че те представляват напредък за цивилизацията. От друга страна, разискването ясно показва, че те не се прилагат последователно и че могат да се намерят основания за бъдещи подобрения в тяхната структура.

Комисията се съгласява с тези твърдения от общ характер и в своите дейности също ще се стреми да подобри системата за прилагане на проверки и наблюдение. Ние се намираме в процес на разработване на нови правила, в които ще се опитаме да вземем предвид найновите научни факти от широка гама от области, защото, както ясно показва и разискването, проблемът е комплексен. Това не е лесен въпрос, не е достатъчно да се каже „добре, хайде да вземем една или две мерки и въпросът ще се реши“. Според мен разискването също така показва ясно, че идеята за защита на добитъка и общо на животните е идея, която не се основава само на практически съображения във връзка със защита на потребителя. Ние сме склонни да предприемем определени защитни мерки, дори те да нямат реално значение за потребителите и да не носят реална изгода, просто защото това е много важен етичен въпрос.

Ще се опитам да отговоря на някои специфични въпроси. Беше зададена цяла поредица от въпроси и ние, разбира се, сме готови да отговорим поизчерпателно на зададени от отделни членове на парламента въпроси, които сега не искам да засягам накратко. Един от въпросите е за страните, които не са представили доклади – аз ги споменах във въвеждащата си реч. Тъй като обаче това е важен въпрос, аз ще повтора тези страни – Кипър, Литва, Малта, България и Люксембург. Следователно този въпрос не се отнася за Ирландия, която е изпълнила своите задължения. По отношение на други въпроси, свързани с достъпа до информация – има теоретична възможност за публикуване на различните национални доклади, но регламентът позволява на държавите членки да откажат по съображения за поверителност. Никоя от тях обаче не го е направила. В случай на искане за публикуване на доклад, Комисията ще попита държавите членки дали желаят да се приложи правилото за поверителност. Тъй като аз не очаквам това да се случи, докладът ще може да бъде публикуван цялостно, което според мен би насърчило понататъшни разисквания. Годишните доклади се проучват от експерти на Комисията и едновременно с това се допълват с данни, получени от служители на Комисията в процеса на работата им, като по този начин се създава основа за допълнителни коментари относно спазване на условията на регламента и за нови идеи за развитието на правната и организационна система на Европейския съюз в тази област.

Що се отнася до въпроса за допълнителен проект на директива за изменение на правната система, аз вече посочих, че Комисията работи по такива проекти като се опитва да прилага найновите научни знания. Беше зададен въпрос за това колко дела в момента са в ход. В момента са в ход две дела за нарушение и са отправени две или три жалби срещу Андалусия или поскоро срещу Испания. На общо шест държавичленки са направени проверки през 2008 г. Това са някои от поконкретните факти, свързани с повдигнатите въпроси. Госпожи и господа, бих желал още веднъж да ви благодаря за това подробно разискване, което ясно показва, че позициите на Комисията и Парламента са много сходни. Мисля, че това е обещаващ знак за бъдещ напредък в тази изключително чувствителна област.

Председател. - Разискването приключи.

Писмена декларация (член 142)

Neena Gill (PSE), в писмена форма. – (EN) Гн Председател, отново изглежда, че законите, които приемаме тук, не се изпълняват във всички държави-членки. Регламентът за транспортиране на животни е в сила от 2 години, а все още има големи нарушения на правата на животните, поспециално при транспортирането и клането на коне. Аз бих попитала какво Комисията ще направи, за да гарантира, че тези коне се колят в техните страни на произход, без да се налага да изтърпяват дълги и изтощителни пътувания до страните потребители.

За мен и за хората, които представям, е от голямо значение фактът, че тези животни се превозват наблъскани – в мръсотия и нехуманни условия – при ограничено осигуряване на храна и вода. Това е ненужно. Предвид факта, че не можем да спрем консумацията на месо, когато животните са предназначени за клане, те трябва да бъдат заклани в техните страни на произход и транспортирани до други страни като трупно месо. Освен това потребителите трябва да бъдат информирани, че месото, което ядат, не е с местен произход, а идва от стотици мили разстояние.

Гн Председател, за хуманното отношение към тези коне всички усилия, които сме направили тук, в Парламента, за правата на транспортираните животни, не трябва да бъдат повече пренебрегвани.

3. Средиземноморският начин на хранене (разискване)

Председател. - Следващата точка е въпросът с искане за устен отговор към Комисията на гн Parish от името на Комисията по земеделие и развитие на селските райони относно средиземноморския начин на хранене, към който, между другото, Председателят на настоящото пленарно заседание разумно се придържа, с резултати, поголеми от очакваните.

Neil Parish, автор. – (EN) Гн Председател, възхитен съм, че следват средиземноморския начин на хранене и виждате, че е много полезен за вас.

Това, което разбрах тази сутрин като председател на Комисията по земеделие и развитие на селските райони, е, че ние имаме найразнообразни теми за обсъждане. Преди една минута разговаряхме за транспортирането на животни – една много важна тема, а сега говорим по друга важна тема – средиземноморския начин на хранене.

Една от задачите, които получих като председател на Комисията по земеделие и развитие на селските райони и с която специално искам да се заемем, е тази, че по повод на Съвета на министрите в Брюксел на 16 юли 2007 г. Европейската комисия отново изрази пълната си подкрепа за обявяването от ЮНЕСКО на средиземноморския начин на хранене за нематериално културно наследство на човечеството. Номинацията ще бъде разглеждана от отговорната Комисия на ЮНЕСКО през 2009 г. – всъщност сега се разглежда. Планира ли Европейската комисия изработването на конкретна координирана стратегия в подкрепа на тази номинация, тъй като много бързо напредваме?

Както казах, аз представям Комисията по земеделие и развитие на селските райони, но вероятно представям и всички членове на Парламента, когато обсъждаме начин на хранене, защото едно от забележителните неща на Европа е нейното разнообразие и култура, а част от това разнообразие и култура, разбира се, е нашата храна.

Средиземноморският начин на хранене е много добър. Какво представлява той? Сигурен съм, че можем много да разговаряме по тази тема сега, но найобщо това е начин на хранене, основаващ се на храна, богата на мазна риба, зехтин, плодове и зеленчуци. Тази храна несъмнено е много вкусна и от моите размери вие можете да видите, че съм й голям привърженик. Тя също така е здравословна, защото е богат източник на етерични мастни киселини и антиоксиданти – комбинация, която помага за подобряване на нивата на холестерол и

защитава сърцето. Скорошни медицински изследвания също навеждат на мисълта, че този начин на хранене може да помогне за намаляване на риска от състояния като деменцията.

Когато човек отива в средиземноморските страни вижда, че хората харесват тази храна и то не само онези, които живеят там, но също и много от нас, които пътуваме до тези страни, особено когато искаме слънце и много добра храна.

Това е въпрос, на който трябва да погледнем сериозно в свят, където всичко изглежда еднакво. Ние виждаме нови поколения, атакувани от веригите заведения за бързо хранене (няма да ги изброявам поименно), които са се разпространили из целия Европейски съюз. Да, ние не трябва да забравяме, че веригите за бързо хранене имат своята роля, но би било ужасно, ако в идните години единственото, на което попадаме при пътуване из Европа, е бързата храна. Пътувайки из части на Америка, и поспециално по западния бряг, на човек му се струва, че там няма нищо друго освен вериги за бързо хранене, а това е последното, което искаме тук, в Европейския съюз.

Както казах, ние трябва да подкрепим средиземноморския начин на хранене, а това е много добра идея за разнообразието и културата. Смятам, че в бъдеще ние ще трябва да обърнем внимание и на други начини на хранене из целия Европейски съюз, защото тази сутрин – искам ясно да подчертая – фактът, че съм голям поддръжник на средиземноморския начин на хранене не означава, че съм тук, само за да подкрепя този начин на хранене като председател на Комисията по земеделие и развитие на селските райони, защото в Европа има и други начини на хранене, които са също добри, но са с различни качества и храни.

И така, това е началото на много неща, които ще се случат и – както вече споменах – аз наистина искам да науча от Комисията как възнамерява да подкрепи активно това предложение тази година, защото ние очакваме с нетърпение решението за средиземноморския начин на хранене, както очакваме с нетърпение и много хубава средиземноморска храна в бъдеще.

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Г-н Председател, уважаеми колеги, бих искал да започна като подчертая значението на здравословния начин на хранене за предотвратяване на болести. Като членове на Парламента вие със сигурност знаете, че Бялата книга, озаглавена „Стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването“, която беше приета от Европейската комисия на 30 май 2007 г., обединява всички политики на Общността, които допринасят за подобряване на хранителните навици и предотвратяване на затлъстяването. Тя включва главно мерки в областта на общественото здраве, храненето, транспорта, регионалната политика, спорта, образованието и статистиката, както и селскостопанската политика.

Един от най-добрите примери е инициативата на Комисията, включваща обшоевропейската програма за предлагане на плодове и зеленчуци в училищата. Целта на програмата е да помогне на нашите деца да започнат живота в добро здраве. Тя ще бъде стартирана в началото на учебната 2009/2010 г. с годишен бюджет от 90 милиона евро за купуване и предлагане на пресни плодове и зеленчуци в училищата.

Що се отнася до конкретния въпрос, зададен от един от членовете на Парламента относно искането за включване на средиземноморския начин на хранене в списъка на световното културно наследство на Юнеско, предшественикът на Комисаря, Markos Kourgiapou, повдигна въпроса на заседание на Съвета на Европейския съюз по земеделие през юли 2007 г. Комисията приветства тази инициатива, тъй като тя може да помогне за насърчаване на здравословните хранителни навици навсякъде в Европейския съюз.

Европейската комисия, разбира се, няма официални правомощия да подкрепя такова искане в рамките на Юнеско, тъй като тя не е член на Юнеско и затова не може да участва в процеса на взимане на решения. Въпреки това, аз се надявам, че участващите държави ще успеят с кандидатурите си за Юнеско и че ще получат съответната подкрепа от другите държави-членки на Европейския съюз.

Rosa Miguélez Ramos, от името на групата PSE. – (ES) Г-н Председател, преди всичко бих искала да благодаря на Комисията за многократната, ясно изразена подкрепа относно обявяването от Юнеско на средиземноморския начин на хранене за културно наследство на човечеството.

Вземайки предвид отговора на Комисаря, важно е да си припомним, че начинът на хранене е културен ресурс и че концепцията за начина на хранене е много поширока от типа храна, която човек яде. Разбира се, както г-н Parish спомена, типът храна при средиземноморския начин на хранене играе много важна роля за здравословния начин на живот, включително за превенцията на болести, свързани с неправилен начин на хранене или с липса на физическа активност.

Концепцията за средиземноморския начин на хранене обаче се разпростира и подалече и в това отношение моите коментари допълват неговите. Тази концепция включва определен начин на живот, начин на споделяне на храната и изпитване на удоволствие от нея в съчетание с определен тип ландшафт и територия, а така също и с общества, които с течение на вековете са развили култура, изкуство, традиции и фестивали около концепцията за средиземноморски начин на хранене.

След като на мен и на повечето от хората, свързани с тази област, вече е ясно какво означава средиземноморски начин на хранене и основанията, които стоят зад номинацията, с потвърждението на готовността на Комисията да сътрудничи, нека вземем предвид, Комисар, че независимо, че Комисията не е член на Юнеско – както вече знаем – нито пък участва в процеса на вземане на решения на организацията, Комисията може да подкрепи номинацията с косвени действия, които несъмнено биха оказали положителен ефект върху възприятията на онези, които участват в процедурата по гласуване.

От съществуващите възможности аз бих предложила официално изявление на Европейската комисията за подкрепа на номинацията, така както други международни организации като Организацията на ООН по прехраната и селското стопанство (FAO), Световната здравна организация и научните и академични общности правят такива изявления за подкрепа.

Що се отнася до бъдещия план за управление, ние, разбира се, мислим, че Комисията трябва да се включи чрез оказване на подкрепа или участие с конкретни транснационални дейности, които могат да бъдат предложени. Това беше годината на межкултурния диалог и една от страните, допринесли за обявяването за такава, е наша средиземноморска съседка – Кралство Мароко. Всичко това е от особена важност, като се има предвид, както вие казахте, интереса на Комисията към поощряване на здравословния начин на хранене и на живот за европейците.

Комисията би могла също да помогне в търсенето на подкрепа и сътрудничество и би могла да предприеме дипломатически действия, като се вземе предвид уважението, с което се приема Комисията, и поспециално в средиземноморските страни извън ЕС, както и извън Средиземноморския регион и Европейския съюз. Комисар, Комисията още би могла да покаже, че е на разположение да организира или сътрудничи за потенциални инициативи, които може да се проведат тези месеци в някои области на дейност.

Jorgo Chatzimarkakis, от името на Група ALDE. – (DE) Г-н Председател, изказвам големи благодарности на г-н Parish за този въпрос, а също благодаря и на Комисаря за неговия отговор. Европа има много неща, които предизвикват завист по целия свят – нашата мода, начин на живот, системите за социално осигуряване и все повече и повече нашия начин на хранене. Ние в Европа бихме могли да направим много, за да привлечем вниманието към найздравословния начин на хранене, а именно средиземноморския.

За да поясня дефиницията ще кажа, че средиземноморският начин на хранене произлиза от хранителните модели, характерни за големи части на Гърция, включително остров Крит, и южната част на Италия, откъдето идва и неговото име. Основният елемент на менюто, както Комисарят вече каза, е зехтинът. Това е още една причина – като аз се обръщам не само към Комисар Špidla, но и към цялата Комисия – да предостави подобра защита на този оригинален европейски продукт.

Средиземноморският начин на хранене включва още хляб с високо съдържание на фибри, големи количества плодове и зеленчуци – поради което ние приветстваме схемата на Комисията за предлагане на плодове в училищата – риба, млечни продукти в умерени количества, а също така и вино. Научно доказано е – това заключение е направено в септемврийския брой на „British Medical Journal“ (Британско медицинско списание) от 2008 г. – че Средиземноморският начин на хранене помага за намаляване на случаите на заболявания от сърдечно-съдови болести, диабет тип 2 – съвременната европейска епидемия, и от рак, както и за притъпяване на ефектите на болестта на Алцхаймер и на болестта на Паркинсон. Това може да се види при посещение на гробищата в Крит – островът, от който е баща ми. Възрастта, до която хората живеят там, наистина ще ви накара да разберете това.

Затова ние трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да увеличим броя на големите привърженици на средиземноморския начин на хранене в Европа и извън границите ѝ, и в тази връзка включването му в списъка на световното културно наследство е важна стъпка. Аз искам да благодаря на Комисията за нейните усилия.

Въпреки това ние също трябва да осъзнаем, че ако Китай и Индия възприемат американския начин на хранене, както все повече правят, отрицателните въздействия ще бъдат трикратни. Първо, здравето на населението в света ще се влоши. Второ, ще се увеличи интензивното отглеждане на добитък с всички негативни въздействия върху околната среда, произтичащи от това, а третото въздействие се отнася до произвеждането на метан, тъй

като поголямата част от месото ще бъде говеждо. Едрият рогат добитък произвежда метан, а това е лошо за глобалния климат. Затова предприемането на тази стъпка е толкова важно. Още веднъж ви благодаря, гн Parish.

Sebastiano (Nello) Musumeci, *от името на Група UEN.* – (IT) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, решението на Европейския съюз да подкрепи признаването от Юнеско на средиземноморския начин на хранене като културно наследство на човечеството напомня на всички ни, преди всичко, за правото на защита на идентичността на народите в тясна връзка с техните земи. Въпреки това институционалният ангажимент, показан от Италия, Испания, Гърция и Мароко, не може да бъде ограничен само до постигане на това престижно признаване.

Аз смятам, че сега ние трябва да възстановим постоянно отслабващата и изтъняваща връзка между селскостопанската продукция и храната за ежедневна консумация; с други думи, ние трябва да насърчаваме потребителите да разбират принципите на здравословния начин на хранене и сезонния характер на продукцията. Продуктите трябва отново да станат природни и свободни от добавки и химически консерванти. Международната научна общност ни уверява, че консумацията на такива продукти значително намалява смъртността. Аз си мисля, например, за напълно необработен зехтин, вино и плодове, и поспециално сицилиански червени портокали – уникални в целия свят с пигмента си, който е богат на антиоксиданти.

В заключение, надявам се, че тази цел може да бъде споделена с други средиземноморски страни и тъй като е необходима конкретна стратегия, то само Комисията може да поеме ръководна роля и да действа като неин търкувател.

Pedro Guerreiro, *от името на Група GUE/NGL.* – (PT) Инициативи, които се опитват да насърчат и предпазват културите на хората, особено във връзка с храната, заслужава да бъдат приветствани. Пример за това е номинацията на средиземноморския начин на хранене като нематериално културно наследство на човечеството, която ще бъде разгледана от отговорната Комисия на Юнеско през 2009 г.

Постигането на тази цел може да допринесе за запазването, поголямата осведоменост и насърчаването на начина на хранене, преобладаващ в средиземноморските страни, за който различни институции и специалисти са доказали, че е здравословен. Както беше споменато, този начин на хранене се основава на традиционни продукти от Средиземноморския регион като плодове и зеленчуци, зехтин, риба, тестени храни, ядки, ароматни билки, млечни продукти, овче и козе месо и вино.

Въпреки това обаче броят на хората, които поддържат тези здравословни хранителни навици, намалява.

Затова ние считаме, че едновременно с другите сериозни и необходими политически инициативи ще трябва да се вземат ефективни мерки за подкрепа на традиционното средиземноморско производство, и поспециално в рамките на Общата селскостопанска политика и Общата политика в областта на рибарството. Тези мерки следва да бъдат насочени към дребните и семейните селски стопанства, както и към рибарите от тези региони, за да се гарантира тяхното производство. Тези мерки трябва да създадат добавена стойност към традиционните и занаятчийските продукти и да насърчат развитието на местните пазари.

В основата си тези мерки са необходими за противодействие на нарастващото спадане на селскостопанската дейност и намаляване на населението, което със собствените си знания продължава да се държи и да защитава производството на тези традиционни качествени продукти.

Всички тези въпроси и мерки попадат в компетенциите на Европейската комисия.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Г-н Председател, госпожи и господа, не се случва често една единствена тема да съчетава едновременно (и то по положителен начин) трите найважни въпроса за здравето, културата и икономиката. Средиземноморският начин на хранене напълно постига това.

От здравословна гледна точка изглежда, че няма научни съмнения относно предимствата за здравето на човека от начина на хранене, основаващ се на прясна и природна храна. Както вече беше споменато, този начин на хранене включва зърнени култури, ориз, бобови култури, ядки, плодове и зеленчуци, честа консумация на риба, зехтин като основна диетична мазнина и умерена консумация на вино.

От културна гледна точка системите за производство, обработване и консумация на тези продукти са свързани с наследени техники и традиции, които водят началото си още отпреди гръкоримската култура и които в много отношения все още присъстват в практиките, обичаите и традициите на общностите от Средиземноморския басейн.

От икономическа гледна точка дейностите, свързани поспециално със секторите на риболова, земеделието и селския туризъм, които са толкова важни за предотвратяване на обезлюдяването и поддържане на жизнеността на селските райони и крайбрежните зони, продължават да оказват значително социалноикономическо въздействие. Едновременно с това и странно защо в случая със селското стопанство те представляват най-конкурентните форми на производство в Европейския съюз, а винаги са получавали наймалката финансова подкрепа в рамките на общата селскостопанска политика.

Поради всички тези причини инициативата на испанските органи за обявяване на средиземноморския начин на хранене за културно наследство на човечеството от Юнеско заслужава да бъде топло приветствана и аз мисля, че е дълг и задължение на Европейския съюз да направи каквото е по силите му, за да повлияе на това решение, защото то не е само в интерес на една конкретна страна или група страни. То е в интерес на целия Съюз.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, затлъстяването се превръща в сериозен, а аз бих казал и в основен проблем в цяла Европа, особено сред младежите. Според експертите, ако искаме да се погрижим за здравето на нашите деца, найдобрият начин за постигане на това е да се връщаме ежедневно към традициите на средиземноморската кухня – единствената застраховка живот, която финансовата криза никога няма да засегне.

Подходът на Alfonso Iaccarino – известен италиански готвач и член на експертната комисия за признаване на средиземноморския начин на хранене за нематериално културно наследство на човечеството – е връщане към природните и обикновени храни, към традицията, разнообразието и качеството в готвенето. Средиземноморският начин на хранене не означава само много хляб и макаронени изделия. Той включва също движение, физическа активност и начин на живот. Средиземноморският начин на хранене, основаващ се на напълно необработен зехтин и добро вино се отразява отлично на здравето, защото зехтинът намалява нивата на холестерола в кръвта, а виното в умерени количества действа като антиоксидант.

Средиземноморският начин на хранене е помогнал на италианците да счупят рекорда за дълголетие в Европа, а Италия води класацията в Европа за найдобър индекс на телесна маса, който представлява съотношението между височината и теглото. В заключение: Италианският сенат неотдавна одобри единодушно доклад в подкрепа на признаването на средиземноморския начин на хранене за наследство на човечеството. Надявам се, че Европейският парламент е на същото мнение и че Комисията ще действа съобразно с това.

(Председателят отне думата на оратора)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, първо бих искал да изкажа благодарност към председателя на Парламентарната комисия по земеделие и развитие на селските райони г-н Parish за това, че подкрепи този въпрос след важното изслушване на експертите, проведено от тази комисия.

Неоспорим факт е, че средиземноморският начин на хранене е част от историческото и културно наследство на нашия континент. Здравословната основа на този начин на хранене също е неоспорим. Бялата книга на Комисията относно затлъстяването определя средиземноморския начин на хранене като отлична природна медицина.

Ползите за здравето са демонстрирани научно и имат отличен успех в чужбина, и поспециално в Съединените Щати. Това означава, че концепцията е разширена до степен на изопачаване на първоначалния ѝ замисъл. Признаването от Юнеско би насърчило формулирането на дефиниция, която да защити този определен начин на хранене. Аз бих казал на г-н Parish, че във връзка с определени начини на хранене в европейската кулинарна култура ние сега говорим за средиземноморска храна, но това определено не е единственият начин на хранене в много богатата европейска гастрономия.

Комисар, вие отстоявате ангажмента, поет от вашия предшественик, за признаване на значението на тази инициатива и аз ви благодаря за това. Подчертахте, че нямате правомощия за взимане на решения по отношение на процедурата на Юнеско. Въпреки това аз смятам, че вие бихте могли да публикувате изявление и да предприемете дипломатически усилия ...

(Председателят отне думата на оратора)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, всички знаем добре за концепцията, че средиземноморският начин на хранене, така както е потвърдено от много изследвания, може да помогне в битката срещу затлъстяването и сърдечносъдовите болести и че е (найобщо казано) много положителен за здравето на човека по найразлични начини.

Въпросът обаче е не да се прави опит за налагане на средиземноморския начин на хранене в целия ЕС или за изразяване на предпочитанието му пред други начини на хранене, които са подобре пригодени за видове климат и региони, различни от средиземноморския. Ние всъщност имаме задачата да го защитим и да дефинираме неговото съдържание и характеристики, за да го предпазим от външна имитация и разваляне, които биха могли да навредят на представата за него и на неговата стойност.

Затова този начин на хранене трябва да бъде оценяван по същия начин, както и всички останали изразения на европейската култура, които заслужават да бъдат защитени и насърчавани в световен мащаб. В света се правят опити за имитиране на модели и по тази причина е важно да се дефинира и защити особеният характер на този начин на хранене, за да се предотврати загиването на едно изцяло европейско наследство в морето на глобализацията.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Средиземноморският начин на хранене заслужава да бъде защитен и насърчаван и по други причини. Днес, когато сме в свят, подвластен на храна от супермаркети и на така наречената бърза храна, средиземноморската кухня е достойно за похвала изключение, тъй като е популярна и здравословна. Тя не е създадена от диетолози, а е продукт на традиция от векове, предавана от поколение на поколение.

Над половината население на Европейския съюз е с наднормено тегло. Петнадесет процента страдат от затлъстяване. Аз също съм засегнат от проблема. Тези статистически данни са обезпокоителни. Ние трябва да предприемем мерки, за да се преборим с тази негативна тенденция. Един от начините за справяне с проблема е чрез насърчаване на здравословни хранителни навици, а средиземноморският начин на хранене определено попада в тази категория. Научни изследвания са доказали, че той допринася за намаляване на риска от сърдечносъдови заболявания, и поспециално от исхемична болест на сърцето, на различни видове ракови заболявания, а също така оказва положително въздействие върху средната продължителност на живота.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Гн Председател, за този начин на хранене се знае, че е важен фактор, допринасящ за доброто здраве. Сега има неоспорими научни доказателства, че средиземноморският начин на хранене, основаващ се на традиционния прием на диетична храна от страна на гражданите на южните части на Европа като Крит и Кипър, води до подълъг и здравословен живот, докато начинът на хранене, основаващ се на нездравословна храна под влиянието на Америка като промишлено обработени хамбургери, пържени картофи и сладкиши, води към покрътък живот, засегнат от болести. Добрият начин на хранене е особено важен при децата. Затова ще направи ли Комисията повече, много повече, за да се погрижи за ефективно насърчаване от държавите-членки на средиземноморския начин на хранене в училищата, дори да забрани начини на хранене, за които е доказано, че вредят на здравето на децата в тези институции?

Между другото, Комисар, аз не разбрах точно защо ЕС не е член на Юнеско? Не трябва ли да бъде?

(Председателят отне думата на оратора)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Гн Председател, подобре е човек да яде здравословна храна и да избягва болестите, отколкото да се подлага на медицинско лечение, дори то да е найефективно и модерно. Медицинското лечение, включително сложната хирургична намеса, необходима при пациенти с изключително високи нива на холестерол, е освен това поскъпо от обикновената традиционна храна. Този подход е разумен, тъй като се основава на добри, проверени и изпитани традиции. Средиземноморският начин на хранене ни носи здраве и радост от живота и същевременно предотвратява натрупването на наднормено тегло. Аз приветствам факта, че ЮНЕСКО е включила средиземноморския начин на хранене в своя списък на световното наследство.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Гн Председател, радвам се, че човекът, внесъл този текст за обсъждане е англичанин – гн Parish. Това само идва да ви покаже, че преди две хиляди години онези римски войници са постъпили правилно като са отишли във Великобритания с амфори със зехтин и вино. Оттук неизбежно произтичат две последици: първата, че от символична гледна точка е доста странно, че Европейският орган за безопасност на храните е установен в Хелзинки; и втората, че е неразумно Европейската комисия да не преразгледа следните въпроси: първо, да се въведе отново помощ за бадемовите дървета; след това да се спре с нападките срещу маслиновите дървета, поспециално в Андалусия, и в цяла Европа; да се спре с нападките срещу рибарите, които ловят риба тон в Средиземно море; и нападките срещу европейските лозя, където лозите се изкореняват. Аз самият бих искал да предложа на Комисаря и на гн Barroso да организират голям банкет в Португалия и да поднесат сирене от овче мляко и вино от Самос.

(Председателят отне думата на оратора)

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Уважаеми колеги, въз основа на стратегията, изложена в Бялата книга, Комисията подкрепя всички предложения и всички процеси, които насърчават здравословните хранителни навици. Комисията активно подкрепя тези инициативи. Въпреки това тя не може да подкрепя само тясно дефиниран набор от хранителни навици, тъй като съществуват значителни различия между отделните държавичленки и между отделните региони, както съществуват и различия между, например, отделните средиземноморски страни. Разбира се, това по никакъв начин не обезсилва казаното от мен в моята встъпителна част относно подкрепата на Комисията за предложението за признаване на средиземноморския начин на хранене като част от културното наследство на човечеството. Ние напредваме в тази посока и е ясно, че дори да не сме член на Юнеско, пътища за подкрепяне на това предложение има.

Госпожи и господа, бих искал да отговоря специално на едно изказване, с което дълбоко не съм съгласен. Аз не виждам защо трябва да преразглеждаме мястото на агенцията във Финландия. Не се съмнявам, че хората, съставляващи агенцията, са напълно способни да защитят и изпълнят мандата, даден на агенцията. Според мен решението за мястото е правилно и разумно.

Председател. – Аз не зная дали има големи различия между отделните държавичленки или групите държави, но е сигурно, че в разискването което проведохме, не се забелязват различия – от Германия до Полша, от Обединеното кралство до Португалия, Испания или Кипър; аз смятам, че имаше значително единодушие в подкрепата за инициативата.

Благодаря много на всички. Ще прекъснем сесията за няколко минути. Успяхме да свършим с разискването навреме и преди всичко в спокойна атмосфера, каквато е необходима, за да можем да се изслушваме. Това е добро начало за нашите пленарни заседания. Заседанието ще бъде възобновено за гласуване в 12,00 ч.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч., бе възобновено в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Гн Председател, госпожи и господа, със съжаление трябва да ви информирам, че токущо седалището на Агенцията на ООН, отговорна за подпомагането на бежанците в Газа, е било обстрелвано от израелски танкове. Трима души са ранени, а ООН е решила да прекрати дейността си в Газа.

Вземайки предвид гласуването, което предстои да се проведе, аз смятам, че е важно всеки да бъде информиран за този факт.

(Ръкопляскания)

Председател. – Много благодаря за тази информация, гн Wurtz. Ако това е вярно, то гласуването, което ще проведем, става още понеотложно.

4. Съобщаване на общи позиции на Съвета: вж. протокола

5. Възстановяване на излъчването за Китай на NTDTV посредством Eutelsat (писмена декларация)

Marco Sarpato (ALDE). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, благодаря ви от името на тези, които подкрепиха инициативата. Искам да благодаря на повече от 440те членове на Парламента, които добавиха своите подписи. Този Парламент изисква от Eutelsat да възстанови предаванията на NTDTV в Китай. Свободата на получаване на информация и знания е основно човешко право. Този Парламент показва, както при наградата „Сахаров“, присъдена на Ни Ја, и поканата, отправена към Далай Лама, че когато критикуваме Китай или ЕС за човешките права, ние правим това, за да насърчаваме свободата на китайския народ.

6. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За резултати и други подробности за гласуването: вж. протокола)

6.1. Бюджетен контрол на средствата на ЕС в Афганистан (A60488/2008, Véronique Mathieu) (гласуване)

6.2. Равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условия на труд (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (гласуване)

6.3. Положението в Средния изток/Ивицата Газа (гласуване)

– *Преди гласуването:*

Martin Schulz (PSE). – (DE) Гн Председател, задължен съм ви за това, че ми давате думата. С ваше позволение и това на моите колеги, аз искам да направя два коментара: първият – относно резолюцията, поставена на гласуване; и вторият – лично изявление относно член на този Парламент.

Относно темата за резолюцията моята група обсъди отново този въпрос вчера вечерта. Обсъждането беше много задълбочено и разпалено, но също така и много съдържателно. Тази сутрин, готвейки се за гласуване, ние бяхме разтърсени от това, което гн Wurtz токущо ни каза. Когато военните действия ескалират до степен, която застрашава сигурността на международните институции, положението е изключително сериозно. В този случай срещу Израел трябва да се отправи апел, за да се отдаде почит на органите на международната общност, защото, ако това не се направи, хуманитарната инфраструктура ще бъде изложена на риск, което противоречи на международното право.

Ние решихме да подкрепим тази резолюция, защото след вчерашното продължително обсъждане смятаме, че е правилно и жизнено важно да я приемем сега и че е важно за нас, за Европейския парламент като институция да изпратим такива сигнали. Едно нещо обаче е сигурно. Ако насилието ескалира до степен, когато не са пощадени дори училища и детски градини, не може да става въпрос за съжаление, а за силно заклемяване. Въпреки че това не се съдържа в резолюцията,

(Силни ръкопляскания)

ние искаме да го подчертаем, тъй като вярваме, че това отразява чувствата на много от нашите колеги, включително тези от други групи.

Позволете ми да кажа няколко думи за колега, който през цялата си политическа кариера е давал особен принос за мира в света и в Европейския съюз. Това е последното пленарно заседание, на което моят колега г-н Rocard присъства. За нас в Групата на социалистите в Европейския парламент, а вярвам и за всички нас ...

(Овации с изправяне на крака)

Председател. - Много благодаря, гн Schulz. Тъй като аз не можах да взема участие във вчерашния прием поради посещението на председателя на Съвета, министър-председателят на Чешката република Mirek Topolánek, аз искам да кажа следното на гн Rocard. Гн Rocard, искам да изразя чувството си на приятелство и моето найдълбоко уважение към Вас и да Ви пожелаая щастие и успех във всички ваши бъдещи планове. Надявам се, че ще продължаваме често да се виждаме и аз искам да Ви благодаря за вашия голям принос за европейската интеграция. Поднасям Ви найискрените си благодарности, гн Rocard!

(Силни ръкопляскания)

– *Преди гласуването – относно параграф 3:*

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, в съгласие с моята група, както и с други групи, аз искам да предложа следното изменение:

– (EN) Да се замени „a special responsibility“ (специална отговорност) с „an important role“ (важна роля), така че да гласи: „което означава важна роля за Египет“.

(Устното изменение беше прието)

Председател. – Госпожи и господа, искам да ви информирам, че като председател на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея (ЕСПА), аз ще се опитам да внеса подобна резолюция в бюрото на ЕСПА, както този Парламент токущо реши.

(Ръкопляскания)

6.4. Положението в Африканския рог (гласуване)

– Преди гласуването:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Бих искала да предложа нов параграф преди параграф 1, който гласи следното:

(EN)Отбелязва, че сегашното положение в страните от Африканския рог не съответства на основните елементи на сътрудничество, посочени в член 9 от Споразумението от Котону“.

Това изречение вече фигурираше в доклада, който тримата ни колеги, посетили региона, ни дадоха неотдавна.

(Устното изменение не беше прието)

6.5. Стратегия на ЕС спрямо Беларус (гласуване)

– Преди гласуването – относно параграф 9:

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (EN) Ние предлагаме да се заличи последното изречение от параграф 9, което гласи: „призовава белоруските органи да преустановят своята практика на издаване на изходни визи за гражданите, поспециално за децата и студентите“. Ние искаме да заличим това, защото органите вече са премахнали системата на изходни визи, така че това е остаряла информация.

(Устното изменение беше прието)

6.6. Възпоменание на 11 юли като ден на жертвите от клането в Сребреница (гласуване)

– Преди гласуването – относно параграф 3:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, всички се съгласиха с допълнение към параграф 3. Бихме искали да добавим следния текст към този параграф относно работата на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия в Хага:

(EN)повтаря в тази връзка, че е необходимо да се обръща засилено внимание на местните съдебни процеси за военни престъпления“;

(Устното изменение беше прието)

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад на Riera Madurell (A60491/2008)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Гн Председател, областта на еднаквото заплащане и равнопоставеността на половете може би е найвисшият пример на съдебен активизъм в Европейския съюз, в Договора, в който се казва едно нещо, а след това Европейският съд го тълкува разширено и творчески.

Договорът от Рим съдържа едно изречение по темата, за което бихте си помислили, че е много лесно за разбиране: „Мъжете и жените следва да получават равно заплащане за еднакъв труд“. Но в серия от спорни решения като тези в делата „Defrenne срещу Sabena“, „Barber срещу Guardian Royal Exchange Assurance Group“ и други дефиницията все повече се разширява – първо, за да включи отпуски и пенсии, и така нататък, а след това, за да включи труд с равна стойност.

Изобщо не е ясно как един работодател се предполага да оценява труд с равна стойност, дали от него се изисква, например, да включва в kalkulацията наличието на кандидати с подходяща квалификация. Аргументът ми не се отнася точно до равнопоставеността на половете, а до справедливостта на държавите членки, които си мислят, че подписват един Договор, а после откриват, че в съдилищата той се тълкува от съдии, които му придават значение, каквото вероятно не е било предвидено да има.

Преди да отворим вратата за масивни нови разширения чрез Лисабонския договор, ние трябва да го подложим на референдум: *Pactio Olisipiensis censenda est!* [Договорът да се подложи на гласуване!]

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн ONESTA

Заместникпредседател

Philip Claeys (NI). – (NL) Гн Председател, не мога да се съглася с доклада на Riera Madurell, и то не защото съм против принципа на равенство между половете. Всъщност, точно обратното. Проблемът при този доклад и подобните нему документи, разглеждани в тази зала, в която цари политически коректна атмосфера, е неговият унизителен тон. Как е възможно да бъдат препоръчвани такива инструменти като прехвърлянето на тежестта на доказване например, при положение, че един от основните принципи в правото е презумпцията за невинност?

Защо спъваме развитието на бизнеса, задължавайки предприятията да разработват и изпълняват годишни корпоративни планове по въпросите на равенството между половете? Това е много унизително и тежко условие, което в действителност пречи на компаниите като ги обременява с бюрократични безсмислици, които имат за цел просто да накарат предприятията да осъзнаят няколко общоприети принципа, чието прилагане на практика не винаги е толкова лесно. Как така ще принуждаваме фирмите да наемат на работа еднакъв брой мъже и жени вместо да назначават найподходящия за дадена позиция кандидат?

- ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ В6-0051/2009 (Положението в Близкия изток/Газа)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Гласувах за резолюцията относно положението в ивицата Газа, защото голяма част от засегнатите в него въпроси са важни и за гражданите на Литва, които представлявам в Парламента.

Найважното е постигането на незабавно и трайно прекратяване на огъня. Данните, оповестени вчера от международните информационни агенции, са ужасяващи – над хиляда загинали, хиляди ранени, осакатени, разплакани деца. Това не може да продължава.

За мен, като член на подкомисията по правата на човека към Европейския парламент, нарушаването на човешките права и хуманитарната ситуация в ивицата Газа са въпроси от изключителна важност. Достъпът на хуманитарна помощ не трябва да бъде възпрепятстван. Помощта трябва да достигне до онези, за които е предназначена и които имат най-голяма нужда от нея – цивилното население.

Приветствам настоящата резолюция на Европейския парламент. Тя бе крайно необходима. Европейският парламент винаги е изразявал открито своята позиция и не може да остане безучастен когато умират хора.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, приветствията, с които бе посрещнато предложението за резолюция относно положението в Газа, към които, разбира се, се присъединявам, звучат доста безсмислено и нелепо, тъй като досега изречените слова биваха заглушавани от грохота на ракетите, писъка на куршумите и воплите на ранените или загинали мъже, жени и деца в региона. Но може би точно днес ще бъде постигнат напредък по отношение на прекратяването на огъня, което всички ние желаем.

В този смисъл, ние подкрепяме усилията, които Египет полага в ролята си на посредник за прекратяване на военните действия. И ако Египет и арабските лидери биха могли да окажат някакъв натиск върху „Хамас“, то влияние върху Израел могат да упражнят САЩ, макар че се надявам предложението за резолюция, което днес получи гореща подкрепа в Парламента, да допринесе за засилване на натиска с цел незабавното и ефективно предоставяне на хуманитарна помощ, прекратяването на военните действия и установяването на траен мир в региона.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Гн Председател, първо, искам да изразя задоволство от факта, че не бяха предприети никакви действия срещу членовете на Парламента, които по време на вота изразиха позицията си с плакати „Спрете войната“ и палестински знамена. Надявам се да сме създали прецедент, с който, за разлика от демонстриращите в подкрепа на провеждането на референдум, да покажем, че признаваме правото на мирно и адекватно изразяване на позиция като част от демократичния процес.

Подобно на всички присъстващи в тази зала, и аз, разбира се, съм потресен от случващото се в Близкия изток. Губещата страна в този конфликт е не някой от преките участници в него, а мирното население в региона. Става дума за онези семейства в ивицата Газа, които се опитват да отгледат децата си в една мирна обстановка, но с ужас разбират, че са попаднали в ада на ракетния обстрел, както и за израелските граждани, които осъзнават, че едни ден техни съседи ще бъдат жителите на независима Палестина, а подобни действия едва

ли могат да доведат до установяването на добросъседски отношения. При сегашните обстоятелства обаче никой не желае да се вслуша в гласовете на тези хора.

Искам да споделя своето недоумение във връзка с настойчиво препоръчания в резолюцията принцип на пропорционалност. Не знам какво точно се има предвид под „пропорционалност“ в този случай. Дали противниците на израелското правителство биха се зарадвали повече, ако то използва еквивалентен брой ракети, които да изсипе налуки върху селищата в ивицата Газа? Виждам, че се каните да ме прекъснете, затова ще кажа само, че се надявам в скоро време да бъде постигнато споразумение за прекратяване на военните действия и да се върнем към преговорите за намиране на мирно разрешаване на конфликта.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, искам да благодаря на действащия председател на Съвета, на чешкия външен министър Karel Schwarzenberg, и на Комисаря по външни отношения и европейска политика на съседство Benita Ferrero-Waldner за участието им във вчерашното разискване, а също и на моите колеги – за участието им в днешното гласуване, което бе почти единодушно.

В действителност ЕС е много сплотен и единен, отколкото се твърди. Ако сме все така задружни, можем да постигнем някакъв успех в Близкия изток, така че трябва да продължаваме в този дух.

Елементите са ясни: „да“ на правото на Израел да съществува като самостоятелна държава; „не“ на войната и кръвопролитията; „не“ на ракетния обстрел, извършван от „Хамас“; „не“ на терористичните атаки на „Хамас“; и найважното – „да“ на преговорите за „ябълката на раздора“ (включително въпроса със заселниците), които, заедно с недопустимите терористични действия на „Хамас“, са в основата на проблема.

След като основните въпроси са внесени за разглеждане, задачата пред ЕС е да положи енергични и решителни усилия, насочени към постигането на напредък, а не да изпада до положението на хаотична говорилня, в каквато (за съжаление) сме се превърнали през последните години по отношение на политиката спрямо Близкия изток.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Гн Председател, вярвам, че всички членове на Европейския съюз и Европейския парламент желаят мир за този регион – мир и прекратяване на огъня. Освен това, за да се стигне до спиране на военните действия, е необходимо да положим огромни усилия, които да доведат до пълното разоръжаване на терористичната организация „Хамас“.

Смятам, че предложението за резолюция би могло да изрази покатегорична позиция спрямо „Хамас“ като терористична организация, но знам, че когато се цели постигането на компромисен вариант, удовлетворяващ различните участници в конфликта, това трудно може да се осъществи. Във всеки случай, ние, като европейски граждани, сме длъжни да останем безпристрастни и обективни и, преди всичко, да поддържаме неизменно демокрацията, спазването на човешките права и свободата на словото като същевременно се противопоставяме всячески на терора. Това е най-важното. Също така не бива да забравяме, че една терористична атака сложи начало на конфликта. Терорът трябва да се изкорени.

Kristian Vigenin (PSE). – (EN) Гн Председател, удовлетворен съм, че Парламентът прие тази резолюция с внушително мнозинство, без нито един глас „против“. Ние, и лично аз, подкрепихме резолюцията, защото считаме, че Европейският парламент трябва да изрази категорична позиция и единно становище, макар и приетата днес резолюция да не съвпада изцяло с позицията на Групата на социалистите.

Ще кажа отново, че Групата на социалистите изразява крайно възмущение от насилието в ивицата Газа, последиците от несъразмерната употреба на сила от страна на израелската армия и продължаващата военна ескалация, причиняваща стотици жертви, повечето от които цивилни, включително много деца. Изказваме дълбоко съжаление за атакуваните цивилни цели и обекти на ООН.

Отново подчертаваме, че каквото и да е подобряване на политическите отношения между ЕС и Израел трябва силно да зависи от зачитането на международното хуманитарно право, от реалния ангажимент за всестранно мирно споразумение, от прекратяването на хуманитарната криза в Газа и окупираните палестински територии и от зачитането на пълното изпълнение на Временното споразумение за асоцииране между ЕО и Организацията за освобождение на Палестина.

- Доклад на Riera Madurell (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Гн Председател, искам само да направя едно пояснение във връзка с изказването на един от моите колеги, който, обяснявайки своя вот, спомена някой неща и заяви, че в резолюцията фигурират текстове, каквито всъщност няма. Работодателите не са задължени да разработват планове. Тези задължения и препоръки отпаднаха от доклада, който бе приет от Комисията по правата на

жените и равенството между половете. Внесохме предложение за обща резолюция и се надявам, че колегата няма да възрази срещу насочването на вниманието към необходимостта от насърчаване на социалния диалог между социалните партньори с цел прилагане на принципа на равното третиране или срещу призива, отправен към държавите-членки, да насърчават работодателите да предоставят редовно на работниците и служителите и на техните представители информация относно въпросите, свързани със зачитането на принципа на равното третиране. Искам да изясня, че текстовете, подложени на критика, не присъстват в така приетата резолюция.

- ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ RC-B6-0028/2009 (относно стратегията на ЕС спрямо Беларус)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Гласувах за резолюцията относно стратегията на Европейския съюз спрямо Беларус. Считаю, че този документ отразява съвършено точно промените, извършени през последните шест месеца в страната, което трябва да бъде оценено.

Разбира се една лястовица пролет не прави, но Беларус е велика и значима държава, съсед на Европейския съюз и, без съмнение, ние сме във възторг от положителните промени. Освобождаването на политическите затворници, отмяната на редица ограничения по отношение на свободата на изразяване на медиите и диалогът с Европейския съюз в области като енергетика, околна среда и др. са все положителни промени.

Днес искам да заявя: убедена съм, че времето за посещение на делегация на Европейския парламент в Беларус настъпи и резолюцията недвусмислено потвърждава този важен момент. Надявам се, че скоро ще дойде и времето, когато Беларус ще бъде в състояние да се възползва от добрите възможности, които европейската политика на добросъседство предлага. Само нека не спираме по средата на пътя: отправям този призив и към Беларус, и към Европейския съюз.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах против резолюцията, въпреки наличието на балансиращи и приемливи елементи в текста. Смятам, че вече не съществуват основателни причини за прилагането на санкции спрямо Беларус. По отношение на икономическата, политическа и религиозна свобода страната постигна почти пълно съответствие с принципите на свобода, в които вярваме.

Считаю за необходимо установяването на искрени и подходящи отношения с Беларус с цел интегрирането ѝ в Европа, особено сега, когато се нуждаем от отворени отношения с Русия. Беларус би могла да бъде чудесен мост между Европа и Русия. Считаю, че вместо да се отправят заплахи за санкции, трябва да се постави началото на искрено и плодотворно партньорство между ЕС и Беларус.

Писмени обяснения на вот

- Доклад на Véronique Mathieu (A6-0488/2008)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), в писмена форма. – (LT) Гласувах за доклада относно бюджетен контрол върху използването на средства от фондовете на ЕС в Афганистан и за резолюцията на Европейския парламент относно същото, изготвени от колегата Véronique Mathieu.

Докладът представлява изчерпателен и систематизиран документ, който включва становището на три парламентарни комисии, в т.ч. изготвеното от мен становище на Комисията по бюджети.

Още веднъж ще припомня найважните въпроси, от които зависи ефективността на помощта в Афганистан. Сред тях водещо място заемат: координацията по отношение на финансовата помощ на ЕС за Афганистан не само между държавите-членки на ЕС и Европейската комисия, но и между отделните държави-членки, а също и координацията с други донори.

Второ, искам да подчертая важността на приоритетите. Убедена съм, че развитието на инфраструктурата, алтернативните начини за препитание, които допринасят за намаляването на бедността и улесняват прехода от продукция, основаваща се на опиума, към алтернативни дейности, както и подпомагането на здравеопазването и образованието, трябва да бъдат сред приоритетните цели на ЕС в Афганистан.

Robert Atkins (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Аз и моите колеги британски консерватори изцяло подкрепяме усилията от страна на ЕС и международната общност за постигането на мира, демокрацията и подобряване на жизненото равнище на населението в Афганистан. Бъдещата стабилност на Афганистан е от ключово значение за сигурността на държавите-членки на ЕС, а и на целия свят.

Ние подкрепяме отпускането на средства за устойчиво развитие и подобряване на управлението в Афганистан, но считаме, че е необходимо осъществяване на ефективен мониторинг на финансирането. Прозрачността по

отношение на използването на парите на данъкоплатците е въпрос от изключителна важност и при установяването на нередности или злоупотреби трябва да бъдат предприети съответните мерки.

Недвусмислено заявяваме, че нашата подкрепа за този доклад по никакъв начин не означава признаване от наша страна на Договора от Лисабон, упоменат в съображение 11. Принципно ние възразяваме срещу Договора от Лисабон.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах за представения от Véronique Mathieu доклад относно бюджетен контрол на средства на ЕС в Афганистан. Докладът е добре обмислен и с голямо значение, тъй като успехът на финансовите, политически, обществени и военни усилия за стабилизиране на Афганистан са от изключителна важност за ЕС и целия демократичен свят.

Румъния има своя принос към международните усилия в Афганистан в лицето на 721 румънски войници, част от Международните сили за поддържане на сигурността (ИСАФ) (под командването на НАТО), и 57 войници, участвали в операцията „Трайна свобода“ (мисия, проведена от международна коалиция). По време на тези мисии загинаха или бяха осакатени няколко румънски войници – трагедия не само за техните семейства, но и за целия румънски народ. Не искаме да се окаже, че тяхната жертва е била напразна. Искामе финансовия, военен и човешки принос на Румъния към Европейските и международни усилия да доведе до дълготрайна стабилност в Афганистан и до унищожаването на терористичните прояви.

Dragoș Florin David (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах за този доклад, защото считам, че Комисията трябва да увеличи средствата за борбата с трафика на наркотици.

Отпуснатата от ЕС помощ в периода между 2004-2007 г. се състои от преки и непреки помощи. Между 2002-2007 г. пряката помощ на Общността съставлява 70 % (970 000 000 EUR) от общата стойност, а непряката помощ, управлявана от международни организации, възлиза на 30 % (422 000 000 EUR).

Въпреки това е необходимо да се признае липсата на координация между страни донори на международно равнище. Същото се случва и между различните държавичленки на Съюза и Комисията, при положение че те биха могли да имат обединяваща роля. В крайна сметка резултатът е едно съотношение между разходи и ефективност, доста пониско от това, което следва да бъде, и убеждението, че афганистанското население би могло да извлече много по-голяма, пряка полза от международните средства и средствата от Общността, отпуснати на страната.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) ЕС е един от основните донори за развитие и хуманитарна помощ за Афганистан. В периода между 2002-2007 г. Европейската комисия е отпуснала обща помощ в размер 1 400 000 000 EUR на тази страна.

Това е един отличен доклад, който отправя коректни предложения и разумни препоръки. Например, необходимостта от засилване на контрола върху средствата на ЕС и предприемането на подрастични мерки за борба срещу широко разпространената в тази държава корупция. (Всъщност, нима това не важи и за всички останали развиващи се страни, на които предоставяме помощ?)

Европейският парламент поддържа и становището за засилване на мерките за развитие и увеличаване на персонала на делегацията на Комисията в Кабул, за да бъде в състояние да извършва всички необходими наблюдения, одити и контрол.

Афганистан ще има решаваща роля за изхода от борбата срещу международния тероризъм, така че всякакво допълнително финансиране е повече от добре дошло.

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Съдържанието на доклада относно бюджетен контрол на средства на ЕС в Афганистан е поредният пример, че намесата на Запада в тези региони не променя нищо. Нашето присъствие само удължава войната и причинените от нея страдания, а не ги премахва.

Да се говори за демокрация и равенство между половете в държава, чиито обичаи понякога граничат с варварщина, е характерно за блаженстващите в своето невежество крайни европейци, които все така предпочитат да се занимават с международни въпроси, а не с проблемите на Европа.

Етническите групи в Афганистан, където от векове бушуват войни, никога няма да приемат чуждо присъствие, независимо колко „хуманитарно“ е то. Такова присъствие не допринася за установяването на силна и легитимна власт, която да възстанови и стабилизира държавата, а води единствено до засилването на позициите на талибаните и другите екстремистки групировки.

Европа трябва да напусне максимално бързо това гнездо на оси.

Bogusław Liberadzki (PSE), в писмена форма. – (PL) Гн Председател, гласувам за приемането на доклада относно бюджетен контрол на средствата на ЕС в Афганистан (2008/2152(INI)).

Гжа Mathieu съвсем вярно отбеляза, че социалните условия в Афганистан са крайно лоши. Продължават да съществуват конфликт (или война), а също и племенни вражди и международни сблъсъци, както и трафик на наркотици и корупция. По тази причина Афганистан се нуждае от международна помощ.

Изразявам своята подкрепа за осигуряването на помощ за Афганистан и приветствам поемането на дълготраен ангажимент за действия, насочени към подпомагане на тази държава. Смятам, че приоритетите, набелязани в Стратегическия документ за страна на Комисията 20072013 г., съответстват изцяло на нуждите на афганистанския народ.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз е един от основните донори в Афганистан като по този начин допринася за увеличаването на стабилността и сигурността в региона, постигайки реални промени като увеличаването на продължителността на живота, например.

ЕС трябва да продължи да предоставя помощ на Афганистан. Но Съюзът не може да пренебрегва разточителното пилеене на средствата, отпуснати от бюджета на Общността, които, в крайна сметка, излизат от джоба на данъкоплатците. Затова приветствам появата на този доклад като средство за подобра организация на управлението на помощта, която ЕС отпуска на Афганистан, и за повишаване на финансовата ефективност. В този смисъл, координацията и контролът по отношение на предоставената на Афганистан помощ за развитие са основните елементи, способстващи за постигането на целите, за които са предназначени тези пари.

Представеният доклад обобщава редица проблеми, свързани със средствата, предоставяни на Афганистан от фондовете на ЕС, и отправя някои реално осъществими препоръки. Подкрепям доклада и се надявам да бъде последван от серия конкретни мерки, насочени към повишаване на ефективността на помощта и към засилване на контрола върху използването ѝ. Като имам предвид икономическата ситуация в повечето европейски страни, вярвам, че дълг на ЕП като институция с бюджетни функции в Европейския съюз е да гарантира, че обществените средства се използват максимално ефективно.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, аз гласувах за доклада на гжа Mathieu относно бюджетен контрол на средства на ЕС в Афганистан.

Този доклад дава ясна оценка на постигнатите резултати от помощта на Общността от началото на споразумението досега: въпреки че можеше да се постигне и повече, резултатите са положителни и значими. Поконкретно, имам предвид намаляването на детската смъртност, разширяването на достъпа до основните здравни услуги и значителното увеличаване на броя на децата, посещаващи училище. Присъединявам се към мнението на докладчика относно необходимостта от увеличаване на усилията, които да доведат до подобряване на координацията между Общността и международните донори с цел повишаване на ефективността и ограничаване на предпоставките за разширяване на корупцията в държавата.

Освен това днес, повече от всякога, е жизнено важно наред с предоставянето на финансова помощ на страна, в която са налице социални и финансови проблеми, да функционира и ефективна система на контрол; в противен случай има опасност, както се казва, вместо да изпишем вежди, да извадим очи. По тази причина вярвам *ex-ante*, че системата за контрол ще бъде усъвършенствана и ще заработи по-ефективно от преди.

- Доклад на Riera Madurell (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Аз и моите колеги британски консерватори изцяло подкрепяме принципа на равно третиране на мъжете и жените във всички социални сфери, включително по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване и условията на труд.

При все това считаме, че с тези въпроси трябва да се занимават найвече държавите-членки, а не ЕС. По тази причина решихме да се въздържим при гласуването на доклада.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass и John Whittaker (IND/DEM), в писмена форма. – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) изцяло подкрепя равенството на мъжете и жените. Обединеното кралство обаче вече разполага със съответното законодателство, което може да бъде изменяно и усъвършенствано, доколкото и когато това е необходимо, от националния парламент и нашия народ. Следователно понататъшното законотворчество от страна на ЕС в тази област, водещо до увеличаване на бюрокрацията, е напълно излишно. Освен това ЕС е недемократична институция и не е в състояние да защити ничии права, включително и правата на жените.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Гласувах против този политически коректен доклад – поредният от множеството подобни доклади, внесени за одобрение в Парламента. На първо място, искам да изтъкна, че тъй като въпросът за равенството между половете от години е на дневен ред в ЕС, то този доклад е абсолютно излишен. Освен това възразявам срещу прехвърлянето на тежестта на доказване – мярка, препоръчана в доклада (параграф 20), която е неподобаваща за която и да е правова държава и която дава неограничена власт на организациите, натоварени с изпълнението на директивата (параграф 19).

Фактът, че държавите членки ще бъдат задължени да изискват от предприятията да разработват и изпълняват годишни корпоративни планове за равенството между половете и да гарантират балансирано представителство на половете в корпоративните органи на управление противоречи изцяло на принципа на свобода на бизнеса. За предприятията, изпитващи затруднения в резултат на международната финансова криза, допълнителната документация, която е неизбежно следствие от това изискване, би могла да се окаже пагубна. В един свободен пазар със здравословен бизнес климат качеството, независимо от пола, винаги ще бъде на първо място – факт, на който многократно сме били свидетели и преди.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) В условията на настоящата икономическа криза жените са сред найзасегнатите от безработицата и намаляването на заплатите. На европейско равнище, държавите членки трябва да прилагат разпоредбите на Директива 2002/73/ЕО, а Европейската комисия – да осъществява мониторинг на техните действия и редовно да докладва на Европейския парламент.

Както се посочва и в доклада на г-жа Madurell, сред найсериозните проблеми в борбата с дискриминацията по полов признак на пазара на труда е и липсата на информация относно правата на жертвите на дискриминация. Отговорност за това носят в еднаква степен държавите членки, европейските институции като Европейския институт за равенство между половете и работодателите. Важна роля имат и неправителствените организации. С помощта на информационни кампании и мониторингови доклади те биха могли да компенсират липсата на действия на национално и европейско равнище.

Комисията е длъжна да осъществява мониторинг на прилагането на мерки от страна на държавите членки, насочени към: осигуряване на подобър баланс между личния и професионалния живот; намаляване на разликата в заплащането между двата пола; осигуряване на достъп на жените до ръководни постове. В Румъния именно разпоредбите, приети на европейско равнище, помогнаха за установяването на институционална система, която да гарантира равни права за мъжете и жените.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах за доклада на Riera Madurell относно транспонирането и прилагането на Директива 2002/73/ЕО за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд, защото считам, че е важно принципът на равно третиране на мъжете и жените да се прилага в съответствие с разпоредбите на директивата.

Сред различните проблеми при транспонирането на директивата искам да наблегна на факта, че в законодателството на някои държави членки не фигурира конкретно дискриминация на основание пол. Както докладчикът отбеляза, разликата в трудовото възнаграждение остава голяма като заплащането на жените е средно с 15 % пониско от това на мъжете. От 2000/2006 г. тази разлика е намаляла едва с 1 %. В контекста на Лисабонската стратегия считам, че е крайно необходимо *статутът* да бъде нарушен и се присъединявам към позицията на докладчика относно важността на препоръката към Европейската комисия за осъществяване на активен мониторинг на транспонирането на директивата и привеждането на националните законодателства в съответствие с разпоредбите ѝ.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Гласувах за доклада на Riera Madurell относно равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване. Правото на равно третиране, независимо от пол, раса, религия и пр., е основно човешко право. Разбира се, не можем да пренебрегнем естествените биологични различия между мъжете и жените.

Моето мнение е, че автоматичното и повсеместно прилагане на политиката на баланс 50/50 между половете не представлява непременно реална проява на загриженост за равенството между половете. При професиите, свързани с тежък физически труд като миньор, стоманолейар и пр., подобен подход води до абсурдни ситуации; същото, но с обратен знак, важи и за медицинските сестри или учителките. Аналогично, не можем да принуждаваме момичетата да изучават технически науки, само за да се осигури паритет. Сред основните въпроси са: осигуряване на достъп до образование на всички нива, заемане на ръководни постове (включително в политически органи), прилагане на принципа „равно заплащане за еднакъв труд“, адекватен достъп до социално осигуряване и социално подпомагане, както и до здравеопазване (при отпуск по майчинство).

Професионалните съюзи трябва да играят съществена роля в този процес. Това е важен момент както на местно, регионално и национално равнище, така и на ниво институции на Европейския съюз.

Искам да използвам възможността да привлека вашето внимание върху съдебните решения, които дискриминират мъжете като при почти всички бракоразводни дела съдът автоматично предоставя на майките упражняването на родителските права по отношение на децата.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Гласувах за доклада на Riera Madurell относно транспонирането на директивата за равно третиране.

Считам, че е крайно време жените да бъдат третирани наравно с мъжете във всяко едно отношение, а не само в отделни аспекти.

В никакъв случай не може да се твърди, че съществуват равни възможности по отношение на достъпа до професионално развитие или в областта на трудовото ежедневие. Що се отнася до разликата в доходите на двата пола, то в някои държавичленки разликата в заплащането намалява със скромни темпове, докато в други дори се увеличава още повече.

Лично за мен прилагането на тази директива е изключително важно предвид очевидната несправедливост и специално поради обстоятелството, че аз, като семеен човек, високо ценя и дълбоко уважавам жените.

Astrid Lulling (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Комисията по правата на жените и равенството между половете изразява загриженост относно изпълнението на директивата за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд.

Поради отсъствието на доклад от страна на Европейската комисия, нашата комисия проведе собствено проучване сред националните парламенти и органите по въпросите на равенството. На 22 държавичленки бяха изпратени официални уведомителни писма. Част от определенията са транспонирани неправилно в 15 държавичленки. До 5 октомври 2008 г. девет държавичленки не бяха информирали Комисията относно мерките за транспониране на директивата.

Докладът, изготвен по наша инициатива, алармира и отправя предупреждение към държавите-членки. За съжаление в комисията постъпиха пресилени декларации и възражения. По тази причина внесох алтернативна резолюция.

Докато изчакваме изготвянето на доклада, който ще получим през първата половина на 2009 г., ние изготвихме обща резолюция, която подкрепих с положителен вот. По този начин се осигурява възможност за извършване на задълбочен анализ, така че да бъдат набелязани последващите действия, необходими за постигането на съответствие с Договора и подобряването на законодателството в областта на равното третиране и осигуряването на равни възможности за мъжете и жените.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Дискриминацията и тормозът нямат място в едно либерално общество. Този доклад ни припомня шокиращия факт, че за много държавичленки пътят към равенството между мъжете и жените в личен и професионален аспект все още е доста дълъг. Отговорност за борбата с неблагоприятните условия на пазара на труда, например, носят и трябва да продължават да носят отговорните граждани на държавите-членки и техните представители в лицето на политическите организации и професионалните съюзи, а не институциите на ЕС. Категорично възразявам срещу онези формулировки, които използват неблагоприятните условия като аргумент в полза на засилване на наддържавността за сметка на правото на национално самоопределяне на държавите-членки. Едно либерално общество, основано на принципа на равенство между хората, не може да бъде изградено чрез увеличаване на дистанцията между управляващите и народа.

Все пак, основата цел на доклада е да покаже как дискриминацията и тормозът все още могат да лишат човек от шанс в живота и да му отнемат възможностите за развитие. Този проблем е толкова значим, че аз реших, независимо от всичко, да гласувам за алтернативното предложение за резолюция.

Iosif Matula (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах за доклада относно прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд.

Въпреки че равенството между половете е основно право в Европейския съюз, официалните статистически данни сочат, че все още съществува разлика в нивото на заетост, особено в държавите, присъединили се наскоро към Европейския съюз.

Като се има пред вид, че равенството между мъжете и жените все още е структурен проблем, Европейският съвет от Лисабон от март 2000 г. определи като цел за Европейския съюз нивото на заетост сред жените към 2010 г. да надхвърли 60 %. Необходимо е осъществяването на внимателен мониторинг в новоприсъединилите се държавичленки.

Считам, че прилагането на европейската директивата е от съществена важност за гарантиране премахването на дискриминацията срещу жените на пазара на труда във време, в което са необходими допълнителни усилия за промяна в нагласата по този въпрос, особено в селските райони.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах за този доклад, защото съм убеден, че призивът, отправен в доклада към Комисията – да осъществява внимателен мониторинг на транспонирането на Директива 2002/73/ЕО и спазването на законодателството, установено с това транспониране – е легитимна и необходима мярка.

Чрез приемане на доклада Европейският парламент предостави на държавите членки ефективно средство за укрепване на националните законодателства в областта на равното третиране на мъжете и жените на пазара на труда.

Според официалната статистика обаче съществува разлика от 28,4 % между нивата на заетост на мъже и жени, което означава, че неравенството между половете на пазара на труда все още е проблем, на който трябва да се обърне внимание.

Именно заради това съм убеден, че държавите членки трябва да положат всички усилия, необходими за прилагането на мерките, насочени към насърчаване на равенството между половете.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, декларирам своя положителен вот за доклада на Riera Madurell относно равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд.

Съгласен съм с мнението на моя колега, че прилагането на практика на принципа на равенство по отношение на пазара на труда все още не е постигнато, въпреки усилията в рамките на Договора от Лисабон от страна на Европейския съюз за увеличаване на процента на заетост сред жените. Споделям изцяло позицията на докладчика по отношение на транспонирането на Директива 2002/73/ЕО от държавите членки и необходимостта от интегриране на инструментите, предвидени в директивата, с цел укрепване на националното законодателство в областта на равното третиране на мъжете и жените на пазара на труда: освен справедлив от етична гледна точка принцип равенството между половете по отношение на заетостта е и ще бъде основа за постигането на устойчиво и трайно икономическо развитие на Европейския съюз като цяло.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Равенството между мъжете и жените е основен принцип на Европейския съюз. Все още са необходими много усилия за постигането на този принцип и се надявам този въпрос да се превърне в политически приоритет в работата на Европейския парламент. Подобни въпроси не трябва да се повдигат единствено от Комисията по правата на жените.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Независимо от факта, че равенството между половете е основно право, неравенството между половете на пазара на труда от гледна точка на трудовото възнаграждение, нивото на заетост и качеството на условията на труд все още е сериозен структурен проблем. За съжаление става ясно, че повисоката степен на образование не води задължително до помалка разлика в заплащането при мъжете и жените.

Докладът на гжа Madurell посочва пропуските, допуснати от държавите членки при транспонирането и прилагането на Директива 2002/73/ЕО за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд.

Докладчикът набляга най-вече върху факта, че голяма част от държавите членки са транспонирали неправилно определението за дискриминация в законовите си системи. Много държавичленки са избрали общо определение за дискриминация, без да се споменава дискриминация на основание пол. В други страни липсва позоваване на определението за „сексуален тормоз“ или терминът се смесва с общото определение на тормоз. (в Полша дефиницията за „сексуален тормоз“ е дадена в раздел 6, член 183а от Кодекса на труда), което затруднява защитата на правата на жертвите на сексуален тормоз.

Местните инициативи, целящи повишаване на осведомеността на обществото, както и инициативите за оказване на помощ на жертвите на дискриминация, са от изключителна важност за борбата срещу дискриминацията.

- ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ В6-0051/2009 (Положението в Близкия изток/ивицата Газа)

Marco Sappato (ALDE), *в писмена форма*. – (IT) С цел разграничаване на позицията на Радикалната партия от тази на групите в Парламента, чието становище се различава от нашето, ние теглихме жребий кои от нас да се въздържат от гласуване и кои да не участват във вота. Решението на ЕС да насърчи постигането на дълготраен, структурен мир в Близкия изток, повторено днес, тук в Страсбург, от Председателя Pöttering, се базира на съществуването на две суверенни, независими държави.

Основателите на обединена Европа бяха убедени в обратното: те вярваха, че за постигането и запазването на мира е необходимо ограничаване на абсолютния национален суверенитет. Така поне се твърди в Манифеста от Вентотене.

Днес трябва да се вслушаме в гласа на преобладаващото мнозинството израелски граждани, чийто стремеж е присъединяването на Израел към ЕС – стремеж, пренебрегван както от израелските, така и от европейските управляващи класи.

„Достъпната“ Европа от следвоенния период, отворена за желаещите да се присъединят към нея и служеща за ориентир на съседните държави, бе фактор за съществуването на мира, дори и когато действаше по неадекватен начин. „Недостъпната“ Европа на народите, домогващи се до европейските „граници“ и претендиращи за „юдейско-християнски корени“, е онази Европа, която води до войни като тези в Близкия изток, на Балканите и в Кавказ и поражда напрежение, като това в Урал, Турция и Магреба.

Ние, като Радикална партия, която е срещу насилието, смятаме, че структурното решение за мир се нарича европейски федерализъм, Съединени европейски щати, чиито врати са отворени за Турция, Израел и, впоследствие, за всички демократични държави, готови да ограничат абсолютния си суверенитет.

Proinsias De Rossa (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Категорично осъждам както безразборните и брутални убийства на цивилни в Газа, така и жестокото и безпричинно избиване на израелски граждани, причинено от ракетите на „Хамас“.

Гласувах за резолюцията на Европейския парламент относно положението в ивицата Газа, защото тя е съобразена изцяло с резолюцията на Съвета за сигурност на ООН, призоваваща към незабавно прекратяване на военните действия. Също така тази резолюция припомня решението на Парламента от декември за отлагане на подобряването на отношенията между ЕС и Израел. Тонът на резолюцията е помек, отколкото ми се иска, но въпреки това, предвид огромното мнозинство, с което бе приета, е вероятно именно общата резолюция да окаже влияние върху решенията на Израел и „Хамас“, а не резолюциите, внесени от отделни политически групи.

Възражам срещу подобряването на отношенията между ЕС и Израел и считам, че търговското споразумение с Израел трябва да бъде прекратено, докато страната не започне да спазва нормите в областта на човешките права и не се ангажира с конструктивни и реални преговори със своите съседи за постигане на споразумение, основано на съществуването на две държави. Всички държавичленки трябва да отменят предишните си решения в полза на подобряването на отношенията с Израел като внесат за обсъждане пореалистични предложения.

Manuel António dos Santos (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах „въздържал се“ по предложението за резолюция относно положението в Близкия изток/Газа само по една причина: считам приемането на резолюция от Европейския парламент за неоправдано към дадения момент.

Смятам, че провеждането на дискусия по този въпрос, без да се провежда гласуване, ще бъде много поефективен начин за изява на позицията на Европейския парламент.

Koenraad Dillen (NI), *в писмена форма*. – (NL) „Une fois n'est pas coutume“ [Както се казва, веднъж не се брои]. Резолюцията е много безпристрастна и заслужава нашата пълна подкрепа, тъй като справедливо призовава и двете страни в конфликта да не прибегват до насилие. При все това не бива да храним никакви илюзии по отношение на възможността Европа, а *fortiori* Европейският парламент, да повлияе съществено върху хода на събитията в Близкия изток. Преди да сме в състояние да потърсим решение, „Хамас“ трябва да прекрати ракетния обстрел на Израел. В същото време и Израел трябва да спре несъразмерната употреба на сила, жертви на която стават невинни деца и граждани. Независимо от моя положителен вот, искам да

припомня на присъстващите в залата, че основната причина за ескалацията си остава терористичната организация „Хамас“.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах за общата резолюция, въпреки че според мен тя трябваше да отправи посурови упреци към действията на Израел в Газа.

Безразборният ракетен обстрел, извършван от „Хамас“, не може да бъде толериран, но за нарушаването на примирието вина носи не само „Хамас“. Несъразмерната употреба на сила от страна на Израел и атаките, на които са подложени невинни цивилни граждани – мъже, жени и деца – представляват колективно наказание, което е в разрез с международното хуманитарно право.

Атаките срещу обекти на ООН изглежда умишлено целят преустановяване на достъпа на хуманитарна помощ – за да не достигне до нуждаещите се, както и отстраняване на независимите наблюдатели – за да няма свидетели на варварските действия на Израел.

Mathieu Grosch (PPE-DE), *в писмена форма*. – (DE) Считам, че намирането на общ език от страна на Европейския парламент е правилна и уместна линия на поведение. Трябва да се постараете да покажем ясно и на Израел, и на „Хамас“, че се противопоставяме на всякакви прояви на насилие и настояваме за пълен спектър към мироопазващите сили и агенциите за хуманитарна помощ.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Въпреки че призовава за прекратяване на огъня – въпрос, изискващ спешно решение, по който всички сме съгласни – приетата от Парламента резолюция относно изключително сериозното положение в ивицата Газа е крайно неадекватна, дори негативна в някои отношения, особено когато я съпоставим с резолюцията на Съвета на ООН за правата на човека (UNHRC) от 12 януари. Относно резолюцията на Парламента:

- Въпреки бруталните прояви на агресия, извършването на престъпления и нарушаването на човешките права, резолюцията по никакъв начин не осъжда Израел.

- Езикът на резолюцията е двусмислен – прикрива се фактът, че в Палестина има окупатор и окупиран, агресор и жертва, потисник и потиснат, експлоататор и експлоатиран, и се избягва въпросът за отговорността на Израел.

- Размиват се отговорностите на ЕС, което е съучастничество в безнаказаността на Израел. Отбелязват се неотдавнашното решение за засилване на двустранните отношения с тази държава и позорният акт на въздържане от гласуване от страна на държавите от ЕС по резолюцията, приета от Съвета на ООН за правата на човека (UNHRC).

- Освен това, въпреки сериозността на положението, резолюцията не отправя критики, свързани с нарушаването на резолюциите на ООН от страна на Израел, края на окупацията, незаконното заселване, разделителната стена, убийствата, арестите, неизброимите унижения, на които е подложен палестинският народ, нито дори с неотменното право на съществуване на държавата при установените през 1967 г. граници и столица Източен Йерусалим.

Jens Holm и Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (SV) Приветстваме факта, че резолюцията призовава Израел да спре незабавно убийствата, извършвани сред населението на Газа. Изразяваме съжаление обаче от факта, че резолюцията не настоява за прекратяване на Споразумението за асоцииране между ЕС и Израел и за спиране на процеса за подобряване на отношенията с Израел. Очевидно е, че подобни изисквания трябва да бъдат отправени по отношение на една държава, която съвсем открито нарушава поетите от нея ангажменти, а именно спазването на човешките права и международното право.

Изразяваме съмнение по отношение достоверността на твърдението, че атаките от страна на Израел са предприети в отговор на ракетен обстрел, извършен от „Хамас“. Израел нееднократно е нарушавал примирието, включително и на четвърти ноември миналата година, когато израелски войски нахлуха в ивицата Газа и убиха шестима палестинци. Израел системно налага колективни наказания на палестинския народ под формата на ембарго, прекъсване на електрозахранването, заселване, издигане на стени, отвлечения на водещи палестински политици и т.н.

При все това ние приветстваме общата резолюция и настояваме Израел да прекрати незабавно убийствата, които извършва.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) Председателят Pöttering прояви прибиързаност, заявявайки, че никой не е дал отрицателен вот. Аз гласувах „против“. Макар и да признавам, че резолюцията

има своите положителни страни, особено що се отнася до употребата на термина „колективно наказание“ на населението в Газа, намирам, че е незадоволителна. Единственото полезно нещо, което този Парламент може да направи, е да замрази Споразумението за асоцииране между ЕС и Израел; всичко останало са само приказки – позитивни и красиви, но просто думи. В политиката хубавите думи са без значение, нужни са действия. НИШО няма да се промени в Газа след приемането на тази резолюция. Ако ставаше въпрос за която и да е друга държава, а не за Израел, резолюцията би имала много посилен ефект. Вярвам в правото на Израел да съществува в условията на мир, но то не е цел, която може да бъде преследвана безогледно, и Израел трябва да го знае. Освен това, единственото, което тази офанзива ще постигне, е задълбочаване на конфликта. Днес определено не е добър ден за Парламента, защото той предпочете думите пред делата.

Carl Lang (NI), *в писмена форма*. – (FR) Текстът, внесен от всички групи за разглеждане в Парламента, чиято задача е да защитава интересите на всички европейски народи, действително съдържа някои чудесни препоръки като призова за прекратяване на военните действия, но не споменава нищо за „пренасянето“ на конфликта в Европа. Наред със съгответстващите ги прояви на насилие две картини от демонстрациите срещу интервенцията на Израел бяха особено шокиращи.

Първата картина: демонстранти, мнозинството от които имигранти, развяващи флаговете на Палестина, Алжир, „Хамас“ и „Хизбула“ и знамена с надписи на арабски.

Втората картина: лидерите на френската крайна левица – Besancenot от Революционната комунистическа лига и Buffet от Комунистическата партия – маршируващи рамо до рамо с имамите.

Тези картини илюстрират две тревожни тенденции: с помощта на ислямистки организации мюсюлманският свят постепенно придобива все по-голям контрол над имигрантите; ислямистките движения и крайната комунистическа левица са съучастници в заговора за подкопаване основите на нашата цивилизация. Днес, повече от всякога, опазването на идентичността и свободата на европейските народи налага въвеждането на забрана за провеждане на подобни демонстрации и прилагането на политика за насочване на миграционните потоци в обратната посока.

Roselyne Lefrançois (PSE), *в писмена форма*. – (FR) Предвид сериозното положение в Газа, Европейският парламент не може да остане безучастен. По тази причина подкрепих резолюцията, която призовава към незабавно и трайно прекратяване на огъня, включително край на военните действия от страна на Израел в ивицата Газа, и спиране на ракетния обстрел, извършван от „Хамас“ върху Израел.

За съжаление обаче резолюцията не осъжда достатъчно категорично и твърдо атаките от страна на израелската армия, причинили смъртта на повече от хиляда души, по голямата част от които цивилни. Споделям мнението на Martin Schulz, председател на Групата на социалистите в Европейския парламент, изказано преди провеждането на вота, че тези атаки са абсолютно недопустими. Все пак, искаше ми си това възмущение да беше изказано в писмена форма.

Аналогично, макар че предложението настоява израелските органи да гарантират безпрепятствен достъп на хуманитарна помощ и на международната преса в Газа, то не стига до там, както ми се искаше, че да обвърже подобряването на отношенията между ЕС и Газа със спазването на хуманитарното право от страна на Израел.

Европа има важна роля за разрешаването на конфликта, но считам, че постигането на споразумение за дълготраен мир между израелци и палестинци е възможно единствено при създаването на жизнеспособна палестинска държава, признаваща и призната от Израел.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Общата резолюция относно положението в Газа съдържа някои положителни аспекти като искането за незабавно прекратяване на военните действия, признаването на факта, че по вина на израелската армия са загинали хиляда души, сред които има жени и деца, и признаването, че ембаргото, наложено върху Газа от Израел, е нарушаване на международното хуманитарно право.

Въпреки това, не гласувах „за“, тъй като резолюцията приписва еднаква отговорност на „Хамас“ и Израел. В текста не се споменава, че именно израелската армия бе страната, която наруши примирието на четвърти ноември като предприе сухопътна атака и въздушен обстрел; вместо това вината за възобновяване на временно преустановените военни действия се приписва на „Хамас“. Резолюцията определено е незадоволителна, доколкото не призовава Комисията и Съвета да предприемат решителни мерки. ЕС трябва да замрази Споразумението за асоцииране между ЕС и Израел, заради нарушаването на член 2, съгласно който споразумението е обвързано с условието за спазване на човешките права. Освен това общата резолюция нито

настоява за вдигане на блокадата, наложена от Израел на Газа, нито изисква от 27те държавичленки на ЕС да спрат износа на оръжие за Израел.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Резолюцията успя да обедини основните политически групи в Европейския парламент около една обща декларация, която е абсолютно необходима предвид настоящата хуманитарна обстановка и положението със сигурността в Близкия изток.

Абстрахирайки се от събитията, довели до избухването на конфликта, трябва да насочим вниманието си към негативните последици върху цивилното население в региона и върху присъствието на ООН в Газа. Подобно на моите колеги, аз също вярвам, че сме достигнали етапа, в който постигането на устойчиви резултати е възможно единствено с помощта на диалог, който би могъл да се проведе при наличието на споразумение за прекратяване на огъня.

Освен това последователната позиция на Румъния по този въпрос е застъпена изчерпателно в този документ. Радвам се, че имах възможността да гласувам за резолюцията, която отразява както гледната точка на европейското политическо семейство, към което принадлежа, така и виждането на моята страна.

Vural Öger (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Приветствам приемането на резолюцията относно положението в ивицата Газа. Европейският парламент е длъжен да изрази своята позиция по тази криза. Дълг на Парламента е да осъди хуманитарната катастрофа, предявявайки претенции за ролята на морален лидер по отношение на спазването на човешките права. Именно по тази причина Парламентът не може повече да стои безучастен. Това бе и моят мотив да гласувам за резолюцията. При все това считам, че Парламентът би могъл да бъде и покатегоричен; в някои аспекти резолюцията продължава да звучи доста нерешително. Важно е да призовем към прекратяване на огъня и да осъдим страданията на цивилното население. Наш дълг е и да предложим практически решения за спиране на военните действия и да призовем ЕС да се ангажира с изпълнението им в рамките на ролята си в Четворката. И доколкото САЩ в момента се намират в състояние, подобно на парализата, като резултат от смяната на президента, ЕС трябва да повиши съзнанието си за дълг. Необходимо е временно прекъсване на процеса за подобряване на отношенията с Израел предвид масираните военни атаки. За съжаление този въпрос не присъства в резолюцията. Ако Израел не желае да преговаря директно с „Хамас“, то работата по осигуряването на други страни, които да участват в преговори с „Хамас“, зависи от ЕС. Продължаващата военна офанзива коства твърде много човешки съдби. В условията на такава тежка хуманитарна криза думите не са достатъчни.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) В общата резолюция се премълчават причините за агресивната и варварска война на Израел, като се приема, че тя е отговор на ракетните атаки, извършвани от „Хамас“. Всички знаят, че войната е била планирана предварително и причините се коренят в израелската окупация и в отказа на Израел да приложи резолюциите на ООН за независима палестинска държава със столица Източен Йерусалим. Войната е резултат от агресивната политика на Израел, подкрепяна от САЩ и ЕС, от незаконно заселване и отказа на Израел да се върне към границите от 1967 г.

Въпреки че в резолюцията се говори за спиране на войната, тя не взема страна по въпроса, не призовава за предприемане на мерки от страна на ЕС – дори за това новите привилегирани отношения да бъдат замразени, за да се окаже натиск върху Израел. Тя не осъжда агресивната политика на Израел, напротив, намесва се във вътрешните проблеми на палестинците.

Силите, които са я подписали, призовават и одобряват позасилена роля на Европейския съюз, което е свързано с неговите империалистични амбиции в региона. Те подкрепят плана на САЩ/НАТО за „широкия Близък изток“, който беше одобрен от ЕС и чиято цел е империалистите да подчинят целия регион.

По тези причини Комунистическата партия на Гърция не гласува за общата резолюция на политическите групи и призовава за засилване на антиимпериалистическата борба като отбелязва, че не съществува добър и лош империализъм.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Отказах да гласувам за общата резолюция на Европейския парламент относно положението в ивицата Газа, защото, въпреки че съдържа положителни елементи, тя не осъжда покатегорично прекомерната военна реакция, довела до хуманитарна катастрофа. Смушението и съжалението, изразени от Европейския парламент във връзка с нападенията над цивилни граждани и възпрепятствания достъп до хуманитарна помощ, не са достатъчни. Европа трябва да отстоява своите отговорности и да изиска окончателно прекратяване на израелската агресия, да започне да полага усилия за намиране на устойчиво дългосрочно решение. За съжаление тази силна политическа воля липсва в компромисната резолюция, приета от Европейския парламент.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Правото на Израел да съществува в мир и сигурност е неотменно. Правото на палестинците да живеят в мирна територия, управлявана от самите тях, в условия на мир, демокрация и зачитане на правата на човека е също неотменно. Разрешението на проблема в този регион трябва да гарантира, че заплахите за тези права са премахнати.

Конфронтацията в Газа показва, чрез противоположната ситуация на Западния бряг, че взаимоотношенията между страните, макар обтегнати и конфликтни, са възможни, ако и двете страни приемат съществуването на другата. Но при „Хамас“ нещата не стоят така. Те използват територията, над която поеха контрол, за да преследват обявената от тях цел: да предотвратят съществуването на Израел.

Тези обстоятелства обаче не правят смъртните случаи в Газа помалко трагични. Както знаем „Хамас“, без никаква загриженост за живота на палестинците, използва населението като човешки щит срещу атаките на Израел, а смъртта на хората – като оръжие за пропаганда. Израел, с право решен да гарантира сигурността си, продължава борбата въпреки този трагичен резултат. Процесът е неизбежен, ако международната общност, включително арабските държави, не подкрепи жизнеспособността на едната страна и сигурността на другата като цел на мирния процес в Близкия изток.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, подкрепям предложението за резолюция относно трагичното положение в ивицата Газа.

Напълно споделям опасенията, че конфликтът все още не върви към приключване, въпреки желанието за прекратяване на враждебните действия, изразено от цялата международна общност. Присъединявам се към колегите си като изразявам дълбокото си съжаление за страданията на цивилното население в Газа и съм убеден, че единственото възможно решение, не само за тази територия, но и навсякъде по Светата земя, са диалогът, преговорите и дипломатията и в никакъв случай войната, която само засилва омразата.

Европейският съюз може и трябва да играе значителна роля в този процес както за постигане на прекратяване на огъня, така и за предоставяне на безпрепятствен достъп на хуманитарната помощ. Затова гласувам в полза на предложението за резолюция и се надявам, че усилията за помирение ще доведат до конкретен напредък към постигане на мир възможно найскоро.

Martine Roure (PSE), *в писмена форма.* – (FR) Конфликтът между Израел и Газа продължава твърде дълго.

Когато жертвите вече наброяват хиляди души, наше първостепенно задължение е да осигурим незабавното прекратяване на боевете.

Политиката на изолация на Газа претърпя неуспех като радикализира населението, което стана нейна първа жертва.

Не съществува военно решение на израелско-палестинския конфликт.

Единственото възможно разрешение е трайното и всеобхватно мирно споразумение между страните. Ето защо призоваваме за международна конференция, подкрепена от Четворката, с участието на всички регионални заинтересовани страни, която да се организира възможно найскоро на базата на инициативата на Арабската лига и предишното споразумение между израелци и палестинци.

Междувременно считаме, че подобряването на политическите отношения между Европейския съюз и Израел трябва силно да зависи от зачитането на международното хуманитарно право. Ето защо се противопоставихме на гласуването относно одобрението за позасилено участие на Израел в програмите на Общността.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за резолюцията на Европейския парламент относно положението в ивицата Газа за незабавно прекратяване на огъня в този район.

Убеден съм, че въпреки позициите, поддържани от страните в конфликта, диалогът е единственият начин за разрешаване на проблемите в името на общото благо.

Olle Schmidt (ALDE), *в писмена форма.* – (SV) Резолюцията, която Европейският парламент гласува днес във връзка с положението в Газа, не осъжда терористичната организация „Хамас“, която наруши прекратяването на огъня през декември и използва цивилни граждани като човешки щит. Въпреки факта, че резолюцията не осъжда това, смятам, че е важно да се гласува за призоваване към прекратяване на огъня в региона, поради което гласувах за резолюцията.

Brian Simpson (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Положението в ивицата Газа е трагично. Убити бяха стотици невинни граждани, а сега хиляди се изправят пред смъртта ежедневно. Да, съгласен съм, че Израел трябва да получи възможността да живее в мир. Да, ракетните атаки през границата са неприемливи и трябва да спрат.

Но реакцията от страна на Израел е абсолютно несъразмерна и не може да бъде подкрепена.

Израелците не зачитат международната общност. Те обстрелваха щаба на ООН, нападнаха училища и деца. Това е абсолютно неприемливо и трябва да спре. Трябва да се постигне незабавно прекратяване на огъня.

Ще гласувам за тази резолюция, тъй като позицията на Европейския парламент трябва да бъде чута, за да не бъдат забравени невинните палестинци, попаднали в капан в Газа.

Израел: имате правото да живеете в мир. Нямаме правото да причинявате безогледни разрушения и да носите смърт и разруха за невинните граждани. Действията ви означават, че вие сте се превърнали в агресор, а не в жертва.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Аз приех компромиса, който разглеждаме, въпреки че му липсва остротата и решимостта, които бих искал да видя. Аз съм смаян и разгневен от масираната несъразмерна офанзива на израелските военновъздушни сили и сухопътни войски в гъсто населен район.

Изпитвам чувство на солидарност и загриженост за съдбата и безопасността на 1,5 милиона палестинци, блокирани в Газа без възможност да напуснат ивицата, както и по отношение на хуманитарното положение на палестинците на Западния бряг, чиито условия на живот не са се подобрили въпреки сътрудничеството от страна на палестинския автономен орган.

За съжаление в компромисния вариант не се споменава за проблемното разширяване на отношенията между ЕС и Израел. Бих желал настоятелно да призова Съвета да замрази процеса на разширяване на отношенията с Израел, докато не бъде договорено от всички страни пълно и постоянно прекратяване на огъня и Израел не предостави безпрепятствен достъп на хуманитарната помощ.

Отношенията между Европейския съюз и Израел могат да бъдат разширени, само ако се зачитат правата на човека и международното хуманитарно право, ако се прекрати хуманитарната криза в ивицата Газа и в окупираните палестински територии и се положат мащабни усилия за всестранно мирно споразумение и за пълно изпълнение на Временното споразумение за асоцииране между ЕО и Организацията за освобождение на Палестина (ECPLO).

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепям резолюцията за Газа и призивите за незабавно прекратяване на огъня.

- ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ В6-0033/2009 (Положението в Африканския рог)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма.* – (IT) Благодаря Ви, гн Председател. Аз гласувам за резолюцията. Положението в Африканския рог продължава да бъде изключително обезпокоително. Преплитането на проблеми и конфликти е такова, че ЕС трябва да го следи непрекъснато, за да се избегне драматично влошаване на положението. Аз и моята група смятаме, че положението в Африканския рог изисква неотложни и всеобхватни действия.

Както беше посочено, основните трудности възникват от многобройните конфликти между различните държави в региона. Ето защо е изключително важно да се работи за сигурността и различните й взаимозависимости, като например начините за наблюдение на промените в правителствата. Тези правителства трябва да бъдат призвани да поемат проактивни ангажменти за подобряване на правата на човека.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *в писмена форма.* – (FR) В момента Африканският рог страда от натрупани беди:

- граждански и регионални войни,
- липса на демокрация и свобода,
- глад и криза с храните.

Пиратството, напомнящо за отминала епоха, е последният резултат от този хаос.

Изправени пред тези трагедии, които разкъсват региона и причиняват кръвопролития, ние не трябва да останем безучастни или да покажем неспособност за справяне с положението.

Сега, повече от всякога, когато международната общност показва признаци на оттегляне от сякаш безкрайната криза, ЕС трябва да поеме водеща роля.

Със започването на операция „Атланта“ за защита на застрашени кораби и за доставка на хранителни помощи за сомалийските бежанци Съюзът демонстрира, че може да намери истински и ефективни решения, когато е изправен пред извънредна ситуация.

Съюзът обаче трябва да намери решения и за общата политическа криза в региона.

Той трябва да изгради „регионалното политическо партньорство на ЕС за мир, сигурност и развитие в Африканския рог“, което Комисията по развитие стартира с приемането на доклада си през април 2007 г.

Нека не допускаме Африканският рог да се превърне в район на беззаконие, в който няма никакво развитие.

Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Тъй като съм твърдо убеден, че Европейският парламент не трябва да се ангажира с външна политика, аз гласувах против резолюцията в нейната цялост. Това не означава, *per se*, че смятам, че всичко в резолюцията е погрешно или нежелателно. Напротив, докладът съдържа и положителни елементи, които бих подкрепил от все сърце, ако това беше изявление например на шведското правителство. Такъв пример представлява случаят с шведско-еритрейския журналист Dawit Isaak, който е в затвора без съдебен процес от 2001 г.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Вероятността Европейският съюз и международната общност да могат да променят основните факти от действителността в Сомалия е твърде малка. Но действията по отношение на едно от нейните последствия, пиратството, са по силите ни в много поголяма степен. Не трябва да забравяме, че пиратството е основно средство за придобиване на приходи за групите, живеещи в южната и централната част на Сомалия. В последствие тези приходи се използват за подклаждане на бушуващите в страната и в региона конфликти.

Посилното военноморско присъствие в района може да има положително въздействие върху състоянието на сигурността в Сомалия и съответно в района като цяло. Ето защо ЕС трябва да подкрепи умерените елементи в управлението на Сомалия, които са твърдо решени на стабилност и мир в региона. Борбата с пиратството е възможност по силите на Европейския съюз, който разполага с необходимите военни способности и може да допринесе не само за възстановяване на безопасността на този жизненоважен транзитен маршрут, но и за установяване на стабилност и мир в региона.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувам за предложението за резолюция относно положението в Африканския рог.

Деликатното положение в този африкански регион означава, че европейските институции трябва да заемат решителна позиция. Ето защо одобрявам това Съветът да бъде призован да назначи специален представител на ЕС или пратеник в региона на Африканския рог. Етиопия, Еритрея, Сомалия и Джибути трябва да сътрудничат, ако искат да преодолеят настоящата патова ситуация.

Затова правителството на Еритрея трябва да преразгледа сегашното си оттегляне от участие в Междуправителствения орган за развитие (IGAD). Затова Джибути трябва да положи максимални усилия да гарантира подобра правна защита за правата на профсъюзите. Затова Етиопия трябва да отмени Прокламацията за регистрация и регулация на благотворителните организации и сдруженията. Затова Сомалия трябва да сложи край на една от найтежките световни хуманитарни кризи и кризи в сферата на сигурността.

- ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ RC-B6-0028/2009 (Беларус)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Изглежда найнакрая, макар и все още колебливо, режимът на Лукашенко подава сигнали, че се отваря към международната общност. Нека да отбележим това и бързо да заработим за съвместен процес за подобряване на отношенията с тази държава, която е много близо до нашите граници. Не можем обаче да отстъпим ни наймалко от нашите изисквания по отношение на зачитането на правата на човека и гарантирането на свободата на изразяване и информацията. Картините от потушаването на няколкократно опити за мирни демократични демонстрации на опозицията са още живи в съзнанието ни.

Освен това бих помолил и за повече усилия при договарянето на общи правила по чувствителната тема за посещенията на белоруски деца в приемни семейства в Европейския съюз през летните месеци. Всяка година белоруското правителство променя стратегията си по този въпрос, което често води до много трудни ситуации, имащи отрицателно въздействие, особено върху самите деца, които и без това са в необлагодетелствано

положение поради други причини. Приветстваме досегашния напредък, но все още предстои дълъг път. Надяваме се, че гн Лукашенко, след много погрешни опити, желае да тръгне по този път, поне отчасти, заедно с нас.

Martin Callanan (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Беларус остава силно изолиран от Европейския съюз поради авторитарното управление на президента Лукашенко. През последните пет години Европейският парламент два пъти връчи наградата „Сахаров“ на белоруски дисиденти, а други бяха номинирани. С това недвусмислено се признава, че в Беларус се потъпкват правата на човека и политическите свободи.

Въпреки това има признаци, че гн Лукашенко показва бавно затопляне на отношението към Запада. Разбира се, положението в Беларус все още остава сериозно, но трябва да признаем, че един от начините да привлечем Беларус към Европейския съюз е да отчетем и да откликнем на началните сигнали от страна на гн Лукашенко. Накратко, това е ситуация, в която трябва да използваме стимули и санкции.

Като човек, който се интересува сериозно от бившите съветски републики в Централна Азия, виждам аналог между този регион и Беларус. Настоящата резолюция не спестява критиките за гн Лукашенко, но тя определя своеобразна пътна карта, чрез която той да нормализира отношенията с Европейския съюз.

Не трябва да се заблуждаваме по отношение на Беларус и не бива да се колебаем да преустановим диалога, ако положението се влоши. Но тази резолюция предлага някаква надежда, че отношенията мога да се подобрят с течение на времето и по тази причина аз я подкрепих с гласа си.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Аз гласувах за настоящата резолюция. Европейският парламент приветства факта, че ограниченията върху свободата на печата в Беларус са намалели до известна степен и че са освободени няколко политически затворници. Същевременно се посочва обаче, че други дисиденти все още остават зад решетките. За да се подобрят отношенията в резолюцията се посочва, че Беларус трябва да стане страна без политически затворници, че правителството трябва да гарантира свободното изразяване на мнения и т.н. Законодателството също трябва да се промени и Беларус да получи правото на свободно движение.

Въпреки че всички одобряват това, бих желал да предложа на вниманието ви следното: не трябва ли Европейският парламент да насочи тези резолюции към държави, с които Европа поддържа топли отношения? Сещам се за Китай, където състоянието на правата на човека е поне толкова драматично, колкото в Беларус. Или може би търговски съображения ни възпират да го направим?

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Резолюцията е последица от продължителен и резултатен диалог с правителството в Минск и показва загрижеността на Европейския парламент и на гражданите, които той представлява, за състоянието на правата на човека и развитието на Беларус като цяло.

Белоруските органи постигнаха известен напредък, който е похвален, но се надяваме, че те ще започнат процес на демократизация и няма да направят само някои временни козметични промени. Тази резолюция е достатъчно твърда, но тя съдържа и други настроения, за да изрази нашето удовлетворение по първия въпрос, както и нашата загриженост по отношение на втория въпрос.

Сегашните събития в региона показват отново важноста на прозрачността в работата на правителството и на демократичната отговорност на правителствата към гражданите, които представляват. Възприетите демократични ценности са свързани със стабилността и развитието както на обществата, така и на пазарите, включително и на енергийните пазари. Настоящата резолюция представлява крачка напред към утвърждаването на тези ценности.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), в писмена форма. – (PL) Отношенията между Европейския съюз и Беларус зависят от двете страни. Ако има обща добра воля, диалогът ще бъде възможен, ще бъде възможна и уместна политиката на добросъседство и инициативата „Източно партньорство“. Партньорствата не могат да се развият на основата на забрани и заповеди, поради което приветствам новата инициатива на Европейската комисия за подобряване на отношенията с Беларус. Обективно погледнато трябва да признаем, че Беларус също направи много за стимулиране на разбирателството. Примери за това са регистрацията на движението „За свобода“, разрешаването на публикуването и разпространението на опозиционни вестници и положителното отношение към инициативата „Източно партньорство“. Европейският съюз има повисоки очаквания. Разбира се, за това има добри основания. Има обаче добри основания и за много от очакванията на Беларус.

Необходими са съразмерност и разбирателство между партньорите в много области. Например, след като призоваваме белоруските органи да спрат да издават изходни визи за своите граждани, особено за деца и студенти, защо Европейският съюз не предприеме мерки за опростяване и либерализиране на визовите

процедури за гражданите на Беларус? Тези проблеми са от особено значение за тези от нас, които живеем в гранични райони, обвързани както с културни, така и със семейни връзки.

Освен културните въпроси и проблемът с националността, икономиката и трансграничното сътрудничество са също важни. И в това отношение Комисията и Съветът могат и би трябвало да направят повече.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Настоящият контекст и бъдещето на отношенията с Беларус представляват предизвикателство за външната политика на Европейския съюз. Някои жестове от страна на Минск оправдават възобновяването на част от отношенията. Ясно е обаче, че в настоящия контекст факторът енергия играе важна роля в развитието на този процес. Това е разбираемо. Реализмът е неотменен елемент на външната политика. Реализмът обаче не може, не е нужно и не бива да се отделя от ценностите и стратегията. Насърчаването на демокрацията в Беларус е въпрос както на ценности, така и на стратегия. Това възприемане на средносрочния и дългосрочния европейски интерес трябва да заема централно място в тази нова фаза на взаимоотношенията. В противен случай ще създадем бъдеща зависимост, в която ценностите са поставени след краткосрочните стратегии, като успехът ще е помалък.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, бих искал да съобща за моя глас в полза на предложението за резолюция относно отношенията на Европейския съюз към връзките с Беларус.

Доволен съм, че външният министър на Беларус потвърди, че неговата страна възнамерява да участва в инициативата „Източно партньорство“ с други източноевропейски държави. Все пак е необходимо Беларус да спазва стриктно международните стандарти и изисквания за безопасност при изграждането на нова атомна централа и да се съобразява с Конвенцията за ядрена безопасност.

И накрая, опечален съм от факта, че Беларус остава единствената държава в Европа, в която все още е в сила смъртното наказание. Ако се обмисля бъдещо разширяване на Съюза, това варварско наказание трябва да бъде премахнато.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за резолюцията на Европейския съюз относно Беларус, защото вярвам, че всяко действие, което е в състояние да донесе поголяма демокрация в която и да е страна по света, е положителна стъпка.

Процесът на демократизация в Беларус ще стимулира зачитането на правата и свободите на гражданите на тази страна.

Приветствам тази резолюция, защото се надявам, че чрез тази мярка все поголям брой белоруски граждани ще имат полесен достъп до визи за държави от Европейския съюз и така ще могат да научат от нас за нашите ценности и традиции. Надявам се също, че много скоро Беларус няма да има вече политически затворници или хора, държани под домашен арест.

Charles Tannock (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Аз и моите британски колеги консерватори напълно подкрепяме необходимостта демократичната опозиция в Беларус да участва в процеса на постепенно възстановяване на връзките между Европейския съюз и Беларус. В момента президентът Лукашенко, който е местният политически лидер, ръководещ авторитарен режим, прави начални стъпки към ЕС и се дистанцира от Москва – процес, който трябва да насърчим като подобрим нашите политически отношения с Минск.

Ние подкрепяме и призова към правителството на Беларус да поддържа и зачита правата на човека, което е важна част от процеса на подобряване на отношенията между ЕС и Беларус.

По тези причини, както и за да подчертаем важността, която придаваме на демократичното бъдеще на Беларус, решихме да подкрепим настоящата обща резолюция. Бихме искали да изясним още, че по отношение на точка 16 от общата резолюция темата за смъртното наказание е въпрос на съвест според нас – британските консерватори, членове на Европейския парламент.

- ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ RC-B6-0022/2009 (Сребреница)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах „за“.

Сребреница е рана, която остави дълбок отпечатък върху историята на Европа. Оцелелите все още разказват: как между април 1992 г. и април 1993 г. хиляди бежанци, в опитите си да се спасят от набезите на босненските сърби, са се крили в мазета, гаражи и дори в изоставени от сърбите къщи; как са се хранили само с корени; как са били нападнати от бълхи; как, мръзнейки през дългата зима на 1992 г., са се топлели като са горели

гуми и пластмасови бутилки; и как телата на загиналите от глад и излагане на опасности са били изяждани от кучета. Седемнадесет години след клането все още предстои идентифицирането на стотици тела.

Ето защо вярвам, че установяването на възпоменателен ден ще ни накара да не забравяме, ще изрази нашата солидарност с членовете на семействата на жертвите на това безсмислено клане и ще обнови по порешителен начин политиките ни за Европа на мира, социалната справедливост и свободата като сме твърдо убедени, че зачитането на правото на равенство може да се постигне само чрез признаване на различията.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Тази резолюция трагично ни напомня, че „човешкото безчовечие към човека“ не е нещо, което е изчезнало след холокоста от Втората световна война. То продължи в Европа при Сребреница, продължава и днес в Газа.

Erik Meijer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (NL) Одобрявам ежегодния възпоменателен ден за геноцида в Сребреница, именно защото намесата на Европейския съюз и неговите държавичленки създаде погрешно чувство за сигурност, в резултат на което жителите не можаха да избягат навреме. Тези, които одобряват военните интервенции, няма да се радват да чуят тази критика. По време на изказването ми снощи бях заглушен по средата от Председателя, може би поради раздразнението, почувствано от съдържанието на изказването ми. Последната част, която почти не се чуваше, тъй като Председателят почукваше със своето чукче, се вписва в съдържанието на настоящия доклад.

Сребреница е още и символ на провала на оптимистичните идеи за хуманитарна намеса и сигурно убежище. Би трябвало още в началото да стане ясно, че чуждото военно присъствие може да предложи само напразни илюзии. То превърна Сребреница в оперативна база срещу сръбските условия, като беше неизбежно в крайна сметка то да бъде погълнато от тези идентични условия.

Без нидерландската армия в Сребреница не би имало военно положение и не би имало необходимост от отмъщение от страна на сърбите. Жертвите не са причина само за изправянето на Младич и Караджич пред съда, но и за осмисляне на неуспеха на военните интервенции и на всички опити за обединяване на етнически разделената Босна.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Общата резолюция на Европейския парламент относно Сребреница е опит за изопачаване на историята и за прикриване или прехвърляне на отговорността за престъпленията на американските и европейските империалисти, за обезлюдяването на страната и за варварската война, разпалена срещу нея от НАТО с помощта на ЕС, върху жертвите в бивша Югославия.

Същевременно тя е опит за подобряване на репутацията на омразния специален съд в Хага, иницииран от САЩ, пред който империалистите искат да съдят своите жертви и който вече беше използван за физическото премахване на югославския лидер Слободан Милошевич.

Определянето на събитията в Сребреница като найголямото следвоенно престъпление и предложението да се признае ден за възпоменаването му в държавитечленки на ЕС, след като все още има сериозни въпроси за това какво действително се случи там, е силно изкривяване на историята, тъй като всъщност найголямото следвоенно престъпление досега в Европа беше избиването на народа на Югославия от американските и европейските империалисти.

Комунистическата партия на Гърция отказва да подкрепи приемането на подобни неприемливи резолюции, особено във време, когато всички сме свидетели на ежедневно избиране на стотици деца и цивилни граждани в Палестина от страна на Израел, с подкрепата на същите империалистически сили, които сега си затварят очите. При това народът на Югославия не е страна в разглежданата резолюция.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PT) Не е приключила черната история на Европа, нито способността на човека да разкрива найлошото от себе си. Сребреница и нейната ужасна трагедия са не само найскорошният пример за човешки ужас. Те са напомняне, ако такова е необходимо, че разрушението винаги е възможно, че човек е в състояние на постоянна борба за мир и че нищо, което получаваме, не е вечно. Но споменът за това клане, възпоменаването на тази трагедия, е отдаването на почит, чрез което злото се компенсира с добро.

За нас, португалците, които сме географски и културно отдалечени от местата на найголемите ужаси в Европа през 20и век и които имаме друга история, е дори още поважно да ги помним. Географията и културата ни дават различни истории, но те не разграничават нашата човешка природа. Паметта за това, на което бихме могли да сме свидетели, трябва да бъде неразделна част от нашето наследство.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувам за предложението за резолюция, която ще установи 11 юли за възпоменателен ден на жертвите на клането в Сребреница.

Трагичният месец юли 1995 г., когато сръбски войски, водени от Радко Младич, избиха над 8 000 босненци, е все още жив в сърцата на всички ни. Найдобрият начин да почетем жертвите на зверствата на войната в бивша Югославия е да обявим възпоменателен ден, за да се помни случилото се.

Необходими са още усилия и жертви, за да се гарантира, че виновниците за геноцида са изправени пред съд (като найважният от тях е генерал Радко Младич) в знак на почит към бащите, майките, децата, братята и сестрите на невинните жертви, които загинаха през тези години, а също и в името на Европа, която иска да живее свободна.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,35 ч., бе възобновено в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн ONESTA

Заместникпредседател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава(разискване)

10.1. Иран: случаят на Shirin Ebadi

Председател. - Следващата точка е разискване на пет предложения за резолюции относно Иран⁽¹⁾.

Marios Matsakis, автор. – (EN) Гн Председател, преследването на нобеловия лауреат Shirin Ebadi е само един от многото примери, които се случват в момента в Иран, и подобно преследване не трябва да ни изненадва, като имаме предвид ограничените възгледи на анахронично настроените управници теократи в тази държава.

Не трябва да се изненадваме и от факта, че режимът в Иран няма да обърне никакво внимание на тази резолюция. Те ще ѝ се присмеят и ще я захвърлят в кошчето – точно както постъпиха с всички предишни резолюции на този Парламент. И кой може да ги обвинява? Те знаят, че нашите резолюции са просто думи, а не дела, и според тяхната оценка те не струват дори хартията, на която са написани.

Ако действително искаме да съдействаме за промяна в Иран, ние трябва да подплатим думите си с действия. Например, можем да извадим Народната организация на муджахидините в Иран (РМОИ) от списъка на терористичните организации или можем да спрем с доходните договори между Иран и държавите членки на ЕС и страните кандидатки и Иран. Ако предприемем подобно действие, можем да бъдем сигурни, че органите в Техеран ще ни възприемат посериозно и ще премислят дали да продължават с преследването на свои граждани, стремящи се към демокрация.

Затова ми се струва, че трябваше да имаме второ предложение за резолюция в допълнение към настоящото, което да призове правителствата на някои държави членки на Европейския съюз като Обединеното кралство и Франция, а също и страни кандидатки като Турция, да сложат край на своята лицемерна позиция спрямо Иран и незабавно и ефективно да започнат да предприемат реални действия срещу него.

Catherine Stihler, автор. – (EN) Гн Председател, историята на адвокатката Shirin Ebadi, носител на Нобелова награда за мир, първата жена мюсюлманка и първият ирански гражданин, който получава тази награда, може би е добре позната на повечето от присъстващите тук днес. Тя е първата жена съдия в страната си, но е принудена да се оттегли заради иранската революция.

Shirin Ebadi защитава правата на иранските жени и деца като се бори да промени законите за развод и наследяване в Иран. Изправи се в защита на религиозните малцинства и техните права и съвсем наскоро защити седем члена на бахайската религиозна общност, които бяха групово арестувани и подложени на преследване

⁽¹⁾ Вж. протокола.

като много други привърженици на различни религии в Иран. Именно със своята работа в областта на правата на човека и със своя кураж и решителност тя спечели уважението на всички нас в тази зала.

Shirin Ebadi, заедно с други активисти по правата на човека, смело основа Центъра за защита на правата на човека в Техеран. Неговото предназначение е да се съобщава за нарушения на правата на човека в Иран, да осигурява представяване на политически затворници и да помага на техните семейства. Още в началото обаче органите се опитват да закрийт офиса. Тези, които работят в него, са заплашвани, лишавани от свобода и тормозени. Shirin Ebadi лично получава няколко смъртни заплахи и от известно време насам международната общност изразява загрижеността си за нейната безопасност. Покъсно, малко преди Коледа, когато работещите в центъра се подготвят да отбележат 60та годишнина на Всеобщата декларация за правата на човека, ирански длъжностни лица на силите за сигурност затварят центъра.

Центърът трябва да бъде отворен отново незабавно. Ние трябва да окажем натиск върху Комисията, Върховния представител, чешкото председателство и нашите собствени държавичленки да се заемат с този случай и да се погрижат за повторното отваряне на центъра.

За нас, присъстващите в тази зала, е трудно да си представим в действителност смелостта, куража и силата, които са необходими на активистите в областта на правата на човека като Shirin Ebadi, за да могат те да работят в Иран и да се изправят срещу диктатурата. Но работата на адвокатите и активистите в областта на правата на човека е необходима, за да се хвърли светлина върху това, което се случва в Иран, за да се даде надежда на хора като братята Alaei. Arash и Kamiar Alaei са двама лекари, които помагат на носители на HIV и вируса на СПИН. Те са обвинени, че сътрудничат на врага, а всъщност всичко, което правят, е, че се опитват да помагат на болните.

Надявам се, че ще станем свидетели на повторното отваряне на Центъра за правата на човека и че този Парламент ще направи всичко възможно, за да помогне на Shirin Ebadi. В крайна сметка, тъй като и ние сме човешки същества, нейната борба е и наша борба.

Jean Lambert, автор. – (EN) Гн Председател, мисля, че за нас е важно да подкрепим защитниците на правата на човека независимо дали мислим, че правителствата ще ни послушат или не. Хората често са ни казвали, че се окуражават силно от външни изявления, признаващи заплахата, на която са изложени.

Както беше казано, това е сериозен случай, тъй като атаката срещу такъв международно известен защитник на правата на човека е признак, че хора, които критикуват държавата или упражняват своите основни права, като например тези за свободата на убежденията, няма да бъдат в безопасност – затова те трябва да се подчиняват на държавата или да се изправят пред последствията.

Самата Shirin Ebadi е получавала смъртни заплахи няколко пъти не само защото е защитавала седемте водачи на бахайската религиозна общност в Иран, които също са подложени на сериозно преследване. През последните 24 часа разбрахме за още арести на хора, които са работили с нея, и на други членове на бахайската религиозна общност.

Когато се замислим за работата ни тук, трябва да осъзнаем, че в действителност сме свидетели на промяна в признаването на правата на човека от някои правителства по света и че това влияе на държави, с които Европейския съюз има връзки. Сега те усещат, че не е необходимо да обръщат голямо внимание на правата на човека, тъй като могат да търгуват и работят с държави, които всъщност не са загрижени за това. Ето защо смятам, че поради този факт за нас е дори още по-важно непременно да се стараем да поддържаме тези стандарти и, както беше казано, да не се стремим да увеличаваме търговията с тези държави, за които данните във връзка с нарушения на правата на човека са безкрайни, а да правим всичко възможно да подкрепяме защитниците на правата на човека и демократите, които се противопоставят на недемократичните сили.

Tunne Kelam, автор. – (EN) Гн Председател, положението на иранските граждани, които живеят под потисническата диктатура на моллите в Техеран, е тревожно и се влошава във всички отношения от 2005 г. насам. Ето защо призовавам Комисията да продължи да наблюдава състоянието на правата на човека в страната и през първата половина на настоящата година да представи всеобхватен доклад за положението там.

Днес ние протестираме срещу тормоза над носителя на нобелова награда за мир Shirin Ebadi и нейния Център за защита на правата на човека. Често се пита какъв е резултатът от тези протести. Този въпрос трябва да бъде отправен и към Съвета и Комисията.

Иранският режим представлява потенциално найголямата заплaha за световния мир и принципа на правовата държава. Вероятно в найблизко бъдеще Техеран ще има ядрени бойни глави – той вече разполага с ракетите,

които да ги изстрелят. Освен това Иран е и голям износител на тероризъм – например към Ирак, а също и поддръжник на „Хизбула“ и „Хамас“.

Същевременно Европейският съюз все още се надява да убеди този диктаторски режим чрез компромиси и до скоро помагаше на терористичния режим в Техеран да ограничи основната демократична опозиция като по ирония я определяше като терористична организация.

Ето защо ни е необходимо да имаме ясна и решителна позиция по отношение на правата на човека и да поставим въпроса за състоянието на правата на човека в Иран като приоритет във връзките ни с Техеран.

Erik Meijer, автор. – (NL) Гн Председател, гн Matsakis е прав. Преследването на Shirin Ebadi не е изолиран случай. При критиците на режима тя се ползваше с привилегировано положение в продължение на години. Съществуването на нейния Център по правата на човека създаваше впечатлението, че положението в Иран не е чак толкова лошо.

Повечето от жертвите на теократския режим в Иран са неизвестни. Защищаването на различни политически възгледи, протестите от страна на дискриминираните етнически и религиозни малцинства, хомосексуалността и борбата срещу неравностойното положение на жените, са все причини човек да бъде лишен от свобода или да бъде убит. Много неща, които приемаме за даденост в Европа, могат да станат причина за смъртта ви в Иран. Някои жертви са обесвани на високи кранове като пример в присъствието на голямо множество хора.

Въпреки това външният свят, включително Европа, не е особено заинтересуван от тази ужасяваща ситуация и от начина, по който тя може да бъде прекратена. Международното внимание като че ли е насочено върху други неща. Въпреки че би искала да види ограничаването на военната мощ на Иран и да спре използването на атомна енергия, международната общност придава важност главно на непрекъснатите доставки на петрол и на поддържането и/или разширяването на добрите търговски отношения.

В резултат на това Иран е под постоянната заплаха от война, а критики по отношение на липсата на права на човека не се изразяват. Дори се стига до положение, в което сътрудничеството с иранския режим се купува чрез постоянно включване на основните осъдени на изгнание опозиционни групи в списъка на терористите. Трябва да прекъснем странната ситуация, в която всеки път, когато съдебно решение обяви това включване в списъка на терористите за незаконно, Съветът взема ново идентично решение от името на Европейския съюз.

За разлика от много други жертви на преследване в Иран Shirin Ebadi не е анонимна, а е известна и уважавана в международен мащаб личност. До момента статутът ѝ на носител на нобелова награда ѝ осигурява известна степен на свобода. Фактът, че този статут скоро ще бъде прекратен, показва необходимостта от международна подкрепа за силите, които се стремят към промяна.

Bernd Posselt, от името на групата PPE-DE. – (DE) Гн Председател, офисът ми в Мюнхен се намира на улица, където живеят много арменци християни от Иран. Те са членове на една от найдревните християнски общности в света и същевременно са патриотично настроени перси. Това показва, че Иран/Персия има древни традиции на толерантност не само спрямо различните религии, но също и спрямо многото народи, включени в голямата империя.

Този режим на нетолерантно управление на моллите е в пълно противоречие с иранския/персийския дух. Той противоречи на найдобрите, найблагородните традиции на една от найдревните държави в света. Затова е в интерес на иранския народ и неговото бъдеще да бъдем поясни в осъждането на тези безчинства.

Shirin Ebadi, която осъди тези безчинства с голям риск за себе си и която заради това спечели Нобеловата награда за мир, продължава да го прави от името на всички етнически групи и религиозни общности. Ние не можем да толерираме това ужасно, непоносимо преследване на гжа Ebadi. Тя се нуждае от нашата солидарност. Затова призовавам чешкото председателство на Съвета също да приложи своята твърда политика по правата на човека по този въпрос.

Józef Pinior, от името на групата PSE. – (PL) Гн Председател, Комисар, първо бих искал да насоча вниманието ви върху отсъствието на представителя на чешкото председателство по време на настоящото разискване. Изразявам дълбокото си съжаление от този факт, тъй като Чешката република е наследник на демократичната традиция на борбата за правата на човека в цяла Централна и Източна Европа. Повтарям: изключително жалко е, че представител на чешкото председателство не присъства на това разискване, въпреки че други председателства на Съвета, например германското председателство, винаги са изпращали представители.

Днес обсъждаме правата на човека в Иран, важна държава в Близкия изток, която ще има решаващо въздействие върху политическото положение в този регион. Затова иранското правителство трябва да се ангажира още

посериозно с безусловното зачитане на правата на човека и международните стандарти в областта на хуманитарното право.

Ние защитаваме носителя на нобелова награда Shirin Ebadi и се противопоставяме на неотдавнашните действия на органите и на държавната кампания, целяща да обърне общественото мнение срещу Shirin Ebadi. Бих искал да насоча вниманието ви и към други арести на студенти в университета в Шираз. Тази седмица, докато Европейският парламент заседаваше в Страсбург (на 12 януари, за да бъде поточен), бяха арестувани още шест души. Ние трябва да защитим независимото студентско движение в Иран. Бих искал да насоча вниманието ви и към репресиите и тормоза над лекарите, участващи в изследванията за СПИН.

Комисар, единственото заключение, което може да се направи, е: положението на правата на човека в Иран трябва да се следи все повече от Европейската комисия и от целия Европейски съюз.

Leopold Józef Rutowicz, *от името на групата UEN*. – (PL) Гн Председател, в Иран, където принципите на фундаментализма се подкрепят от голяма част от обществото, дейностите на всички демократични институции, които се основават на различни културни разбирания, срещат огромна опозиция и липса на толерантност. Това е примерът, който дава Иран.

Въпреки че политиките, които са на власт в Иран, за да подобрят имиджа си, може да поемат ангажименти, произтичащи от международни споразумения, ежедневната действителност е съвсем различна. Случаят на Shirin Ebadi, носител на Нобелова награда за мир и директор на Центъра за защита на правата на човека, може да служи като пример. Фактът, че нейните дейности са преследвани, се дължи на слабостта на управляващата класа, която страхувайки се за положението си, не може да въведе ред сред фундаменталистите, участващи в антидемократични дейности. Ние подкрепяме резолюцията. Мисля, че е необходимо да се предприемат по-радикални действия в тази област.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Може би Иран предоставя найслабо документираните случаи на нарушения на правата на човека в международната общност. В момента няма признаци положението да се подобрява. В тази връзка преследването на Shirin Ebadi е много сериозен въпрос и мога да кажа същото за ситуацията с шестимата студенти, която беше спомената порано.

Обнадеждаващо е, че по тази тема, повдигната от няколко политически групи, са предложени няколко резолюции. Аз обаче смятам, че резолюцията, представена от Европейската народна партия, изпълнява найдобре нашето задължение да защитаваме правата на човека. Като гражданин на държава, която неотдавна преживя и тоталитарен режим, и свободата на словото, гарантирано от демократичен режим, не бих могъл да не симпатизирам на каузата на тази жена, бореща се за правата на човека, и съм сигурен, че този въпрос ще бъде взет под внимание.

Този конструктивен критицизъм може само да помогне на отношенията между Европейския съюз и Иран.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Бих искал не само да подкрепя тази резолюция, но и в частност да подкрепя позицията на всички приятели на свободен Иран, които (както гн Matsakis и други) подчертаха, че основният проблем е политиката на примирение към иранския режим. Това е политика, при която петролните и търговски договори са поважни от принципите.

Включването на „Народни муджахидини на Иран“ в списъка на терористичните организации беше скандално от самото начало. То превърна един изключително важен действителен проблем в политика с обратен знак, която е в услуга на тези, които всъщност водят терористични политики.

Ето защо още веднъж ще призова Съвета незабавно да прекрати тази ситуация и да извади „Народни муджахидини на Иран“ от списъка на терористичните организации.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Гн Председател, Zbigniew Brzeziński описва линията на нестабилността, която се простира от Египет до Пакистан като основна заплаха за световната стабилност и бъдещите перспективи за световно развитие. Според него основната държава в тази линия, нейният своеобразен център, е Иран. Ако не разрешим проблема с Иран, ако не направим така, че той да стане предсказуема и демократична държава, ще бъде много трудно да мислим за изкореняване на опасността, за която говори гн Brzeziński.

Ние обаче не можем да внесем демокрация или стабилност в Иран. Самите иранци трябва да изпълнят тази задача. Под иранци имам предвид хората, които живеят в самия Иран като гжа Ebadi, както и иранците – политически емигранти като Miriam Rajavi. Ето защо е важно да подкрепяме точно тези демократични движения и да признаем окончателно, че муджахидините не са терористична организация.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Гн Председател, като истинска ирония положението в Иран прилича на положението в Газа, когато бяха избрани „Хамас“, а именно – правителството беше избрано от народа.

Това е проблем за нас, тъй като можем да направим много малко. Нещо трябва да се промени в Иран. Ние можем само да изразим позицията си пред целия свят и да изпратим нашето послание на Иран, а именно – осъждаме нарушенията на правата на човека и липсата на демокрация, независимо дали то им харесва или не. Може би в този случай словото ще ни послужи за оръжие и същевременно ще представлява подкрепа за хората в Иран, които се борят за истинска свобода, която – надявам се – ще постигнат.

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Гн Председател, уважаеми колеги, Европейската комисия следи отблизо събитията по случая на Shirin Ebadi и счита за неприемливи заплахите, отправени към нея и колегите ѝ след обиска на офиса им в Техеран на 29 декември. Обискът на офиса е последната от поредицата прояви на сплашване, насочени към гжа Ebadi, които включваха например затварянето през декември на Центъра за защита на правата на човека – организация, ръководена от нея.

Поради това Европейската комисия напълно подкрепя френското председателство на Съвета на Европейския съюз по отношение на представянето на две декларации по случая на гжа Ebadi на 31 и 22 декември миналата година. Комисията подчертава специално факта, че иранските органи трябва да спазват своите международни задължения в областта на правата на човека, и по-специално правото на мирни събирания, установено в Международния пакт за граждански и политически права. Иран е подписал и ратифицирал този пакт и следователно трябва да позволи повторното отваряне на офисите на Центъра за защита на правата на човека и да им предостави правния статут, който те искат от много години.

През 2009 г., както досега, Комисията няма да пропусне нито една възможност да оказва натиск върху иранските органи да осигурят защита за гжа Ebadi и други защитници на правата на човека (отделни лица или организации) и да им позволят да продължат да извършват дейността си в страната, без да се намесват в техните законни дейности.

Както всички знаете, въпросите за атомната енергия и правата на човека силно ограничават обхвата на нашите дейности в Иран. Въпреки това през 2009 г. Комисията ще продължи сътрудничеството в областите от общ интерес, особено борбата срещу търговията с наркотици. Също така успяхме да поддържаме някои програми за подкрепа на правата на човека и правилното управление на обществените дейности, например проект за подкрепа на правата на децата в сътрудничество с Уницеф и проекти в подкрепа на съдебната реформа.

Провеждаме и инициативи, насочени към засилване на сътрудничеството и обмена в областта на образованието и културата – дейности за обмен в рамките на програмата „Еразмус Мундус“, неотдавнашното посещение на няколко ирански журналисти в Брюксел или излъчването на телевизионни програми на персийски език, които Комисията иска да пусне преди края на тази година. Въпреки това е ясно, че нашите отношения няма да могат да се развият нормално, ако състоянието на правата на човека в Иран не се подобри чувствително.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискванията.

10.2. Гвинея

Председател. - Следващата точка е разискване на шестте предложения за резолюции относно положението в Гвинея. ⁽²⁾

Marios Matsakis, автор. – (EN) Гн Председател, Гвинея има много трагична история като европейските държави са участвали по един или друг начин в трагичното ѝ минало. Тя е превзета от португалците през XV век и гражданите ѝ са обект на европейската търговия с роби през XVI век и покъсно. През 1890 г. тя е колонизирана от Франция. След независимостта от 1958 г. са установени стабилни връзки със Съветския съюз. Следколониалният период на страната е широко доминиран от президентския тоталитаризъм като управниците ѝ са подкрепяни от безспорно твърде примитивната ѝ армия.

Гвинея, макар и благословена с много богати минерални находища, включително на желязо, алуминий, злато, диаманти и уран, все пак е една от найбедните държави в света. Тези минерали се експлоатират от предприятия от Русия, Украйна, Франция, Великобритания, Австралия и Канада.

---

(2) Вж. протокола.

Добре известно е, че корупцията е силно разпространена сред държавните служители, но правителствата на държавите, от които идват тези предприятия, изглежда почти не се интересуват от благосъстоянието на гражданите на Гвинея и недоволстват от ужасното състояние на правата на човека в страната едва когато техните финансови интереси са нарушени или застрашени.

При все това в момента има още един диктатор на власт в Гвинея – млад офицер от армията на име капитан Самага. Той оглавява хунта, която обещава да освободи страната от корупцията и да подобри стандарта на живот на нейните 10 милиона граждани. В тази връзка беше сформирал 32членен Национален съвет за демокрация и развитие, който да управлява държавата.

Нямам представа дали капитан Самага е искрен в намеренията си и дали ще успее да подобри положението в Гвинея. Едно е сигурно обаче: нещата не могат да станат по-лоши, отколкото са били през последните няколко десетилетия, в които Европа и останалата част от света бяха доволни да стоят настрана, да гледат и да се наслаждават на ползите от експлоатацията на минералните находища на Гвинея. Ето защо, въпреки че *a priori* съм противник на военните диктатури, мога само да се надявам, че след известно време ще се извърши преход към демокрация.

Jean-Pierre Audy, автор. – (FR) Гн Председател, гн Špidla, госпожи и господа, на 22 декември 2008 г. президентът на република Гвинея, Lansana Conté, почина на 74годишна възраст. През нощта на 22 декември и на 23 декември неговите близки роднини се заеха да уредят положението за преходния период на фона на слухове за държавен преврат.

Точно в този момент дали са били искрени тези мъже, управляващи държавата, определена от *Transparency International* за найкорумпираната в света, и дали са разчитали на правова държава и демокрация, които всъщност никога не са съществували? Точно в този момент те дали са си спомнили как преди 24 години генерал Lansana Conté завзе властта, когато бащата на независимостта от 1958 г., марксисткият президент Sékou Touré, почина през 1984 г.? Точно в този момент те дали са си мислили, че обикновен офицер, отговарящ за обществените поръчки на гориво за армията, ще е способен да завземе властта? Точно в този момент дали са съжалявали, че не са работили усилено за установяване на истинска правова държава и действителна демокрация, които биха позволили тези така ценни избори да се организират в рамките на 60 дни, както е предвидено в конституцията?

Ако те наистина са изпитвали тези съжаления, чувствата на капитан Moussa Dadis Camara и на неговите приятели сякаш да бъдат заменени от угризения на съвестта за няколко часа. В сряда, 24 декември, неизвестният капитан се самообяви за президент на републиката: той беше радушно приет от хиляди гвинейци и на 25 декември афишира лоялността, предложена от гражданското правителство, което прие неговия ултиматум. Той обеща да се бори срещу корупцията и да организира избори преди 2010 г. Капитанът назначи приемлива фигура за министърпредседател – служител в международна организация със седалище в Египет. Самага със задоволство съобщи, че никой в Гвинея не го осъжда, а опозиционните политически партии и гражданското общество приеха това положение.

Трябва ли държавният преврат да бъде осъден при тези обстоятелства? Да, госпожи и господа, ние трябва да го осъдим! Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, от името на която имам честта да говоря, осъжда този държавен преврат, макар че ние не сме наивни и знаем, че политическите решения никога не са прости, когато една държава се възстановява от диктатура. Призоваваме ви да гласувате за общата резолюция на шестте политически групи.

Erik Meijer, автор. – (NL) Гн Председател, на 15 февруари 2007 г. ние обсъдихме като неотложен въпрос насилията на държавното управление на диктатора Lansana Conté в Гвинея. Този диктатор идва на власт след държавен преврат през 1984 г. и оттогава винаги е на власт. Той смята тази държава за своя собственост, която е изключително важна поради нейните естествени залежи на злато, желязо и боксит. Повечето партии не участват в изборите, организирани под негов контрол, и официалната опозиция, която е временно представена в парламента, покъсно е принудена да напусне.

В последствие профсъюзните конфедерации CNTG и USTG стават основната сила в борбата за демокрация. Президентските сили за сигурност, водени от сина на диктатора, отговарят на техния протестен митинг на 22 януари 2007 г. като убиват 59 души и раняват още 150.

Този ужасен режим неочаквано приключи, когато диктаторът почина през декември миналата година. Хунтата представи банкер за свой следващ министърпредседател. Сега въпросът е за какво точно откри път военната хунта, която впоследствие пое властта. Това стъпка към демокрация и равенство за всички граждани ли е или

този нов държавен преврат ще прочисти пътя за нов диктатор, който отново е заинтересован главно от природните ресурси на страната и от перспективата да подсигури собствения си джоб?

Външният свят реагира с объркване. Икономическата общност на западноафриканските държави (ЕКОВАС) осъди последния държавен преврат. Нигерийският президент хвали покойния диктатор, но за щастие той настоява за бързо предаване на властта на демократично избрано правителство. Франция и Сенегал също оказват натиск за провеждане на избори до една година.

Моята група през годините винаги е подкрепяла исканията на демократичната опозиция в Гвинея, която изглежда все още е извън играта. Ние не осъждаме прехвърлянето на властта, но осъждаме възможното продължаване на липсата на демокрация в близкото бъдеще. Засега все още няма причина да наказваме или изолираме Гвинея, но трябва да напомним на новите лидери, че техният миг на слава може да бъде много кратък. Страната не се нуждае от друг диктатор, а от възстановяване на демокрацията.

Filip Kaczmarek, *от името на групата PPE-DE*. – (PL) Гн Председател, Комисар, за щастие отминаха времената, когато единственият известен начин за събаряне на правителство в Западна Африка беше чрез военен преврат. Докато в държави с обща граница с Гвинея, а именно Сиера Леоне, Кот д'Ивоар, Сенегал или Либерия, се наблюдава успокояване на политическата обстановка, военните режими паднаха и възниква нова демокрация, Гвинея остава закотвена в миналото. Самият вече покоен президент Conté завзе властта чрез военен преврат и сега сякаш нещата се повтарят. Двадесет и четири часа след обявяването на смъртта на президента военните завзеха властта в Гвинея и отмениха конституцията.

Единствената добра новина е, че превратът беше осъден от други африкански държави и от Африканския съюз. За в бъдеще помощта от Европейския съюз за Гвинея несъмнено трябва да е обвързана с възстановяването на конституционния ред и свикването на президентски избори във възможно найкратък срок. Независими международни организации трябва да наблюдават изборния процес и да следят за честността на тези избори. Ако капитан Сатага има и наймалкото желание да бъде гвинейският Обама, корупцията и бедността в тази страна ще трябва да бъдат драстично намалени..

Ewa Tomaszewska, *от името на групата UEN*. – (PL) Гн Председател, в деня след смъртта на президента Lansana Conté, на 23 декември 2008 г., военна хунта, водена от капитан Сатага, завзе властта в Гвинея като отмени конституцията и правото на политическа дейност и разпусна правителството. Хунтата обяви война на корупцията и възнамерява да проведе президентски избори до декември 2010 г., въпреки че до този момент в предишния закон беше определено, че изборите трябва да се проведат 60 дни след края на мандата.

Все пак не може да остане незабелязано от нас, че населението на Гвинея подкрепя новото правителство. На 29 декември Африканският съюз преустанови членството на Гвинея като даде на страната шестмесечен срок да възстанови конституционния ред. Европейският парламент трябва да призове правителството на Гвинея да възстанови гражданското право и да проведе демократични президентски избори възможно найскоро. Надявам се, че Европейската комисия ще предостави хуманитарна помощ на цивилното население и ще започне процес на диалог с правителството на Гвинея.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, президентът Lansana Conté беше типичен африкански политически лидер, корумпиран диктатор, който управляваше народа на Гвинея с железен юмрук. Всъщност Гвинея никога не се е радвала на истинска демокрация в годините на половинвековната си независимост.

Смъртта на гн Conté предложи възможност на Гвинея да обърне страницата, но всички надежди за преход към истинска демокрация бяха унищожени с военния преврат. Както можеше да се очаква, реакцията на Африканския съюз (АС) към преврата беше плачевно вяла. АС не може да очаква да бъде възприеман на сериозно сред международната общност, докато продължава да действа уклончиво и забавено. Защо ние на запад трябва да полагаме толкова усилия, занимавайки се с този въпрос, след като африканските правителства изглеждат толкова безразлични?

Европейският съюз трябва да обмисли позоваване на разпоредбите на Споразумението от Котону по отношение на санкциите. Капитан Сатага и водачите на преврата трябва да разберат, че ЕС очаква някои основни стандарти на управление в замяна на отношенията, свързани с търговията и помощта. Единственият път на Гвинея към благоденствие е чрез демократично гражданско правителство.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Гн Председател, Комисар, свидетели сме на още един случай, в който група офицери превзема властта. Военните хунти действат по сходен начин: първо са арестите, след това се отменя конституцията, а после се обявява, че ще се свикат демократични избори. В настоящия случай

изборите ще се проведат след две години. На практика обаче офицерите започват да упражняват власт и установяват, че това им харесва. Това в последствие води до социално подтисничество и бунтове, както и до нарушения на правата на човека и демократичните принципи. Имаме основания да подозираме, че това би могло да се случи в Гвинея, макар че всички се надяваме, че този път нещата ще бъдат различни, че събитията ще се развият в подобна посока и че изходът ще бъде положителен.

Смятам, че изявлението, което направиха Икономическата общност на западноафриканските държави и Африканският съюз за прекратяване участието на Гвинея в тяхната дейност, оказва известен натиск и призовава за здрав разум. Предполагам, че предвид социалното положение, т.е. постоянно намаляващия доход на глава от населението, Европейският съюз и съответно Комисията също ще предприеме подходящи и обмислени, но същевременно и решителни действия, за да осигури възможно найбързото възстановяване на нормалното положение в тази страна в името на доброто на нейния народ, а също и за да предотврати евентуален геноцид и нарушения на правата на човека.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Днес обсъждаме държавния преврат в Гвинея – една от държавите с найголяма корупция в Африка. Освен това социалното и икономическото положение в Гвинея не е завидно: условията на живот на хората са изключително тежки; има недостиг на основни хранителни продукти; правата на човека се нарушават грубо – и всичко това създава условия, благоприятстващи превземането на властта с незаконни средства.

От друга страна, знаем много добре, че превземането на властта чрез военен преврат стана традиция в Гвинея. Не бяха свикани парламентарни избори, когато приключи мандатът на Националната асамблея преди две години. Всичко това несъмнено поражда загриженост сред международната общност. В която и да е страна подобна ситуация рано или късно води до безредици, нестабилност, а често и до проливане на кръв.

Ето защо напълно одобрявам резолюцията, която обсъждаме и която настоятелно призовава: за организиране на парламентарни и президентски избори; за спазване на международните стандарти; и за помощ от страна на Африканския съюз и Икономическата общност на западноафриканските държави. Освен това свободата на печата, словото и събиранията трябва да бъде гарантирана преди изборите – в противен случай изборите ще се превърнат в изборен фарс.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Гн Председател, държавният преврат в Гвинея последва същия ход като голяма част от подобни преврати в Африка и на други континенти. Той се случи веднага след смъртта на президента Conté, който дойде на власт след преврат преди 24 години. Икономическото и политическото положение в тази изключително бедна държава предизвиква протестите на хората. Протестите се умиротворяват от въоръжените сили, които поддържат корумпирано правителство и разделението на страната на преуспяващи и на умиращи от глад.

Фактът, че Африканският съюз и Икономическата общност на западноафриканските държави преустановиха отношенията си с хунтата, е положителна стъпка в настоящия случай. Външният натиск би могъл да принуди хунтата да свика демократични избори. Урокът, който може да се научи от тази ситуация, е, че за да подкрепя демокрацията в Африка, Африканският съюз се нуждае от план за действие, който да предотвратява превратите, причиняващи огромни загуби за гражданите на този беден регион в света. Аз подкрепям тази резолюция.

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Гн Председател, уважаеми колеги, вестта за смъртта на гвинейския президент Lansana Conté, която пристигна в утрото на 23 декември 2008 г., беше последвана няколко часа по-късно от военен преврат, ръководен от хунта, която създаде Национален съвет за демокрация и развитие и обяви отменянето на конституцията и разпускането на правителствените институции.

Европейската комисия безусловно подкрепя декларацията на председателството на Европейския съюз, осъждаща това грубо превземане на властта и призоваваща органите в Гвинея да възстановят гражданското, конституционно и демократично правителство възможно найбързо. Радушното приемане, засвидетелствано на военния режим от страна на гвинейското общество, особено от политическите партии и профсъюзите, ясно показва, че жизненият стандарт на гвинейския народ се е влошил дотолкова, че дори и военният преврат се възприема като промяна към по-добро и като събитие, вдъхващо оптимизъм за бъдещето. То показва също, че предишният режим е изгубил доверието на гвинейския народ до такава степен, че той предпочете правителството да бъде сменено от военни части, вместо от официални приемници.

В тази объркана ситуация е важно да приветстваме бързите и ефективни инициативи, предприети от Икономическата общност на западноафриканските държави (Ековас) и нейния председател гн Chambas, както и твърдостта и решителността на Общността и на Африканския съюз, които прекратиха членството на Гвинея в своите организации и осъдиха грубото превземане на властта. Комисията е решена да подкрепя

усилията на Ековас и на Африканския съюз и да подпомага техните действия за осигуряване на възможно найбързо възстановяване на гражданско, конституционно и демократично правителство чрез свободни и прозрачни избори.

Предизвикателството пред международната общност през следващите месеци е да подкрепя Гвинея в прехода ѝ към демокрация и в организирането на свободни и демократични избори за законодателен орган и президент.

Уважаеми колеги, както знаете, през март 2004 г. след избори, които не зачетоха демократичните принципи и нарушиха основни елементи от Споразумението от Котону, ние решихме да започнем консултации между Гвинея и Европейския съюз съгласно член 96 от споразумението. Напредък беше постигнат в следните области: да се проведат общи избори през 2006 г.; либерализация на средствата за масово осведомяване; правителството и опозицията съвместно да осъществят промени в изборителната система; и да се извършат подобрения в макроикономическата рамка.

Ние не губим надежда. Твърдо сме убедени, че изборителният процес, започнал през октомври миналата година, може да бъде подновен успешно. Засага съвместна мисия на председателството и Комисията заминава за Гвинея тази сряда. Мисията включва групи от Ековас и Африканския съюз и целта ѝ ще бъде да оцени положението в страната и да предложи подходящи мерки за подкрепа на Гвинея в прехода ѝ към демокрация.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискванията.

10.3. Свобода на пресата в Кения

Председател. - Следващата точка е разискване на шестте предложения за резолюции относно свободата на пресата в Кения.⁽³⁾

Marios Matsakis, автор. – (EN) Гн Председател, свободата на пресата е равнозначна на свобода на изразяване и демокрация. Разбира се, тя не се прилага в идеален вид в нашето общество, в което намесата от страна на медийни босове и на държавни и политически средства за масово осведомяване не е нещо изключено, а и тя е наложена в голяма степен в някои западни държави като не изключваме САЩ и някои държавичленки на Европейския съюз. Но поне по отношение на законодателството средствата за масово осведомяване в нашите общества получават теоретичната защита на закона, която им е необходима, за да функционират възможно найдобре.

Именно в това отношение можем да твърдим, че се различаваме от кенийското правителство, което въвежда законодателни мерки, които могат да бъдат използвани за евентуални репресии и преследване на пресата от страна на държавата. Ето защо призоваваме кенийските органи да преосмислят позицията си по въпроса и да предоставят на своите средства за масово осведомяване законодателната свобода, която им е необходима, наймалкото за да направят опит да функционират възможно найдемократично. Кенийското правителство трябва да разбере и да приеме, че защитата на пресата е изключително важно по пътя на неговата страна към подобряване на жизнения стандарт на гражданите. Надяваме се и вярваме, че призивът, който отправихме чрез настоящата резолюция, няма да се възприеме като намеса, а като приятелски съвет към правителството на Кения, че той ще бъде внимателно разгледан и че ще се преосмисли поразумно начина, по който то е действало до момента.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, автор. – (PL) Гн Председател, Кения се измъчва от сериозна политическа криза от дълго време. Настоящият президент гн Kibaki прилага мерки, които са явно предназначени за ограничаване на свободата на словото и пресата. На 2 януари 2009 г. той наруши разпоредбите на Декларацията за правата на човека и Африканската харта за правата на човека, като разпреди изменение на известния под името Закон за съобщенията в Кения от 1998 г., предоставяйки на националните органи нови права, включително правото да извеждат от експлоатация оборудване, предназначено за разпръскване на радио- и телевизионен сигнал, както и да контролират и променят съдържанието на публикациите на средствата за масово осведомяване. Международната общност единодушно обяви тези мерки за нова стъпка към налагане на цензура над средствата за масово осведомяване в Кения.

Освен това, въпреки предишните ангажменти, произтичащи от споразуменията, подписани за установяване на широко коалиционно правителство в Кения, президентът не проведе консултации с действащия

---

(3) Вж. протокола.

министърпредседател за въпросното или за което и да е друго решение. Това задълбочи кризата в Кения, която продължава вече повече от година и която стана причина за около 1000 жертви и остави 3 50 000 души без домове. Европейският съюз не може да остане безучастен при това явно нарушаване на основни свободи.

Трябва да приветстваме уверенията на кенийския президент, че измененията ще бъдат преразгледани и че ще се проведат консултации с всички политически сили по този въпрос, за да получат тези изменения нов, демократичен характер и да се осигури широката подкрепа на кенийското общество. Европейският съюз трябва да подкрепи тези мерки и да ги следи задълбочено, насърчавайки плурализма в процеса на изграждане на гражданско общество. Същевременно кенийските органи трябва да предприемат посериозни действия за нормализиране на климата в страната, включително създаването на специална комисия, включваща местни и международни експерти, за да бъдат наказани виновниците за насилието и за причиняването на кризата от миналата година. Съществува възможност тези мерки да стабилизират вътрешното положение и да предотвратят хуманитарно бедствие, което неизбежно застрашава тази източноафриканска държава с население от десет милиона души.

Colm Burke, автор. – (EN) Гн Председател, изразявам съжаление от подписването на законопроекта за съобщенията в Кения (изменение) от президента Kibaki. Този закон не зачита правата, свързани със свободата на изразяване и свободата на пресата, залегнали във Всеобщата декларация за правата на човека и намерили отражение в други международни конвенции, включително Африканската харта за правата на човека и народите.

Този закон ще предостави на министъра на информацията значителни правомощия да нахлува в помещенията на организации за масово осведомяване, ако е счетено, че те представляват заплаха за националната сигурност, и за извеждане от експлоатация на оборудване за разпръскване на радио- и телевизионен сигнал. Законът ще предостави на държавата и правото да регулира съдържанието, което ще се публикува и излъчва, съответно посредством електронни и печатни средства за масово осведомяване. При все това приветствам направения неотдавна от президента Kibaki ход, свързан с преразглеждане на закона, както и жеста му да вземе под внимание измененията на закона, предложени от членове на средствата за масово осведомяване.

Свободата на изразяване е основно човешко право, както се посочва в член 19 от Всеобщата декларация за правата на човека. Аз призовавам кенийското правителство да започне консултации със заинтересованите страни с цел изграждане на консенсус относно това как да се регулира по подобър начин секторът на комуникациите, без да се накърнява свободата на пресата и да се нарушават правата, съдържащи се във Всеобщата декларация.

И накрая, бих желал да подчертая, че е необходимо да настъпи промяна в културата на безнаказаност в Кения, за да бъдат лицата, свързани с насилието след изборите преди една година, подведени под съдебна отговорност. Призовавам да се създаде независима комисия, съставена от местни и международни експерти в областта на правото, които да извършат разследвания и преследване по съдебен път във връзка с насилията, последвали изпълнените с нарушения избори през декември 2007 г.

Erik Meijer, автор. – (NL) Гн Председател, Кения има тежко минало. След Втората световна война, когато Европа постепенно започна да приема, че независимостта на африканските държави в крайна сметка е неизбежна, Кения беше категорично изключена от това число заедно с държавата, която сега познаваме като Зимбабве. Според колониалните владетели чуждите колонизатори и чуждите икономически интереси в тези държави бяха твърде много, за да бъдат оставени те в ръцете на преобладаващото черно население.

За разлика от други западноафрикански държави в Кения свободата не дойде по мирен път, а след продължителна и жестока борба от страна на движението за независимост „Мау-Мау“. Тази нужда от ожесточена борба положи основите на продължителното насилие и заплахи. Победителите принадлежат предимно на едно голямо племе – кикую. Другите групи от населението винаги са държани в опозиция – при необходимост и чрез силата на фалшифицирани изборни резултати. Последните президентски избори доказаха още веднъж, че лице, което не е от племето кикую, не може да стане президент, дори ако мнозинството от гласоподаватели са гласували за него.

Благодарение на компромисно решение опозиционният кандидат сега е министърпредседател и изглежда вътрешният мир е възстановен. Докато от двете африкански държави с фалшифицирани президентски избори Зимбабве се счита за страната с лошия компромис, Кения беше похвалена като страната с добрия компромис. В продължение на години Западна Европа и Америка разглеждаха Кения като пример за голям успех. Тя беше държава с относителен разцвет, свобода за международните предприятия, приятелски отношения със Запада и внимателно отношение към туристите. Сега Кения загуби имиджа си на успяла държава. Недостигът на храна и новият закон за пресата станаха причина за възстановяване на напрежението. Недостигът на храна се

дължи отчасти на факта, че президентът, в замяна на строителството на пристанището, отдаде под аренда на петролната държава Катар 40 000 хектара селскостопанска земя за осигуряване на хранителни продукти.

Законът за пресата изглежда е лост, който президентът използва, за да ограничи правомощията на коалиционното правителство и да елиминира критично настроените опоненти. Това е още пошокиращо, като се има предвид, че този закон се появи без дори да се проведат консултации с министърпредседателя. Коалиционният компромис между президента и министърпредседателя е застрашен, ако президентът притежава правомощията да заобикаля министърпредседателя, като по този начин ограничава ролята на правителството и защитава собствената позиция срещу критичната преса.

Charles Tannock, *от името на групата PPE-DE*. – (EN) Гн Председател, преди насилията от миналата година Кения имаше репутация на една от постабилните в политическо отношение държави в Африка и имаше традиции за сравнително свободна и силна преса.

Президентът Kibaki трябва да осъзнае, че политическата стабилност и свободният печат са взаимно поддържащи се фактори. Това ограничаване на свободата на словото, съгласно предложението, не е подобавашо за държава, ръководена от личност, която дойде на власт с обещания за нова ера на откритост и прозрачност. За съжаление изглежда много висши политици в Кения все още не са развили достатъчно способността да понасят неизбежните остри нападки, присъщи на свободната преса и демокрацията. Надявам се, че президентът Kibaki ще приеме нашия съвет и ще промени начина си на мислене. Това би ни вдъхнало увереност в претенциите на Кения за ангажираност към идеята за свободно общество, управлявано от поделящо си властта коалиционно правителство. Това би утвърдило и примера на Кения за морална власт и управление в един нестабилен регион.

Приветствам сегашното обещание на президента да обмисли изменения на проектозакона и да проведе по-широки консултации със средствата за масово осведомяване. С оглед на факта, че министърпредседателят г-н Raila Odinga и неговата партия Оранжево демократично движение (ODM) остро се противопоставят на този закон, е от изключителна важност за стабилността на правителството той да не се превърне в политически въпрос, пораждащ още повече провокации и разногласия.

Catherine Stihler, *от името на групата PSE*. – (EN) Гн Председател, радвам се, че имам възможността да говоря по предложението за обща резолюция относно свободата на пресата в Кения. Преди една година, както много други хора, бях потресена и разочарована, че, след изпълнени с нарушения президентски избори в Кения, улични демонстрации доведоха до безредици и етнически сблъсъци, които се разпространиха в цялата страна, като повече от 1000 души бяха убити, а други 350 000 останаха без домове. Лицата, отговорни за насилието след провеждането на изборите преди една година, трябва да бъдат подведени под съдебна отговорност, а за Кения сега е изключително важно да последва период на помирение и толерантност.

В тази връзка оценявам като лоша новина факта, че в петък, 2 февруари 2009 г., президентът Kibaki подписа Законопроект за съобщенията в Кения (изменение) от 2008 г., с който се изменя Законът за съобщенията в Кения от 1998 г. Законопроектът открито се обявява против свободата на пресата и нарушава международните конвенции, подписани от правителството на Кения. Две точки на практика въвеждат пряка цензура върху средствата за масово осведомяване от страна на правителството. Точка 88 предоставя на министъра на информацията значителни правомощия за нахлуване в помещенията на организации за масово осведомяване и за извеждане от експлоатация на оборудване за разпръскване на радио- и телевизионен сигнал, ако се прецени, че те представляват заплаха за националната сигурност. Точка 46 предоставя на държавата правото да регулира съдържанието, което ще се излъчва и публикува посредством електронни и печатни средства за масово осведомяване. В Кения законопроектът срещна неодобрението на журналисти, на министърпредседателя Odinga и на ODM, а неговото приемане се свърза с отсъствието на консултации в рамките на настоящата голяма коалиция. Изразявам съжаление относно приемането на този законопроект и настоявам при всяко преразглеждане на закона за средствата за масово осведомяване да се вземат под внимание изразените многобройни резерви.

Ewa Tomaszewska, *от името на групата UEN*. – (PL) Гн Председател, като член на „Solidarność“ и като човек, който е преживял военно положение в Полша, зная, че свободата на словото е жизнената сила на демокрацията. Кенийското правителство подписа и ратифицира Всеобщата декларация за правата на човека и други международни конвенции, включително Африканската харта за правата на човека и народите. Тези конвенции включват правото на свобода на словото.

Днес Асоциацията на журналистите от Източна Африка ни уведоми, че правителството възнамерява да наложи цензура в Кения. Надявам се, че президентът Kibaki ще се въздържи от внасяне на изменения на законодателството относно средствата за масово осведомяване, които биха могли да нарушат свободата на словото. Призовавам кенийските органи да се откажат от плановете си за въвеждане на цензура, да постигнат

консенсус с цел стимулиране на свободата на пресата и на сектора за обществени комуникации. Надявам се, че правата на религиозните и етническите малцинства ще бъдат зачитани в Кения. Преди една година над хиляда души загинаха по време на протестите, свързани с изборите, и 350 000 души напуснаха домовете си. Надявам се, че лицата, отговорни за тези инциденти, ще бъдат справедливо наказани.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Гн Председател, дори и да е вярно, че някои частни организации за масово осведомяване в Кения са подпомогнали предизвикването на безредици след емоционалната изборна кампания, това не е оправдание за ограничаване на свободата на словото.

Част от удара над свободата на пресата в Кения беше и нарушаването на основните принципи на парламентарната демокрация. Непременно трябва да отбележим, че новият закон беше приет от 25 от общо 220 членове на парламента. Това е абсолютно невъобразима ситуация. По-лошото е, че до този момент Кения можеше да се похвали с една от найразвитите и плуралистични мрежи на пресата в цяла Африка. Това ще се промени след като започне прилагането на новия закон, който ще позволява на специалните служби да се намесват в дейностите на средствата за масово осведомяване, да затварят редакции и да контролират печатното и устно слово. Ограничаването на свободата на сектора за масово осведомяване в името на националната сигурност може да има само обратно въздействие върху намеренията.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Защо сме загрижени за свободата на пресата в Кения? Защо Европейският парламент обсъжда този проблем като случай на нарушаване на правата на човека толкова неотложно?

Първо, защото свободата на словото е основно право на човека, както е посочено в член 19 от Всеобщата декларация за правата на човека, подписана от Кения. Затова Кения, както другите участващи държави, трябва не само да следва нейния дух, а да я изпълнява дословно.

Демонстрациите, които се проведеха преди около година след президентските избори в Кения и прераснаха в безредици и етнически конфликт, в който бяха убити над 1000 души и десетки хиляди останаха без домове, са най-силният аргумент за това да не се позволи повтарянето на подобни събития. Ето защо кенийското правителство и кенийският президент трябва да действат заедно и да изпълнят собствените си задължения да зачитат свободата на пресата, словото и събиранията. Освен това – и то е изключително важно – те трябва да се борят срещу безнаказаността и да подведат под отговорност лицата, които са отговорни за безредиците от преди година.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Гн Председател, докато ние обсъждаме хуманитарни въпроси и свободата на пресата в трети страни, бих искал да се възползвам от възможността да информирам залата, че според сведения на средства за масово осведомяване в Газа офисите на ООН, които бяха бомбардирани порано днес от израелските сили, са напълно опожарени и цялата хуманитарна помощ на ООН, която е била съхранявана там, голяма част от която е изпратена от Европейския съюз, е напълно унищожена. Същата съдба сполетя офисите на Ройтерс и на други международни журналисти в Газа. Бих искал да отбележа, че споделям становището на генералния секретар на ООН гн Ban Ki-moon, намиращ се в момента в Израел, който, както беше съобщено, е дълбоко възмутен от израелските органи.

Председател. - Гн Matsakis, благодаря Ви за тази декларация, но на теория не би трябвало да я приема, тъй като съгласно правилата, когато искате да направите изказване по процедурата с вдигане на ръка („catch the eye“), то трябва да е по разискваната тема, която, бих искал да Ви напомня, е свободата на пресата в Кения, макар че, както всеки би се съгласил, събитията, за които говорихте, са действително драматични.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Гн Председател, резолюцията на Европейския парламент относно свободата на пресата в Кения засяга важен въпрос. Диктатурите започват с ограничения над свободата на пресата и информацията, както и на гражданските права. Надявам се, че този процес ще бъде спрял чрез международни и вътрешни действия. Смятам, че президентът Kibaki и министър-председателят Odinga ще предприемат подходящи действия. Резолюцията, която аз подкрепям, със сигурност ще помогне на процеса на демократизация в Кения.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Гн Председател, по време на комунистическия период в Полша, както и в други държави, една от разпоредбите на наказателния кодекс гласеше, че всяко лице, разпространяващо информация, която може да доведе до граждански безредици, ще бъде наказано. Подобна разпоредба беше изключително удобна като наказателна мярка не само за отделни лица, а преди всичко по отношение на пресата. Днес виждаме подобни намерения зад законодателните опити в Кения. Не може да се твърди като аргумент или като заплаха, че пресата трябва да бъде заставена да мълчи, тъй като би могла да създаде

неприятности в страната. Това не е основание или обяснение за подобен вид цензура. Ролята на пресата е да предоставя на хората информация, която е реалната основа на демокрацията.

Vladimír Špidla, *член на Комисията*. – (CS) Гн Председател, уважаеми колеги, в началото бих искал да подчертая, че свободата на изразяване, включително радиото и телевизията, е един от стълбовете, на които се основава Европейският съюз. Тази свобода е сред найважните европейски ценности и тя не може да бъде поставяна под съмнение.

Законът за съобщенията от 2008 г., който стана действащ закон в Кения на 2 януари 2009 г., съдържа някои точки, които според нас биха могли да засегнат свободата на средствата за масово осведомяване. Ето защо отбелязахме със задоволство неотдавнашното решение на президента Kibaki от 7 януари да преразгледа някои оспорвани точки от този закон. Изразяваме задоволство, че гн Kibaki упълномощи министъра на информацията и съобщенията и министъра на правосъдието да се срещнат с представители на средствата за масово осведомяване, за да предложат промени в този закон, които биха премахнали тези опасения.

Свободата на изразяване и свободата на пресата съставляват част от управлението на обществената политика в найширокия смисъл на понятието, а тя сама по себе си е в основата на стратегията на ЕС за развитие. Моето искрено становище е, че свободната и отговорна преса е съществена предпоставка за демокрация и върховенство на закона, които са неотменни елементи на устойчивото развитие. Само на базата на диалог организациите за масово осведомяване и кенийското правителство ще могат да постигнат общо разбирателство и да изградят взаимно уважение. Ето защо Европейската комисия очаква с интерес резултатите от различните срещи, които ще се проведат в Кения между засегнатите страни, и се надява, че съответните страни ще постигнат споразумение относно подходящите препоръки за предложения за изменение на закона за средствата за масово осведомяване.

Що се отнася до насилията след изборите, Комисията приветства доклада на комисията, разследваща насилията (докладът Waki). Тя оценява ангажимента на кенийското правителство да приложи препоръките от доклада, включително за създаването на специален трибунал, чрез който да се гарантира, че виновниците за насилието ще отговорят за своите действия.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе веднага.

Писмени декларации (член 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) В началото на 2009 г. демокрацията в Кения пострада като беше нанесен удар срещу свободата на пресата. Президентът Mwai Kibaki подписа закон (макар че покъсно смени настроението си), който предоставя на кенийските органи правото да нахлуват в редакции, да подслушват телефонни разговори на журналисти и да проверяват съдържанието на радио- и телевизионни излъчвания от съображения за „национална сигурност“. И като че ли тези нарушения са малко – законът предвижда и огромни глоби и условия за лишаване от свобода на репортери, за които е счетено, че са виновни за „антиправителствена дейност“. Въпреки че президентът Kibaki отреди тези разпоредби да бъдат изменени седмица покъсно, на нас не ни е известно какво предвиждат тези „изменения“.

В първоначалния си вид този закон напомня на мрачните дни на диктатурата, когато пресата в Кения беше принуден да падне на колена. Сега Кения е демократична държава и аз твърдо вярвам, че никой, включително президентът Kibaki, не иска да се върне към онези времена. Ударът срещу свободата на пресата е удар срещу демокрацията. Международната общност трябва да продължи да оказва натиск върху кенийските органи, за да се отнасят към гражданските свободи с отговорност, особено към свободата на печата.

Marianne Mikko (PSE), *в писмена форма*. – (ET) Госпожи и господа, Кения действа в противоречие с Всеобщата декларация за правата на човека и Африканската харта за правата на човека и народите. Не се зачитат тези опорни стълбове на демокрацията като свободата на словото и пресата. Свободната преса е в сериозна опасност.

Държавният контрол и цензурата бяха точки в проекта за изменение на закона за съобщенията. Чрез зле обмислените действия на президента Kibaki те вече са действащ закон.

Абсурдно е правителството да има правото да нахлува в редакции на вестници и на радио- и телевизионни предавания и да проверява какво се излъчва и под каква форма. Трудно може да се каже, че това е демократично общество.

Изключително важно е съществуващите законови разпоредби да бъдат изменени. Съществуват възможности за регулиране на пресата, без да се застрашава както нейната свобода, така и свободата на словото. Това трябва да стане възможно найскоро.

11. Време за гласуване

11.1. Иран: случаят на Shirin Ebadi (гласуване)

11.2. Гвинея (гласуване)

11.3. Свобода на пресата в Кения (гласуване)

12. Внесени документи: вж. протокола

13. Решения относно някои документи: вж. протокола

14. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 116): вж. протокола

15. Предаване на текстовете, приети на настоящото заседание: вж. протокола

16. График на следващите заседания: вж. протокола

17. Прекъсване на сесията

Председател. - Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието бе закрито в 16,10 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Европейския съюз единствено носи отговорност за тези отговори)

Въпрос № 6 от Brian Crowley (H-0973/08)

Относно: Седма рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (РП7)

Какви политически инициативи ще предприеме Съветът през тази година, за да популяризира сред малките и средни предприятия съществуването и въздействието на Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (20072013 г.) (РП7), отбелязвайки, че за този период за европейските предприятия има на разположение 52 милиарда EUR финансова помощ?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Европейският парламент и Съветът установиха ясна цел в законодателния пакет на Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (20072013 г.) (РП7)⁽⁴⁾, според която трябва да бъде обърнато особено внимание, за да се гарантира достатъчното участие на малките и средни предприятия (МСП) в програмата.

Съответно тази цел стои в основата на мерките за изпълнение на РП7, поспециално програма „Сътрудничество“, която предвижда създаването на стратегия за МСП за всяка приоритетна тема като целта ще бъде да се даде възможност най-малко 15 % от финансирането, което е на разположение по тази програма, да бъде получено от МСП. Малките и средни предприятия се ползват също от повисок процент на финансиране по РП7 в размер на 75 % от признатите разходи (в сравнение с 50 % за поголемите дружества). Принципът на колективна финансова отговорност, който съществуваше в РП6, в РП7 бе заменен със съществуването на гаранционен фонд, който свежда до минимум финансовия риск за МСП.

Както уважаемият колега знае, Комисията отговаря за изпълнението на РП7 в съответствие с целите на програмата и следователно Комисията трябва да предприеме всички необходими мерки, за да насърчи участието на МСП. Една от тези мерки е конференцията „Research Connection 2009“, която бе организирана от Комисията през май 2009 г. в Прага под чешкото председателство. Част от тази конференция е посветена конкретно на участието на МСП в РП7.

Съветът би желал също да насочи вниманието на уважаемия член на Парламента към някои важни инициативи на Европейската общност в подкрепа на иновациите, като например:

Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (РПКИ) на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г.⁽⁵⁾

Предприетата от Комисията инициатива за водещи пазари в Европа, която бе приветствана и насърчена от Съвета в неговите заключения, приети на 29 май 2008 г.⁽⁶⁾

(4) Решение № 1982/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (20072013 г.) (ОВ L 412, 30.12.2006 г.) и Регламент (ЕО) № 1906/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година за определяне на правила за участието на предприятия, научноизследователски центрове и университети в дейности по Седмата рамкова програма и за разпространение на резултатите от научните изследвания (20072013 г.) (ОВ L 391, 30.12.2006 г.).

(5) ОВ L 310, 9.11.2006 г.

(6) Заключения на Съвета – „Нов тласък за конкурентоспособност и новаторство на европейската икономика“ – (док. 10174/08).

Политиката на регионални иновативни клъстери, която Съветът приветства в своите заключения от 1 декември 2008 г. като средство за стимулиране на потенциала на МСП и интегриране във високотехнологични мрежи⁽⁷⁾.

И накрая, трябва да бъде отбелязано неотдавнашното решение на Европейската инвестиционна банка да мобилизира 30 милиарда EUR, за да подкрепи европейските МСП в контекста на Европейския план за икономическо възстановяване.

Тези елементи трябва да бъдат споменати заедно с предвидените в РП7 научноизследователски дейности, като се има предвид, че иновативните МСП, извършващи дейности в областта на научните изследвания и технологичното развитие, които не са обхванати от РП7, могат да се развиват с помощта на тези други схеми за подпомагане на иновациите, които Европейският съюз осигурява.

Бих искал да уверя уважаемия колега, че чешкото председателство напълно осъзнава важността на МСП като водеща сила за извършването на научни изследвания, за тяхното прилагане и за въвеждането на иновации. Според председателството, за да се улесни участието на МСП в РП7, е необходим специален подход към тях – ние смятаме, че допълнителното опростяване на процедурите, свързани с участието на МСП във всички рамкови програми, трябва да бъде насърчавано. Председателството ще оказва също пълна подкрепа на Европейската комисия в нейните дейности по изпълнението.

*
* *

Въпрос № 7 от Eoin Ryan (H-0975/08)

Относно: Ефективно разпределяне на европейските помощи за развиващите се държави

Европейският съюз е найголемият донор на помощ за развиващите се страни, но, както бе подчертано в предаването „Панорама“ на „Би Би Си“, излъчено в края на ноември 2008 г., твърде често тази помощ се пропилява, не се използва ефективно или не успява да достигне до населението, за което е предназначена. Сред многото повдигнати въпроси беше неефективността на помощта, която се разходва в образователния сектор, където парите се изразходват за сгради, а не за обучение и заплати, в резултат от което качеството на преподаване може да бъде ниско. Нивото на показателя „отсъствие от работа“ при учителите често е високо, тъй като те са принудени да работят на различни работни места, за да се издържат. Тези тенденции лесно могат да доведат до много тревожна и направо неприемлива ситуация, при която Цел 2 от Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР 2) за осигуряване на всеобщо начално образование се изпълняват повърхностно – образование с толкова ниско качество, че то носи малка полза или стойност за промяна на живота на засегнатите деца. Какви мерки или промени предвижда Съветът, за да гарантира, че европейската помощ се разпределя и използва поефективно?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът припомня, че Комисията носи отговорност за програмирането на използването на финансовите ресурси и за оказване на подкрепа за управлението на Европейския фонд за развитие (ЕФР) и на отпусканата от Общността помощ.

Съветът би желал да обърне внимание на двете измерения на помощта: (1) специалните разпоредби, които имат за цел упражняване на контрол върху предоставената помощ; и (2) инициативите, насочени към подобряване на ефективността на помощта. Съветът ще продължи да проявява бдителност и активност по отношение на двата аспекта.

1. Контрол върху предоставената помощ

Всички инструменти за развитие на сътрудничеството на Европейската общност (ЕО) съдържат специални разпоредби, които имат за цел да защитят финансовите интереси на ЕО. Комисията и Сметната палата имат

---

(7) Заключение на Съвета – „За клъстери на световно равнище в Европейския съюз: Прилагане на широкообхватна иновационна стратегия“ – (док. 14679/08).

право да извършват одити, включително одити на документи или одити на място, на всеки изпълнител или подизпълнител, получил средства от Общността.

Съветът и Европейският парламент имат възможност да направят годишна оценка на начина на прилагане на външното подпомагане от ЕО чрез годишния доклад относно политиките на Европейската общност за развитие и външно подпомагане и тяхното изпълнение, който Комисията обикновено представя в края на юни.

Предвид това Съветът смята, че правилното управление и прилагане на помощта за развитие не е задължение само на донора: трябва да се прилагат принципите на собственост, добро управление и взаимна отчетност и в това отношение нашите допустими партньори също носят отговорност. В заключенията си от 27 май 2008 г. Съветът отново потвърди важността на прилагането на засилени механизми на взаимна отчетност на национално, регионално и международно равнище за гарантиране на поравноправни партньорства.

И накрая, през юли 2008 г. Комисията създаде уебсайт, който предлага изчерпателна информация за управлението и изпълнението на всички програми за външно сътрудничество на ЕО. Той се управлява от „EuropeAid“ и е достъпен за широката общественост.

2. Ефективност на помощта

Чрез Парижката декларация относно ефективността на помощите от март 2005 г.⁽⁸⁾ и Европейския консенсус за развитие от ноември 2005 г.⁽⁹⁾ Европейският съюз (ЕС) пое решително ангажмента да предоставя повече и по-добра помощ. Поспециално, ЕС се ангажира да насърчава подобрата координация и комплементарност на донорите като работи в посока към съвместно многогодишно програмиране на основата на намаление на бедността в страните партньори или на еквивалентни стратегии, както и на собствени бюджетни процеси на страните партньори, посредством общи механизми за изпълнение, включително съвместно използван анализ, посредством съвместни мисии на всички донори и посредством използване на договорености за съфинансиране.

Комплементарността на дейностите на донорите е от първостепенно значение за повишаване на ефективността на помощта и по този начин за предоставяне на по-ефективна и ефикасна помощ за развитие. В този смисъл Съветът и държавите-членки приеха през май 2007 г. Кодекс за поведение на ЕС относно комплементарността и разделението на труда в областта на политиката за развитие⁽¹⁰⁾. И накрая, Декларацията на министрите, приета през септември 2008 г. след Третия форум на високо равнище за ефективността на помощта (т.е. Програмата за действие от Акра), предвижда много амбициозен подход на ЕС и настоява за установяването на твърди, точни и измерими ангажменти, както и график за изпълнение

*
* *

Въпрос № 8 от Liam Aylward (H-0977/08)

Относно: Чешко председателство

Би ли обяснило председателството, във връзка с пролетното заседание на Европейския съвет и Европейската стратегия за растеж и работни места, по какъв начин програмата за конкурентоспособност на Европейския съюз ще бъде изведена сред най-големите приоритети на председателството, посспециално предвид настоящия икономически спад?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Във връзка с пролетното заседание на Европейския съвет и Европейската стратегия за растеж и работни места чешкото председателство действително ще постави програмата за конкурентоспособност на Европейския

⁽⁸⁾ На тази конференция ЕС се съгласи да осигури помощ за изграждане на капацитет изцяло чрез координирани програми с нарастващо използване на многостранни донорски споразумения; да насочи 50 % от междуправителствената помощ чрез системите на отделните държави, включително и чрез увеличаване на процента на помощта, предоставяна чрез бюджетна подкрепа или секторни подходи; да избягва създаването на нови екипи за изпълнение на проекта; и да намали броя на некоординираните мисии с 50 %.

⁽⁹⁾ Док. 14820/08

⁽¹⁰⁾ Заключения от 15 май 2007 г. (док. 9558/07)

съюз сред своите найголеми приоритети, тъй като председателството ясно осъзнава, че настоящият икономически спад изисква действия от страна на ЕС, като тези действия трябва да бъдат изпълнени твърдо и решително. Значителното забавяне на икономиката подчертава важността на Лисабонската стратегия като набор от инструменти за засилване на икономическия растеж и устойчивостта на икономиките на вътрешни и външни сътресения. Следователно основна тема на Съвета по конкурентоспособност през март ще бъде приемането на Документ за ключовите въпроси⁽¹¹⁾ на Съвета по конкурентоспособност към пролетния Европейски съвет през 2009 г., който ще разглежда изцяло растежа и работните места. Останалата част от председателството ще бъде посветена преди всичко на изпълнението на Европейския план за икономическо възстановяване⁽¹²⁾ и изпълнението на нови мандати на Европейския съвет, като например Европейския план за иновации.

Намеренията на председателството ясно личат от мотото, което то избра за своя мандат – „Европа без бариери“, – което е много повече от една политическа реплика. В действителност то включва амбициозна програма за работа в посока на ефективно укрепване на единния пазар и триъгълника на знанието, включващ научни изследвания, образование и иновации, за да се запази и да се стимулира растежът и създаването на работни места, имайки предвид същевременно необходимостта от намаляване на административната тежест и опростяване на законодателството.

Петата годишнина от найголямото разширяване на ЕС предоставя възможност за оценка на разходите и ползите за всички държавичленки. Чешкото председателство, в сътрудничество с Европейската комисия и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), ще представи проучване, в което се идентифицират останалите бариери на вътрешния пазар, и ще го обсъди по време на международната конференция „Пет години покъсно“, която ще се проведе през март 2009 г.

В тази рамка чешкото председателство възнамерява да съсредоточи дейността си и да мобилизира държавите членки по следните шест основни въпроса:

- Пълноценно функциониращ единен пазар без бариери;
- Насърчаване на гладко взаимодействие в триъгълника на знанието;
- По-добро регулиране, с поставяне на фокуса върху намаляването на административните тежести;
- Укрепване на гръбнака на европейската индустрия: подкрепа за малките и средни предприятия (МСП);
- Ускоряване на процеса на икономически реформи, за да се постигне подобър фокус върху конкурентоспособността и иновациите;
- Засилване и подобряване на инвестициите в знания, научни изследвания и иновации.

Тези дейности обхващат конкурентоспособността на Европа в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план. С други думи, трябва да действаме сега, но като мислим за бъдещето. Предвид това чешкото председателство възнамерява да постави тези въпроси от програмата за конкурентоспособност в центъра на дискусиите между държавите членки и твърдо вярва, че към държавните ръководители и правителствените лидери, които ще се съберат през март 2009 г., за да обсъдят, наред с други теми, и икономическата ситуация в ЕС, трябва да бъде изпратено ясно послание по тези въпроси.

*
* *

Въпрос № 9 от Claude Moraes (H-0980/08)

Относно: Трафик на хора

В публикувания през юни 2008 г. документ, който очертава 18месечната програма на френското, чешкото и шведското председателство, се посочва, че борбата срещу трафика на хора ще продължи да бъде приоритет. Освен това през октомври Комисията призова за полагането на „извънредни усилия“ от страна на ЕС и държавите членки в борбата срещу трафика на хора.

⁽¹¹⁾ 17359/08

⁽¹²⁾ 16097/08

Какви конкретни мерки планира да предприеме чешкото председателство в тази област през следващите шест месеца?

Въпрос № 10 от Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Относно: Борба с трафика на хора

В своята Резолюция P6_TA(2006)0005 от 17 януари 2006 г. относно стратегиите за предотвратяване на трафика на уязвими за сексуална експлоатация жени и деца (2004/2216(INI)) Парламентът осъди факта, че въпреки приемането на Рамково решение 2002/629/ПВР⁽¹³⁾ от 19 юли 2002 г. относно борбата с трафика на хора, в което се определят съставните елементи и се дава обща дефиниция на трафика на хора, която да се използва от държавите-членки, прилаганите от държавите-членки наказания за сексуална експлоатация, по-специално на жени и деца, все още не са хармонизирани.

Може ли Съветът да посочи какъв напредък е постигнат от 2006 г. насам в областта на хармонизирането на налаганите в държавите-членки наказания?

Съвместен отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Борбата с трафика на хора е сред най-големите предизвикателства в момента, не само в ЕС, но и в цял свят. Трафикът на хора е една от най-тежките форми на организирана престъпност и благодарение на огромните печалби, които извършителите реализират чрез подобна дейност, той е една от най-печелившите форми на престъпност. Тъй като трафикът на хора се извършва под различни форми, възприетите мерки срещу него също трябва да бъдат толкова широки и всеобхватни.

В „Пакет за организираната престъпност: помощ за жертвите“ от своята законодателна и работна програма за 2009 г.⁽¹⁴⁾ Комисията обяви, че внася в Съвета законодателно предложение за актуализиране на Рамково решение на Съвета 2002/629/ПВР относно борбата с трафика на хора⁽¹⁵⁾. Поради това Комисията първа ще проучи възможностите и необходимостта от допълнително хармонизиране, засягащо подобни наказателни разпоредби. Чешкото председателство възнамерява скоро след това да започне обсъждания на това предложение в рамките на Съвета.

В областта на борбата с трафика на хора чешкото председателство възнамерява да има принос най-вече за въвеждането на добри практики по отношение на хармонизиране на събирането на данни. На 30 март 2009 г. в Прага ще се проведе експертна конференция под заглавие „Съвместен анализ, съвместни действия“. Освен другите теми на конференцията, тя ще има за цел по-специално и да бъдат проучени възможностите за създаване на мрежа от национални докладчици за трафика на хора в Европейския съюз, както и въпросът за защита на уязвими жертви и тяхното положение в наказателното производство.

*
* *

Въпрос № 11 от Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Относно: Признание на трудовата заетост в семейството

На европейско равнище се вземат решения за предоставяне на многобройни права и облекчения за майките и бащите, права по отношение на зависимите членове на семейството (деца, възрастни хора, хора с увреждания), както и решения за улесняване на съчетаването на професионалния и семейния живот, но само във връзка с платените дейности или самостоятелната заетост. Самостоятелната заетост в семейството, последиците от нея за семейството и семейството като работодател обаче не се признават от ЕС. Какви са предложенията на чешкото председателство по този въпрос?

⁽¹³⁾ ОВ L 203, 1.8.2002 г., стр. 1.

⁽¹⁴⁾ СОМ(2008) 712 окончателен.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 203, 1.8.2002 г., стр. 1

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Повдигайки въпроса за извършваната в контекста на семейството работа и особено признаването на тази работа, както и последиците от нея за семейството, уважаемият колега засяга изключително важна тема.

Както знаете, Европейският парламент и Съветът могат да действат в качеството на законодател единствено въз основа на предложение на Комисията. Бих искал да припомня, че действително Комисията наскоро внесе предложение, което разглежда изразената от уважаемия колега загриженост. Имам предвид предложението за нова директива за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО⁽¹⁶⁾. Предложението има за цел да бъде подобрена социалната закрила на самостоятелно заетите лица с оглед премахване на факторите, които действат възпиращо на предприемаческата дейност при жените. То също така се стреми да бъде подобрена социалната закрила на „помагащите съпрузи“, които често работят в сектора на самостоятелно заетите лица, без да се ползват със съответните права. Както уважаемият колега знае, преобладаващото мнозинство от тези „помагащи съпрузи“ са жени и много от тях работят в селскостопанския сектор. Предложението на Комисията има за цел също да бъде подобрено признаването на тази самостоятелна заетост в семейството. Предвиждайки предоставяне на права на отпуск по майчинство на „помагащите съпрузи“, които желаят да се ползват от тях, предложението се стреми да създаде мерки за защита срещу някои проблематични последици от неформалната заетост в семейния бизнес за самото семейство, особено когато „помагащите съпрузи“ имат деца.

Разглеждайки пошироките последиствия в дългосрочен план от непризнатата работа, извършвана от „помагащите съпрузи“, бих искал да уверя уважаемия колега, че Съветът е наясно с особено трудната ситуация, в която са поставени жените, работещи без установена заплата, които са зависими от своите съпрузи във връзка с техния доход и чието финансово състояние често е несигурно след пенсионирането им или ако се разведат или овдовееят. Съветът изрази своята загриженост по отношение на този въпрос през декември 2007 г., когато прие заключенията относно „Жените и бедността“, включително набор от статистически показатели, разработени от португалското председателство в контекста на Пекинската платформа за действие⁽¹⁷⁾. В тези заключения Съветът признава, че жените са поязвими спрямо бедността по отношение на доходите, отколкото мъжете, и че разликите между жените и мъжете се увеличават с възрастта.

Съвсем наскоро, през декември 2008 г., Съветът прие заключенията относно „Жените и икономиката: съчетаване на професионалния и семейния живот“ отново в контекста на прегледа на изпълнението на Пекинската платформа за действие⁽¹⁸⁾. В тях Съветът отново потвърждава значението на мерките, позволяващи на жените и мъжете да съчетават работата и семейните задължения, и призовава за подходящи политики.

В заключение, Съветът предприема активни действия за справяне с повдигнатите от уважаемия колега проблеми в областта на самостоятелната заетост в семеен контекст. Чешкото председателство ще продължи с дискусии по горепосочената законодателна инициатива и в тази връзка ще следи развитието в Европейския парламент.

*

* *

Въпрос № 12 от Jim Higgins (H-0987/08)

Относно: Трансгранично изпълнение на санкции за пътнотранспортни нарушения

В заключенията от своето 2908о заседание през ноември Съветът по правосъдие и вътрешни работи посочва, че смята, че съществуващите системи са достатъчни за справяне с проблема избягване на наказание за пътнотранспортни нарушения от чуждестранни водачи. Практиката обаче показва, че това определено не е така като мнозинството от чуждестранните водачи не са наказвани за пътнотранспортните нарушения. Ако Съветът не желае да подкрепи ново законодателство, по какви мерки се работи, за да се гарантира, че чуждестранните водачи няма да избягват налагането на наказание съгласно действащото законодателство на Общността?

⁽¹⁶⁾ 13981/08

⁽¹⁷⁾ 13947/07

⁽¹⁸⁾ 17098/08

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът споделя загрижеността на Парламента във връзка с големия брой на смъртните случаи по европейските пътища всяка година и трудностите при наказването на пътнотранспортни нарушения, извършени от страна на водачи, които не пребивават постоянно в страната.

Съветът би искал да подчертае, че през септември 2008 г. френското председателство на Съвета организира семинар относно съгласуването на кампаниите за безопасност на движението по пътищата в Европа. По време на този семинар бяха проучени възможностите за повишаване на ефективността на мерките за безопасност на движението по пътищата. Като последващо действие след конференцията Съветът прие на 27-28 ноември 2008 г. заключенията относно съгласуването на дейностите на полицията във връзка с безопасността на движението по пътищата. Тези заключения имат за цел да бъде въведен единен за цяла Европа процес на координиране на полицейските сили, участващи в контрола на безопасността на движението по пътищата. Съветът също така потвърди своята решимост да предприеме необходимите инициативи за подобряване на стратегическото и оперативното сътрудничество за подобряване на пътната безопасност въз основа на вече направеното до сега.

Във връзка с това Съветът припомня своето Рамково решение 2005/214/ПВР относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции⁽¹⁹⁾. Това рамково решение обхваща финансовите санкции, които се налагат за нарушения на правилата на движение. Приетото в съответствие с рамковото решение национално законодателство трябва да дава възможност съдебните органи, а в някои случаи и административните органи, да предават финансовото наказание на органите в други държави-членки и това наказание да бъде признавано и изпълнявано без никакви допълнителни формалности.

Съветът също така припомня своето Решение 2008/615/ПВР за засилване на трансграничното сътрудничество, посвещено в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност⁽²⁰⁾. Това така наречено „Решение от Прюм“ предвижда трансгранично сътрудничество по въпросите, уредени в дял VI от Договора и *inter alia* улеснява обмена на данни за регистрацията на превозни средства между държавите-членки.

И накрая, Съветът би желал да отбележи предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за подпомагане на трансграничния контрол върху безопасността по пътищата от 19 март 2008 г. Това предложение има за цел подобряване на безопасността по пътищата в Европейския съюз чрез предвиждане на трансгранично изпълнение на санкции за четири пътнотранспортни нарушения, които са причини за найголям процент от смъртните случаи – движение с превишена скорост, шофиране в нетрезво състояние, неизползване на обезопасителен колан и преминаване на червена светлина, – извършени с превозни средства, регистрирани в държави-членки, различни от държавата, в която се извършва нарушението. Това предложение бе разгледано от Съвета.

Вярно е, че голямо мнозинство от членовете на Съвета не са убедени, че правният казус, който се предлага за приемането на тези мерки, позволява на Общността да направи това. От това становище обаче не може да се заключи, че Съветът не е склонен да подкрепи други предложения за ново законодателство, които може да му бъдат представени. В действителност легитимността на целта да бъде гарантирано трансграничното изпълнение на санкциите за пътнотранспортни нарушения не се поставя под въпрос от членовете на Съвета.

*
* *

Въпрос № 13 от Gay Mitchell (H-0989/08)

Относно: Европейска брегова охрана

Имайки предвид стремежа към засилване на сътрудничеството в областта на отбраната чрез Договора от Лисабон, какви са перспективите за създаване на паневропейска брегова охрана? Съществува ли възможност за създаването на единна организация, подобно на подобен вариант на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Фронтекс),

⁽¹⁹⁾ ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 1630.

⁽²⁰⁾ ОВ L 210, 6.8.2008 г., стр. 1272.

съставена от бреговите охрана на държавите-членки, но с финансиране от ЕС и със засилено сътрудничество, което би позволило на малките страни като Ирландия да охраняват подобре своите големи крайбрежия и суверенни териториални води и да предприемат много поефективни действия срещу контрабандата на наркотици, трафика на хора и други незаконни дейности?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Идеята за създаване на европейска брегова охрана бе предложена от Европейския парламент и от Съвета в член 11 от Директива 2005/35/ЕО относно замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения⁽²¹⁾. В тази директива към Комисията бе отправено искане да представи приложно проучване за европейската брегова охрана, посветено на предотвратяването и ответната дейност спрямо замърсяването. Това изследване не е представено досега. Въпросът дали трябва да бъде създадена европейска брегова охрана фигурира също сред въпросите, повдигнати в Зелената книга на Комисията от юни 2006 г. относно европейската морска политика на ЕС⁽²²⁾.

По отношение на граничния контрол и борбата срещу нелегалната имиграция, в „Програма от Хага: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“⁽²³⁾, одобрена от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., се споменава възможността за създаване на Европейска система за гранична охрана. Тази идея бе подета в Европейския пакт за имиграцията и убежището⁽²⁴⁾, приет от Европейския съвет на 15 и 16 октомври 2008 г., в който се посочва, че в крайна сметка може да бъде разгледано създаването на подобна система.

Безспорно към заплахите трябва да се подхожда с подходящи мерки и това важи за морските, сухопътни, както и за въздушните граници. Фронтекс играе важна роля в управлението на оперативното сътрудничество между държавите-членки по външните граници и все още се намира във фаза на развитие на използването на наличните средства въз основа на текущия мандат.

Трябва да бъде отбелязано, че член 62, параграф 2, буква а) от Договора за ЕО ограничава компетенциите на Общността до приемане на стандарти и процедури, които да бъдат следвани от държавите-членки при извършване на проверки на лица по външните граници, което означава, че отговорността за извършването на тези проверки се носи от държавите-членки.

До момента Съветът не е получил предложение на Комисията за създаването на Европейска брегова охрана или на Европейска система за гранична охрана.

*
* *

Въпрос № 14 от Colm Burke (H-0991/08)

Относно: Международна забрана за пътуване на деца, пътуващи от Беларус

Имайки предвид, че външните отношения са един от ключовите приоритети на чешкото председателство, може ли председателството да опише действията, които би обмислило да предприеме, за да насърчи белоруското правителство да отмени наложената от него международна забрана за пътуване на деца, отиващи за отпих и възстановяване до Ирландия и до други държави-членки на ЕС?

Оказва се, че към момента на формулиране на въпроса между Ирландия и белоруските органи е било договорено временно отменяне на това ограничение, за да се позволи на децата да пътуват за Коледа. Официалното междуправителствено споразумение за пълното вдигане на забраната обаче все още се обсъжда. Около 3000 деца посещават Ирландия всяка година по програми за отпих и възстановяване.

(21) ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 14

(22) Зелена книга на Комисията от 7.6.2006 г. „Към бъдеща морска политика на ЕС: Европейска визия за океаните и моретата“ — COM(2006)275 окончателен.

(23) ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

(24) 13440/08

Вместо да бъдат договаряни отделни двустранни споразумения между Беларус и други държави-членки на ЕС, ще определи ли чешкото председателство за свой приоритет сключването на общоевропейско споразумение с белоруските органи, което ще позволи на децата да пътуват от Беларус до всички страни в ЕС?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът е наясно с възникналите в последно време проблеми във връзка с пътуванията на белоруски деца на посещения за оказване на помощ (благотворителна дейност за жертвите на чернобилската катастрофа) и на почивки в различни европейски държави, включително Ирландия, и следи ситуацията от самото начало.

Засегнатите държави в момента провеждат консултации със съответните белоруски органи за решаване на двустранно равнище на възникналите във връзка с този въпрос проблеми. Във връзка с това, постигнатото на 8 декември 2008 г. споразумение между Ирландия и Беларус относно бъдещите посещения за отпих и възстановяване на засегнатите от чернобилската катастрофа деца бе приветствано събитие.

Нещо повече, трябва да се отбележи, че във връзка с това на 3 декември 2008 г. местната тройка на ЕС предприе дипломатически ход в Министерството на външните работи на Беларус в Минск. По този повод бе подчертана важността на продължаването на тези посещения и това бе посрещнато в конструктивен дух от белоруските органи.

Съветът ще продължи да следи отблизо въпроса и — ако е необходимо — ще го повдигне при контактите си с белоруските органи

*
* *

Въпрос № 15 от Avril Doyle (H-0993/08)

Относно: Свив на пазара на рециклируеми продукти

В съответствие с изискванията на директивата относно отпадъците от опаковки Ирландия и други държави-членки разработиха набор от целеви показатели и цели за сектора на отпадъците от опаковки, които са съвместими с йерархията на отпадъците, както се посочва в Рамковата директива относно отпадъците (2006/12/ЕО⁽²⁵⁾). Жизнеспособността на рециклиращата индустрия, от която зависи реализацията на целите, се определя от налаганите от пазара разходи и цени.

През последните месеци обаче този сектор е подложен на силен натиск в резултат от свива на цените на рециклируемите материали на световните пазари. Този натиск се засили дотолкова, че някои пазари практически бяха затворени, а в много случаи продължаването на дейността на фирмите в сектора на отпадъците не е икономически оправдано. Предвид важността на този сектор за устойчивото потребление и производство в ЕС ще предприеме ли Съветът действия, за да отговори на настоящата неотложна ситуация, произтичаща от свива в цената на рециклираните материали, като например изпълняване на мерки за преодоляване на неефективността на пазара?

Ще изпълни ли Съветът — без забавяне — препоръките, изложени в доклад на Комисията, изготвен от работната група по въпросите на рециклирането (при подготовката на съобщението на Комисията „Инициатива за водещи пазари в Европа“ COM(2007)0860)?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът е наясно с проблема, повдигнат от уважаемия член на Парламента. На заседанието на Съвета на 4 декември 2008 г. неотдавнашният спад в цените на рециклируемите материали бе включен от Ирландия в

(25) ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.

дневния ред под „Други“ и бе повдигнат от няколко членове на Съвета. Отбелязвайки тази загриженост Комисията посочи, че ще направи оценка на ситуацията и ще разгледа възможностите за предприемане на понататъшни действия, ако такива са необходими. И накрая, следващото председателство се ангажира да представи незабавно за разглеждане от Съвета на резултатите от оценката на Комисията и всички предложени препоръки, след като те бъдат предоставени на разположение.

*
* *

Въпрос № 16 от Mairead McGuinness (H-0995/08)

Относно: Кокошки носачки

Директива 1999/74/ЕО⁽²⁶⁾ относно установяване на минимални изисквания за защитата на кокошки носачки забранява от 1 януари 2012 г. отглеждането на кокошки носачки в неутолемени клетки. Миналата година, в свое изказване на конференция в Ирландия, водещ представител на хранителната индустрия заяви, че освен ако ЕС не желае да превърне в незаконна повече от половината от птицевъдната продукция на Съюза, трябва да бъде предвидено освобождаване от задълженията по директивата. Може ли Съветът да коментира това становище и да предостави указания дали смята, че ще се наложи освобождаване, като се има предвид, че през 2006 г. почти 80 % от яйцата в ЕС са били произведени чрез системи за отглеждане в клетки?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

През юли 1999 г. Съветът прие Директива 1999/74/ЕО относно установяване на минимални изисквания за защитата на кокошки носачки. Директивата предвижда, че считано от 1 януари 2012 г. в ЕС вече няма да се разрешава отглеждане на кокошки носачки в клетки, които не отговарят на посочените в директивата минимални изисквания за хуманно отношение.

Предвид загрижеността на заинтересованите страни директивата задължава Комисията да предостави на Съвета доклад, изготвен въз основа на научно становище, което отчита физиологичните, етологичните и здравните аспекти, както и свързаните с околната среда аспекти, на различните системи за отглеждане на кокошки носачки, и на изследване на тяхното социалноикономическо влияние и тяхното въздействие върху икономическите партньори на Общността. Докладът трябваше да бъде съпроводен с подходящи предложения, като се вземат предвид заключенията на доклада и резултата от преговорите със Световната търговска организация.

Въпросният доклад бе предоставен от Комисията на Съвета през януари 2008 г. заедно с работен документ на Комисията, в който се посочват използваните източници. При изготвянето му беше взето предвид *inter alia* социалноикономическо проучване, съдържащо доклади на държавите-членки.

Въз основа на този доклад Комисията потвърди пред Съвета намерението си да не внася предложение за отлагане на предвидената дата за забрана на конвенционалните клетки, както и да не прави други подходящи предложения.

В съответствие с член 249 от Договора за ЕО, по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат, Директива 1999/74/ЕО е задължителна за всички държави-членки, до които тя е адресирана, но оставя на националните органи възможността за избор на форма и методи.

*
* *

Въпрос № 17 от Silvia-Adriana Țicău (H-0997/08)

Относно: Увеличаване на затрудненията пред румънските и българските работници

С оглед на последиците от нелегалната имиграция за местната работна сила в държавите-членки и за законните имигранти, какви мерки предвижда Съветът с оглед на премахване на съществуващите бариери пред свободното движение на работна сила и по този начин за подкрепяне на законната миграция на работници, както от

⁽²⁶⁾ ОВ L 203, 3.8.1999 г., стр. 53.

държавите-членки, така и от страни извън ЕС? Може ли Съветът да посочи също какви мерки ще предложи, за да бъдат премахнати затрудненията за наемане на румънски и български работници?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Както уважаемия колега със сигурност знае, Договорът за присъединяване на Република България и Румъния предвижда преходен период от не повече от седем години по отношение на свободата на движение на работници. През този период 25те държавичленки на ЕС могат да прилагат национални мерки за регулиране достъпа на граждани от новите държавичленки до техните пазари на труда.

Първоначалният двегодишен преходен период след присъединяването действително изтече на 31 декември 2008 г. Сега Съветът следва да преразгледа всички преходни ограничения въз основа на доклад от Комисията. Съветът отбеляза, че Комисията е представила своя доклад на 17 декември 2008 г. Докладът ще бъде поставен отново на дневен ред на следващото заседание на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO) през март 2009 г. Премахването на всички бариери на вътрешния пазар на Съюза, включително бариерите пред свободното движение на работници, е един от основните политически приоритети на чешкото председателство като целта е да бъде проведен задълбочен политически дебат на различни равнища, като например на неофициална среща на министрите по заетостта в Чешката република, и да бъдат насърчени държавите-членки да премахнат бариерите пред мобилността и свободното движение на работници, когато те се окажат излишни и неоснователни. Съветът ще подпомогне различни мерки, които улесняват мобилността и свободното движение на работници в целия Европейски съюз.

Националните мерки обаче може да продължат да бъдат прилагани до петата година след присъединяването като този период може да бъде удължен с още две години в онези държавичленки, където съществуват сериозни затруднения на пазарите на труда.

Във всеки случай трябва да се подчертае, че според договора за присъединяване решението дали да продължат да се прилагат национални мерки, както и характера на тези мерки, е въпрос от национална компетентност. Това решение обаче трябва да бъде взето след сериозно обмисляне от засегнатите държавичленки въз основа на обективна оценка на реалната ситуация.

*
* *

Въпрос № 18 от Manuel Medina Ortega (H-1002/08)

Относно: Възобновяване на многостранните търговски преговори

На базата на договореностите за възобновяване на многостранните търговски преговори (Кръгът от Доха), които бяха приети на последната среща на върха на Г20 във Вашингтон, какво предвижда Съветът в бъдеще и какви предложения би могъл да направи, за да се съживи този процес?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Мотото на чешкото председателство е „Европа без бариери“. Отстраняването на бариерите е наша цел не само с оглед на вътрешната, но и на външната политика. ЕС съществува в свят на отношения и непредвидени ситуации и затова никога не е бил самостоятелен играч в областта на търговската политика. Вътрешните цели на ЕС, било то заетост, висок стандарт на живот, развитие или сигурност, са свързани в голяма степен с възможностите на европейските икономически играчи да отстояват себе си извън границите на самия ЕС. Чешкото председателство е наясно с този факт и ще допринесе активно за отварянето на повече пазари за продукти, услуги и инвестиции на ЕС — свободната търговия е едно от средствата за решаване на съвременните кризи.

На 15 ноември членовете на Г20 подчертаха важността на постигането на „договореност относно условията, които водят до успешното приключване през тази година на Програмата за развитие от Доха (ПРД) на Световната

търговска организация (СТО) с постигането на амбициозен и балансиран резултат“. В този контекст Съветът бе информиран от Комисията на 8 декември относно последните развития в Световната търговска организация, засягащи търговските преговори по Програмата за развитие от Доха, с оглед на провеждането на евентуална среща на министрите в Женева до края на декември.

На 11-12 декември 2008 г. Европейският съвет посочи в заключенията си, че подкрепя целта за постигане през тази година, в рамките на Световната търговска организация, на споразумение относно условията за приключване на Програмата за развитие от Доха с амбициозен, глобален и балансиран резултат.

В този смисъл Комисията и Съветът бяха готови за конструктивно участие на ЕС на среща на министрите, ако и когато такава бъде свикана. На 12 декември 2008 г. обаче генералният директор на СТО посочи по време на неофициална среща на ръководителите на делегации, че освен ако не настъпят „драматични промени през следващите 48 часа“, той няма да свика министрите, за да финализират условията до края на годината. По този повод той заяви, че след една седмица интензивни консултации той не е забелязал достатъчна политическа инициатива, която да даде последен тласък към постигането на споразумение, и смята, че провеждането на тази среща ще бъде съпроводено с висок риск от неуспех, който би могъл да навреди не само на кръга, но също и на системата на СТО като цяло, и така среща на министрите не се състоя.

Европейският съюз продължава да бъде изцяло ангажиран с многостранната търговска система, както и със сключването на балансирано, амбициозно и всеобхватно споразумение по време на кръга от преговорите за развитие на СТО от Доха, особено при настоящите икономически и финансови условия. За чешкото председателство Програмата за развитие от Доха (ПРД) е инструмент за постигане на прозрачно либерализиране на търговията на многостранно равнище, което ще доведе до дългосрочни предимства. Председателството ще се стреми да поднови обсъжданията възможно найскоро и ще подкрепи също поинтензивни преговори в рамките на други програми на СТО, поспециално в областта на услугите и на Споразумението относно свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост (ТРИПС). Председателството подкрепя възможно найширокото прилагане на многостранната търговска система. Поради тези причини то ще продължи процеса на разширяване на членския състав на СТО.

*
* *

Въпрос № 19 от Dimitrios Papdimoulis (H-1009/08)

Относно: Внасяне в ООН на проектодекларация на председателството на ЕС относно декриминализацията на хомосексуалността

На 10 декември 2008 г., 60-ата годишнина от подписването на Всеобщата декларация за правата на човека, френското председателство на Съвета предложи да внесе в ООН от името на Европейския съюз проектодекларация, призоваваща всички правителства по света да декриминализират хомосексуалността. Наблюдателят на Ватикана в ООН вече заяви, че неговата страна ще се противопостави на декларацията.

Имайки предвид резолюцията на Европейския парламент относно хомофобията в Европа (P6_TA(2007)0167), в която се призовава за декриминализиране на хомосексуалността в световен мащаб и пълно прилагане на общностното законодателство за борба с дискриминацията, като същевременно се осъждат хомофобските прояви в държавите-членки, ще обяви ли Съветът кои страни по света криминализират хомосексуалността? Какви други действия ще бъдат предприети след декларацията на френското председателство? Какви мерки ще предприеме Съветът за пълното изпълнение на резолюцията на Европейския парламент? Смята ли Съветът, че при разглеждане на молби за убежище следва да се взема предвид дали кандидатите са преследвани в техните страни на произход заради тяхната сексуална ориентация?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът изразява твърдо убеждение, че дискриминацията на основата на пола, на расовия или етнически произход, религията или убежденията, увреждане, възраст или сексуална ориентация са несъвместими с принципите, на които се основава ЕС. Институциите на ЕС са отхвърляли и осъждали многократно всички прояви на подобна дискриминация.

Европейският съюз, в рамките на предоставените му от Договорите правомощия, е решен да следва ясна политика на борба с тези явления, както в неговите граници, така и в контекста на външната си дейност в около 80 страни по света, които все още криминализират хомосексуалността.

Член 13 от Договора за създаване на Европейската общност осигурява правната основа за разработването на „необходимите действия за борба с всяка дискриминацията, основана на пола, на расовия или етнически произход, религията или убежденията, увреждане, възраст или сексуална ориентация“. Използвайки тези правомощия през юни 2000 г. ЕС единодушно прие Директивата за расовото равенство (2000/43/ЕО)⁽²⁷⁾ и през ноември 2000 г. Рамковата директива за заетостта (2000/78/ЕО)⁽²⁸⁾.

В контекста на външните отношения ЕС полага активни усилия в рамките на Организацията на обединените нации за справяне с расизма и дискриминацията, включително с дискриминацията на основата на сексуална ориентация. Във връзка с това през 2006 г. ЕС подкрепи изцяло и успешно правата на групите на лесбийки, гейове, бисексуални и транссексуални хора (ЛГБТ) да имат консултативен статут в ООН в комитета на неправителствените организации към Икономическия и социален съвет на ООН (Икосос на ООН). Освен това на 18 декември 2008 г. пред Общото събрание бе представена декларация за сексуалната ориентация и половата идентичност от името на (до този момент) 66 страни, в рамките на дебата в Общото събрание по точка 64, буква б) от дневния ред „Въпроси в областта на човешките права, включително алтернативни подходи за подобряване на ефективното упражняване на правата на човека и основните свободи“. Декларацията отново потвърждава принципите на универсалност и недискриминация (наред с други) и „призовава страните да предприемат всички необходими мерки, поспециално законодателни или административни, за да гарантират, че сексуалната ориентация или половата идентичност не могат при никакви обстоятелства да служат като основание за налагането на наказателни санкции, поспециално екзекуции, арести или задържане“.

ЕС е включил въпросите относно расизма, ксенофобията и дискриминацията в своя политически диалог с трети страни и непрекъснато популяризира принципа на недискриминация, който изисква човешките права да се прилагат по еднакъв начин към всеки човек, независимо от сексуалната ориентация или половата идентичност.

По отношение на молбите за убежище, Директива 2004/83/ЕО на Съвета относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, въвежда концепцията за преследване на основата на принадлежност към определена социална група. Според член 10, буква г) специфична социална група може да бъде и група, чиито членове имат като обща характеристика определена сексуална ориентация. Държавите членки вземат под внимание този елемент при оценката на причините за преследване в контекста на вземаното решение по молбата за международна закрила.

*
* *

Въпрос № 21 от Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Относно: Използване на летищата в държавите членки за полети на Централното разузнавателно управление (ЦРУ), при които се превозват незаконно задържани затворници

Според разгласена неотдавна информация в Испания е открит официален документ, в който се посочва, че през януари 2002 г. висши испански държавни служители са информирани от аташето по политически и военни въпроси на посолството на САЩ, че неговата страна желае да използва въздушното пространство и летищата на Испания за целите на транспортиране на „затворници“ до военната база „Гуантанамо“. Отправени са и искания за използване при необходимост на испански военни бази за подпомагане на транспортирането. В документа, който до момента е бил засекретен, се посочва, че същата процедура е следвана и в други държави по маршрута на американските самолети, включително Италия и Португалия. Оказва се, че при приемането на това искане въпросните държави членки са информирани, че САЩ възнамерява да използва тяхното въздушно пространство за транспортиране на незаконно задържани затворници до „Гуантанамо“. Документът, който вече е публично достояние, потвърждава мнението, че запазването на свързващото звено в организирани

⁽²⁷⁾ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход; ОВ L 180, 19.7.2000, стр. 2226.

⁽²⁸⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите; ОВ L 303, 2.12.2000, стр. 1622.

от САЩ случаи на задържане, отвличане и изтезания в нарушение на найосновните човешки права не би било възможно без участието на правителствата на редица държавичленки.

Каква е позицията на Съвета относно тази вече публична информация и какви обяснения ще потърси той?

Какви мерки ще предложи Съветът, за да гарантира, че това няма да се случи отново?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Контролът над службите за разузнаване и сигурност на територията на държавите-членки е въпрос от компетентността на държавите-членки. В този смисъл контролът върху територията (сухопътнo, морско и въздушно пространство) на държавите-членки, включително разрешенията за кацане и излитане от тази територия, не попада в сферата на компетентност на Съвета на Европейския съюз.

*
* *

Въпрос № 22 от Johan Van Hecke (H-1017/08)

Относно: Кредитната криза

Програмата на чешкото председателство включва осъществяване на напредък в европейския и международния подход за ограничаване на кредитната криза. Най-тежко засегнати от кредитната криза обаче са развиващите се страни. Цените на суровините падат изключително бързо, което означава, че бедните страни получават помалко приходи. Като резултат съществува риск от „пресъхване“ на потока от кредити за развиващите се страни.

Ще даде ли чешкото председателство добър пример като увеличи значително официалната помощ за развитие, така че да изпълни обещанието за разпределяне на 0,7 на сто от БВП за развитие до 2010 г.?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Председателството е загрижено за световната финансова криза и потенциалните последици от нея за развиващите се страни. Министрите на развитието ще обменят становища по този въпрос по време на тяхната неофициална среща, която ще се проведе след няколко дни [на 29-30 януари 2009 г.] в Прага.

Що се отнася до официалната помощ за развитие (ОПР), в приетите през май 2008 г. заключения на Съвета⁽²⁹⁾ ЕС категорично потвърждава своя дългосрочен финансов ангажимент към развиващите се държави да постигне целта за колективна ОПР, равняваща се на 0,56 % от брутният национален доход (БНД) до 2010 г. и на 0,7 % от БНД до 2015 г., както е отразено в заключенията на Съвета от май 2005 г., заключенията на Европейския съвет от юни 2005 г. и Европейския консенсус за развитие на 22 ноември 2005 г.

По-специално, в контекста на заключенията на Съвета от май 2005 г.⁽³⁰⁾ беше посочено, че държавите-членки, присъединили се към ЕС след 2002 г., които още не са достигнали нивото от 0,17 % ОПР/БНД, ще се стремят да увеличават своята ОПР, докато покрият това ниво до 2010 г. в рамките на своите процеси на бюджетно разпределение, а тези от тях, които вече са надвишили това ниво, се ангажират да не отслабват усилията си. Нещо повече, държавите-членки на ЕС се ангажират да постигнат целта за съотношение 0,7 % ОПР/БНД до 2015 г., а постигналиите тази цел се ангажират да се задържат на повисоко ниво; Държавите-членки, присъединили се към ЕС след 2002 г., ще се стремят да увеличат съотношението ОПР/БНД на 0,33 % до 2015 г.

Ангажиментът на Чешката република следва да се разглежда в контекста на целта за колективна ОПР, с която ЕС се ангажира, за да бъдат постигнати целите, както вече бяха потвърдени неколккратно.

⁽²⁹⁾ 9907/08

⁽³⁰⁾ 9266/05 включително Приложения I и II

В своите последни заключения, приети на 11 ноември 2008 г.⁽³¹⁾, Съветът, като подчертава, че това е въпрос от компетентността на държавите-членки, насърчава съответните държави-членки до края на 2010 г. да работят по определяне на графици с цел увеличаване на равнището на помощта в рамките на съответните им процеси за разпределение на бюджета с оглед осъществяване на поставените цели, свързани с ОПР.

Ние смятаме, че е от съществено значение целта на основните инструменти и условия на финансиране да бъде подчертаване на неизбежността на ефективността на помощта, отчитайки ролята, която търговията и СТО играят за развитието, както и важността на програмата за подпомагане на търговията. В светлината на нашето задължение за отчитане на предоставените ресурси пред данъкоплатците отговорността за добрите политики за развитие на нашите партньори в съответните държави е от жизненоважно значение както за донорите, така и за получаващите помощи страни. Тези въпроси са широко дискутирани на международните форуми. На последните форуми в Ню Йорк и на Форум на високо равнище в Акра, както и на конференцията в Доха, бе подчертано, че на пролетната конференция на Икономическия и социален съвет (Икосос) през април 2009 г. ще бъдат инициирани дискусии за засилване на механизма за проследяване след финансирането за развитие. Ние смятаме, че различните параметри на ОПР трябва да бъдат разглеждани като ефективен начин и така биха дали възможност на всички участници да се възползват от ангажиментите за ОПР.

Действията на чешкото председателство са и ще бъдат в съответствие със споменатите порано заключения на Съвета. Подобно на няколко други държави-членки на ЕС чешкото председателство ще се стреми да увеличи своята ОПР до ниво от 0,17 % до 2010 г. и до ниво от 0,33 % до 2015 г. В настоящата ситуация на глобална финансова криза не очакваме съществено повишение на нашата ОПР.

*
* *

Въпрос № 23 от Christa Prets (H-1020/08)

Относно: Убийства на албиноси в Танзания

На 4 септември 2008 г. Европейският парламент прие предложение за обща резолюция относно убийствата на албиноси в Танзания.

В тази резолюция се отправя призив към Съвета да наблюдава отблизо положението с човешките права на албиносите в Танзания. Може ли Съветът да предостави информация за настоящата ситуация, в която се намират албиносите в Танзания, тъй като там тепърва предстои медицинските екипи да отбележат подобрене в положението с човешките права на албиносите?

Какви усилия бяха положени по време на френското председателство на Съвета и какви планове има чешкото председателство, за да бъде подобreno положението на албиносите в Танзания, поспециално по отношение на медицинските грижи, както и на достигнатите до момента постижения?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът следи отблизо ситуацията с правата на човека в Танзания и отбелязва с голяма загриженост влошаващото се положение на албиносите в страната. В съответствие със своята политика за правата на човека Съветът ще повдигне въпроса пред органите на Танзания, призовавайки за предприемането на понататъшни действия, за да се сложи край на това явление, и за справедливост за жертвите и техните семейства.

Албиносите в Танзания са традиционно дискриминирана група. В някои региони раждането на дете албинос отдавна се възприема като проклятие за цялата общност като доста такива деца са били убити при раждането им. Наскоро проблемът обаче придоби друго измерение и ужасните убийства на албиноси вече са продиктувани от чиста алчност като убийците се възползват от бедността, отчаянието и силната вяра в магьосничеството.

Правителството на Танзания вече предприе някои мерки, за да сложи край на тези престъпления, и за тази цел президентът Kikwete е дал нареждания на регионалните комисари.

Мерките включват подобряване на сигурността и защитата на албиносите в региона Mwanza и повишаване на осведомеността. Сред другите мерки е прехвърлянето на учениците албиноси, чийто живот е бил застрашен,

⁽³¹⁾ 15480/08

в специално училище в окръг Misungwi и в други пансиони в региона, които се охраняват от полицейските сили. Предстои да бъде извършено преброяване на албиносите.

Същевременно неправителствените организации вземат активно участие в областта на повишаването на осведомеността. В много от засегнатите села се работи за повишаване на чувствителността на хората срещу убийствата на албиноси. Всички домакинства, в които има албиноси, са били посетени индивидуално, за да се повиши тяхната чувствителност или те да бъдат насърчени да съобщават на полицията за всички подозрителни лица.

Съветът ще продължи да наблюдава отблизо ситуацията.

*
* *

Въпрос № 24 от Jolanta Dičkutė (H-1021/08)

Относно: Увеличаване на лечението, грижите и превенцията на ХИВ

В доклада от заседание на Европейския център за профилактика и контрол на заболяванията (ЕЦПКЗ) относно „Изследване за HIV в Европа: от политики към ефективност“ от януари 2008 г. се подчертава фактът, че се пропускат много възможности за диагностициране на случаи на заразяване с ХИВ в страните от ЕС, особено в здравните заведения. Около 30 % от заразените с ХИВ лица в страните от ЕС не знаят за тази инфекция. Късната диагноза означава късно започване на антиретровирусна терапия (АРТ), ограничени възможности за лекарства, повишени нива на смъртността и заболяемостта, както и поголям риск от предаване на инфекцията.

След примера на люксембургското, германското, португалското и последно на френското председателство ще предприеме ли чешкото председателство действия за увеличаване на лечението, грижите и превенцията на ХИВ?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Чешкото председателство потвърждава ангажимента си да се справи с важното предизвикателство, което представлява глобалната пандемия от ХИВ/СПИН. Положените досега усилия не са достатъчни, за да спрат разпространението в цял свят на пандемията от ХИВ/СПИН, като ситуацията се задълбочава заради бедността и социалното и икономическото неравенство, както и неравнопоставеността на жените и мъжете.

Във връзка с това Съветът би желал да припомни своите заключения „Борбата с ХИВ/СПИН в рамките на Европейския съюз и в съседните страни“, приети на 31 май 2007 г., както и приетите на 3 юни 2005 г. заключения относно борбата с ХИВ/СПИН.

Поспешно, в заключенията си от 2007 г. Съветът изтъкна необходимостта от интегрирани и координирани концентрирани усилия за предоставяне на грижи и подкрепа, превенция, диагностициране и лечение на ХИВ/СПИН на основата на насърчаване на човешките права както на хората с ХИВ, така и на уязвимите групи от населението. Съветът прикани държавите-членки, наред с други, да насърчават подходящи методи за профилактика и лечение, за да бъде намалено, доколкото е възможно, предаването на ХИВ от майка на дете, и да насърчават всеобщ достъп до основаващи се на факти средства за превенция и за всестранно намаляване на вредите, като основен елемент от успешния ответ за намаляване на ефекта от ХИВ/СПИН.

Чешкото председателство ще насърчава тази работа, продължавайки вече постигнатото, така че ЕС да продължи да бъде световен лидер в спазването на поетия ангажимент да се сложи край на разпространението на пандемията от ХИВ/СПИН.

*
* *

Въпрос № 26 от Laima Liucija Andrikienė (H-1027/08)

Относно: Проектите за газопроводи и общата енергийна политика на ЕС

Проектът за тръбопровода „Набуко“ има за цел да отведе каспийския газ до Виена, а според планираното проектът за газопровода „Северен поток“ под Балтийско море трябва да служи за пренос на газ от Русия до Германия. Как чешкото председателство на ЕС планира да намали зависимостта на Съюза от руски газ? Как

може планираният газопровод „Набуко“ да промени ситуацията с изнасяния за Европа газ? Каква е позицията на чешкото председателство на ЕС относно проекта за газопровода „Северен поток“? Какво планира да направи чешкото председателство на ЕС, за да създаде и укрепи общата енергийна политика на ЕС?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Енергетиката е един от трите основни политически приоритета на чешкото председателство. Общоприето е становището, че при изпълнението на Плана за действие на Европейския съвет (2007/2009 г.), договорен на пролетния Европейски съвет през 2007 г., трябва да се постави акцент в областта на енергийната сигурност. Това е мястото, където чешкото председателство ще съсредоточи усилията си за понататъшно укрепване на енергийната политика на ЕС. Неотдавнашното прекъсване на вноса на газ от Русия и транзита през Украйна подчертава значимостта на този въпрос от програмата на ЕС.

Що се отнася до вноса на газ в Европейския съюз, Съветът припомня поставената в този План за действие цел, а именно да се повиши сигурността на доставките чрез ефективно диверсифициране на енергийните източници, доставчици и маршрути за транспортиране. На неформалния съвет по общи въпроси, който се проведе в Прага на 8 януари 2009 г., чешкото председателство отново подчерта необходимостта от укрепване на доверието към съществуващите доставчици, но същевременно и засилване на сътрудничеството с други допълнителни доставчици. Енергийната сигурност бе една от трите основни теми на тази неофициална среща на министрите по европейските въпроси и на външните министри.

Според календара на председателството за февруари 2009 г. е насрочено Съветът да приеме заключенията относно съобщението „Втори стратегически енергиен преглед: План за действие на ЕС за енергийна сигурност и солидарност“, което Комисията представи през ноември 2008 г. В поширокия контекст на вътрешноевропейската енергийна сигурност в това съобщение се споменава за Балтийски план за свързване на енергийните системи, както и за южен газов коридор. Тези заключения на Съвета и на самата Комисия ще бъдат внесени на пролетния Европейски съвет 2009 г.

Чешкото председателство освен това възнамерява да сигнализира за интереса на Общността към производителите на газ и транзитните държави от Кавказкия регион и Централна Азия по време на срещата „Южен коридор“ — връзка между Изтока и Запада“, която ще се проведе по време на неговото председателство. Срещата на високо равнище, която се подготвя от председателството в тясно сътрудничество с Комисията и държавите-членки, ще се проведе на равнище държавни ръководители като целта е да започне стабилно сътрудничество със страните от региона.

Диверсификацията на газовите ресурси ще се подобри и чрез изграждането на терминали за втечнен природен газ.

Но това е вариант, изискващ време, финанси и енергия.

Освен намаляването на зависимостта от вноса на газ, честите газови спорове между Русия и Украйна, в които ЕС се превърна в заложник в невиджана до сега степен, подчертават значението на засилването на солидарността на всички държавичленки в случай на прекъсване на доставките. Този въпрос бе една от темите на извънредния енергиен съвет, който бе свикан от чешкото председателство на 12 януари 2009 г. Възможните мерки включват преразглеждане на Директива 2004/67/ЕО относно мерките за гарантиране сигурността на снабдяването с природен газ, която в момента е основният законодателен инструмент за прилагане на енергийна солидарност, инвестиции във вътрешни връзки в енергийната инфраструктура (които технически биха позволили на държавите-членки да си помагат в случаи на нужда) или въвеждане на механизъм на прозрачност за обмен на информация в областта на енергетиката между държавите-членки (включително контакти с трети страни партньори или планирани инвестиции в инфраструктурни проекти).

Що се отнася до позицията на Съвета относно проекта „Набуко“ и неговото въздействие върху износа на газ към Европейския съюз, Съветът моли уважаемия член на Парламента да разгледа неговия отговор на устен въпрос Н-0590/07 по тази тема.

Що се отнася до позицията на Съвета относно газопровода „Северен поток“, Съветът моли уважаемия член на Парламента да разгледа неговия отговор на устни въпроси Н-0121/07 и Н-575/07 по тази тема.

*
* *

Въпрос № 27 от Athanasios Pafilis (H-1028/08)

Относно: Отказ на убежище на бежанци в държавичленки на ЕС

Неотдавна бе разкрита информация за системни арести на лица, търсещи убежище в Гърция, лоши условия в местата за лишаване от свобода и действия на гръцките органи за тяхното принудително експулсиране от гръцките териториални води или създаване на пречки в процедурите за разглеждане на техните молби за убежище. От 25 111 молби за убежище през 2007 г. са били приети едва 0,04 % след първо интервю и 2 % след обжалване. Освен това съгласно условията на Регламент (ЕО) № 343/2003⁽³²⁾ (Дъблин 2) отхвърлянето от гръцките органи на техните молби за убежище лишава мигрантите от всякаква възможност да търсят убежище в друга държавичленка на ЕС, докато същевременно те не могат да се завърнат в техните страни на произход заради страха от война или преследване. Подобна информация се появи и за други държавичленки на ЕС.

Какво е становището на Съвета относно това недопустимо положение, до което се стигна след постигнатите неотдавна европейски договорености по въпросите на миграцията, като се има предвид, че развитието на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Фронтекс) допълнително ограничава правата на бежанците?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Поставеният от уважаемия колега въпрос засяга поспециално последиците от прилагането на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държавичленка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавичленки от гражданин на трета страна („регламент Дъблин II“). Член 28 от посочения регламент предвижда да бъде представен доклад от Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно прилагането му, както и предложения за необходимите изменения, когато това е уместно. Съответно през декември 2008 г. Комисията представи предложение, имащо за цел преработване на регламента от Дъблин. Целта на това предложение е да се засили съвкупността от права и гаранции на търсещите убежище, които попадат в обхвата на регламента Дъблин II.

Освен това се очаква Комисията да внесе предложение за преработване на директивите за убежище, което ще има за цел продължаване на изграждането на общата европейска система за убежище, като във фокуса на измененията ще бъде подобряването на приетите до момента минимални стандарти. Специален акцент трябва да бъде поставен върху първоначалния етап от процедурата по предоставяне на убежище, т.е. достъпа до тази процедура. Първите предложения вече бяха публикувани през декември 2008 г. — предложение за преработване на директивата за условията за прием, регламентите Дъблин II и Евродак. Очаква се през пролетта на 2009 г. да бъдат направени предложения за изменение на Директивата за признаването и Директивата за процедурата. Те също ще имат за цел засилване на статута на търсещите убежище. Следва да се отбележи обаче, че всички държавичленки на ЕС са обвързани с минималните стандарти за условията за прием на търсещите убежище лица, предвидени в Директива 2003/9/ЕО.

И за двете предложения, които ще бъдат разгледани от Съвета през 2009 г., важи процедурата за съвместно вземане на решение.

*
* *

Въпрос № 28 от Konstantinos Droutsas (H-1030/08)

Относно: Работници в Мексико, жертви на нетърсенето на отговорност от монополистичен концерн

Преди около три години, на 19 февруари 2006 г., голяма производствена авария, причинена от експлозия на газ в мина Pasta de Conchos в Мексико, собственост на дружеството Industrial Minera Mexico, отне живота на 65 миньори. Открити бяха телата само на двама от тях, а останалите останаха погребани. Техните

⁽³²⁾ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр.1.

работодатели и органите отказват да разрешат жертвите да бъдат извадени, тъй като това би разкрило постоянни нарушения на дружеството на всички норми за безопасност. Преди инцидента много служители са изразявали своите опасения за голям риск от експлозия заради изтичанията на газ. Уморени от чакане, роднините на жертвите найнакрая са решили да съберат сами необходимите финансови средства за изваждането на телата.

Какво е становището на Съвета относно незаконното решение на националните органи да приемат явното прикриване на безотговорното поведение на въпросната компания?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът не е обсъждал този въпрос.

*
* *

Въпрос № 29 от Georgios Toussas (H-1031/08)

Относно: Масови арести на членове на опозицията в Перу

В края на ноември перуанското правителство арестува 14 водещи членове на Комунистическата партия и на опозицията, в това число кандидата за президент на последните избори Ollanta Humala. Претекстът за арестите са били „данните“, намерени на компютър, принадлежащ на Raul Reyes от Революционни въоръжени сили на Колумбия (ФАРК). На арестуваните обаче не се разрешава достъп до „данните“, за които се твърди, че установяват тяхната вина. Тези арести провокираха реакции на хора и на опозиционните партии, които обвиняват правителството, че криминализира всяка форма на дисидентство и като цяло движението на трудещите се. Органите разрешиха насилствени нападения срещу всички форми на протест на народа.

Каква е позицията на Съвета относно тези тежки нарушения на демократичните свободи в Перу, криминализирането на политическото дисидентство и на опозицията и фактът, че те се свързват с предполагаеми терористични организации?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2009 г. в Страсбург.

Съветът не е обсъждал конкретния въпрос, поставен от уважаемия колега.

ЕС винаги е изразявал своята подкрепа към зачитането на върховенството на закона и ценностите и принципите на демокрацията и човешките права в страните от Латинска Америка, както бе заявено в Декларацията от Лима от май 2008 г. ⁽³³⁾.

Съветът потвърждава отново тези принципи при своите срещи на политическо равнище с органите на тези държави.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 38 от Claude Moraes (H-0981/08)

Относно: Превенция на престъпността в ЕС

След отговора на Комисията на моя предишен въпрос (E3717/06) дали Комисията ще докладва за постигнатия напредък във връзка с разработването на цялостна европейска политика за превенция на престъпността и система за събиране на сравними статистически данни за престъпността в Европа?

⁽³³⁾ Док. 9534/08 (presse 128).

Освен това, ще посочи ли Комисията конкретни мерки, които е предприела за справяне с жестоката улична престъпност, и поспециално с престъпленията с хладно оръжие в Европа?

Отговор

(FR) Превенцията е от особена важност за ефективното справяне с причините и последиците от престъпността. Комисията е поела ангажимента да насърчава принципа на превенция при разработването на стратегическите насоки за всеки вид престъпност. От 2006 г. е постигнат сериозен напредък в създаването на плана за действие на ЕС по въпросите на статистическите данни за престъпността и наказателното правосъдие. Установените от група от експерти показатели могат да бъдат използвани в средносрочен план за сравняване на данните от държавите-членки.

Заради принципа на субсидиарност държавите-членки и/или регионалните и местни органи носят отговорността за предотвратяването и борбата с градската престъпност. Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността (EUCPN), чийто секретариат се осигурява от Комисията, е полезна платформа за обмен на информация и добри практики за ограничаване на градското насилие.

*
* *

Въпрос № 39 от Stavros Arnaoutakis (H-0982/08)

Относно: Напредък на фондовете, създадени като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“

Може ли Комисията да предостави сведения за напредъка на новите фондове, които бяха създадени като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ (Европейски фонд за интеграция на гражданите на трети страни, Европейски фонд за бежанци, Фонд за външните граници, Европейски фонд за връщане)?

Какво участие вземат регионалните и местните заинтересовани страни и засегнатите неправителствени организации в планирането и изпълнението на дейността на фондовете?

Отговор

(FR) Четирите фонда от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“, а именно Европейският фонд за интеграция на гражданите на трети страни, Европейският фонд за бежанци, Фондът за външните граници и Европейският фонд за връщане, бяха създадени съвсем скоро. Общата стойност на средствата по фондовете за периода 2007-2013 г. е 4,02 милиарда EUR.

Към днешна дата поголямата част от програмите на участващите във фондовете държави са приети от Комисията. По отношение на фонда за връщане, за който кредитите станаха известни едва през ноември 2008 г., се очаква процесът на приемане на последните програми да завърши през първото тримесечие на 2009 г. В края на този процес Комисията ще е предвидила 580 милиона EUR за откриването на тези четири фонда. През 2008 г. три държави-членки също получиха допълнителна помощ на стойност 10 милиона EUR в рамките на спешните мерки, предвидени в Европейския фонд за бежанци: тези държави са Гърция, Италия и Малта.

В момента се изплащат суми на държавите-членки за финансиране на дейности за първите години от програмата.

Откриването на тези фондове изискваше големи усилия от страна на Комисията и от националните правителства. Това показва ангажиментът на Европейския съюз за изпълнение на практика на принципа на солидарност при управлението на миграционните потоци.

Комисията отдава особено значение на участието на регионалните и местни органи, както и на неправителствените организации в прилагането на фондовете. Всъщност Комисията прикани държавите-членки да организират партньорства с участващите в програмите власти и органи, както и с други, които биха могли да имат полезен принос за тяхното развитие. В тези партньорства може да участват всички компетентни държавни органи, особено регионалните, местни и общински органи, както и международни органи и неправителствени организации (НПО), представляващи гражданското общество. Всяка държава-членка отговаря за структурата на партньорствата като тя зависи, наред с други неща, от характеристиките на всеки фонд. В тази рамка проектите на много НПО може да бъдат съфинансирани от Европейския съюз със средства от Фонда за интеграция, Фонда за връщане и Европейския фонд за бежанци.

*
* *

Въпрос № 40 от Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)**Относно: Европейската стратегия за защита правата на децата**

ЕС изготви стратегия за защита правата на децата на неговата територия. Какъв е резултатът от положените до този момент европейски усилия? Признават ли се на европейско равнище правата на ембриона — неродено дете — независимо дали той е здрав или с увреждания, и как се прилагат?

Отговор

(FR) След приемането на съобщението „Към стратегия за правата на детето“ от 2006 г. Комисията се ангажира да допринесе с конкретни действия в борбата срещу всички нарушения на правата на децата.

Съобщението предвижда да бъде представена европейска стратегия за периода 2010-2014 г. Консултациите вече започнаха.

Дейностите на европейско равнище се основават на включването на правата на детето във всички политики на ЕС и в практическите инициативи в областите, които попадат в сферата на компетентност на Съюза.

Хартата на основните права на Европейския съюз гарантира принципа на неприкосновеност на човешкото достойнство. Решението за уместността на прилагането на принципа на неприкосновеност на човешкото достойнство по отношение на ембриона и определянето на неговия статут като законно лице попада в сферата на компетентност на държавите-членки. Европейският съюз не е компетентен по този въпрос.

*
* *

Въпрос № 41 от Jim Higgins (H-0988/08)**Относно: Морски център за анализи и операции — наркотици (MAOC-N)**

Може ли Комисията да посочи дали в момента осигурява финансиране за създадения неотдавна Морски център за анализи и операции — наркотици със седалище в Лисабон и дали Комисията е загрижена, че въпреки повишените усилия за споделяне на информация между държавите-членки, липсата на физическо наблюдение на крайбрежието заради недостатъчно финансиране от страна на правителства като това на Ирландия ще подкопае усилията на разузнавателните операции като MAOC-N?

Отговор

(EN) Морският център за анализи и операции — наркотици (MAOC-N) е правоохранителна военна междуправителствена организация на издръжка, създадена по силата на договор, подписан на 30 септември 2007 г. в Лисабон от седем държави-членки на ЕС (Обединено кралство, Франция, Италия, Испания, Португалия, Ирландия, Нидерландия). MAOC изпълнява операции в международни води за налагане на възбрани чрез съгласуване на обмена на разузнавателни сведения (морски и авиационни), даващи основание за съдебно преследване, на налични активи и обучен персонал с цел да се отговори на заплахата, която представлява трансатлантическият трафик на наркотици.

Целта на събирането, обмена и анализа на сведенията е да се оптимизира използването на военноморските и въздушни активи на тези държави-членки, които са страни по този договор. Зоната на действие на организацията, както е дефинирана от самите договарящи се страни, обхваща източната част на Атлантическия океан от Исландия до нос Добра Надежда, включително европейското и западноафриканското крайбрежие.

От януари 2008 г. Комисията има статут на наблюдател, както Съвместната междуведомствена специална група „Юг“ (JIATF-S) на Съединените щати (САЩ) със седалище в Кий Уест (САЩ), в която някои държави-членки на ЕС участват заради нейния регион (Карибско измерение), който обхваща териториите на някои от държавите-членки, по-специално онези, които са включени в глава IV от Договора за ЕО, и Канада. Бразилия също е изразила интерес да стане наблюдател.

Комисията съфинансира дейността на MAOC-N, а именно 661 000 EUR по бюджетен ред ISEC⁽³⁴⁾ на Генерална дирекция „Правосъдие, свобода и сигурност“ (JLS)⁽³⁵⁾ като част от програма „Предотвратяване и борба с престъпността“, за покриване на разходите за персонал и оборудване до септември 2010 г.

(34) JLS/2007/ISEC/426

(35) Правосъдие, свобода и сигурност

Тъй като не всички държавичленки на ЕС са страни по МАОС-N, важно е нейните инициативи нито да припокриват, нито да бъдат в противоречие с потенциални инициативи, които може да се предприемат на равнище ЕС или от някоя държавачленка на ЕС, която не е страна по МАОС-N. Поради тази причина Европол е натоварен да наблюдава отблизо дейността на тази регионална морска правоприлагаща организация като участва в проведените досега заседания на изпълнителния съвет на МАОС-N, както и като назначи служител за връзка от януари 2009 г.

Комисията счита, че Европол е подходящият орган за базирано в ЕС сътрудничество в областта на правоприлагането, а именно за обмен на разузнавателни сведения, осигуряване на съгласуваност и оперативна съвместимост и избягване на възможно дублиране на мандати, задачи и разходи.

Следователно на тази основа Комисията: (i) подкрепя съгласуването на правоприлагащите дейности в областта на морското право с други морски регионални инициативи; и (ii) наблюдава отблизо взаимодействията с обширните достижения на правото на общността в областта на морската безопасност, сигурността и околната среда и насърчава потенциалното сътрудничество с други участници, поспециално европейски органи като Фронтекс и Европейската агенция за морска безопасност (ЕАМБ) ⁽³⁶⁾, които съблюдават различни правила.

През 2009 г. ще започне пилотен проект, който има за цел да бъдат изпитани решения за поефективен обмен на сведения, събрани чрез морско наблюдение, между морските органи в района на средиземноморските и атлантическите подстъпи като подготвителните действия ще определят ефективността на базираните в космоса приемници на идентификационни сигнали от отдалечените от брега системи за автоматично идентифициране.

*
* *

Въпрос № 42 от Bernd Posselt (H-1000/08)

Относно: Агенция на Европейския съюз за основните права

Какво е становището на Комисията за работата на Агенцията на Европейския съюз за основните права във Виена, която според много експерти дублира работата на Съвета на Европа или се занимава с идеологическа агитация, която няма нищо общо с традиционната концепция за човешките права? Каква роля играе в агенцията групата FRALEX, за която се твърди, че е възникнала от мрежата, към която е принадлежал настоящият директор на агенцията Morten Kjærum и която изглежда вече е получила четиригодишен договор за консултантски услуги с бюджет от 10 милиона EUR?

Отговор

(FR) Комисията подкрепя извършваната до момента работа от Агенцията на Европейския съюз за основните права съгласно дадения ѝ от Съвета мандат и очаква с интерес резултатите от други провеждащи се дейности.

Общият въпрос за припокриването на извършвана от Съвета на Европа работа е решен в регламента за създаването на агенцията. В постигнатото между Съвета на Европа и Общността споразумение бяха създадени механизми за избягване на дублиране.

Агенцията е независима от Комисията и сама определя своите методи на работа и вътрешна организация.

През юли 2007 г., за да може да изпълни своя нов поширок мандат, агенцията публикува покана за участие за придобиване на необходимите юридически експертни знания. През ноември и декември 2007 г. агенцията подписа рамкови договори с редица изпълнители, избрани съобразно строги критерии, в това число FRALEX. Тези договори бяха подписани преди юни 2008 г., тоест преди назначаването на настоящия директор. Те важат четири години и може да бъдат на стойност до около 4 милиона EUR. Допълнителна информация може да бъде намерена на уебсайта на агенцията.

*
* *

Въпрос № 43 от Manuel Medina Ortega (H-1003/08)

Относно: Предложения след срещата на върха ЕСАфрика по въпросите на имиграцията

Въз основа на резултатите от проведената неотдавна втора Евроафриканска конференция по въпросите на имиграцията, която се проведе в Париж през ноември 2008 г., какви предложения възнамерява да направи

⁽³⁶⁾ Европейска агенция за морска безопасност

Комисията, за да реши проблема с малолетните лица без настойник, които живеят нелегално на територията на Европейския съюз?

Отговор

(FR) Комисията е наясно с трудностите, пред които са изправени държавите членки заради пристигането на много малолетни лица без настойник. По този въпрос Комисията подчертава, че съществуващите политики могат да бъдат използвани за решаване на този проблем от различни гледни точки при пълно зачитане на найдобрите интереси на детето, макар и ако все още да не е възможно да се осигури цялостно решение на повдигнатите проблеми.

Що се отнася до вътрешната политика, действащите инструменти на Общността в областта на имиграцията и убежището включват разпоредби, осигуряващи силна защита на правата на малолетните, особено на малолетните лица без настойник⁽³⁷⁾. Обхватът на програмата „Солидарност и управление на миграционните потоци (2007/2013 г.)“, и по-конкретно Фондът за интеграция, Европейският фонд за бежанци и Фондът за връщане също обхващат мерки и политики, насочени към непълнолетните лица без придружител.

Що се отнася до външното измерение, този проблем бе добавен неотдавна към приоритетите на програмата за сътрудничество, която бе приета на Евроафриканската конференция в Париж по въпросите на миграцията и развитието, и към заключенията на Съвета относно глобалния подход към миграцията.

Чрез програма Aeneas и нейния наследник тематичната програма за миграцията Комисията вече подкрепя редица проекти в тази област, насочени конкретно към подпомагане на пристигналите в Испания малолетни лица без настойник от марокански произход, и доколкото е възможно подкрепя тяхната реинтеграция в тяхната страна на произход и предотвратяване на заминаването на още незаконни малолетни мигранти. Освен това бяха избрани нови инициативи в Мароко, Алжир и Сенегал, които ще бъдат финансирани през 2009 г.

Очевидно е обаче, че трябва да се обърне по-голямо внимание на въпроса за малолетните лица без настойник. Това ще бъде един от приоритетите на следващата покана за предложения по тематичната програма за миграцията и убежището (първата половина на 2009 г.). Освен това този въпрос ще бъде включен в клаузите за миграцията от споразуменията на ЕС с трети страни и в дневния ред на политическия диалог с трети страни. И накрая, когато е уместно, положението на малолетните лица може да бъде обект на конкретни предложения за сътрудничество в рамките на партньорствата за мобилност.

Що се отнася до бъдещите предложения в тази област, трябва да припомним, че през есента на 2009 г. Европейският съвет ще приеме нова петгодишна програма в областта на правосъдието, свободата и сигурността, която ще наследи Програмата от Хага („Програма от Стокхолм“). Всяка нова политика или мярка трябва да бъде предложена и обсъдена в рамките на подготовката на тази нова програма.

*
* *

Въпрос № 44 от Marco Cappato (H-1004/08)

Относно: Наркотици

Десет години след започването на поредица от инициативи под лозунга „Свят без наркотици — можем да го постигнем“, които обещаваха драстично намаляване на търсенето и предлагането на вещества, които са обявени за незаконни съгласно съответните конвенции на ООН, Общото събрание на ООН ще обсъди декларацията относно международните политики в областта на наркотиците през 2009 г. Междувременно повечето държави членки засилиха или въведоха попрагматични политики в областта на наркотиците, а в Нидерландия кметовете призовават за преминаване към регулирано производство на канабис.

Каква позиция ще възприеме Европейската комисия през 2009 г. по време на подготвителните международни конференции преди Общото събрание? Не смята ли Комисията, че е необходимо да се направи оценка на разходите и ползите от международните политики в областта на наркотиците като се отправи призив за изменения в международните договори, когато това е уместно, както много среди настояват?

⁽³⁷⁾ Виж SEC(2006)889 от 4 юли 2006 г., точка 1.1 — Убежище, имиграция и външни граници. Например, виж по-специално Директиви на Съвета 2003/9/ЕО от 27 януари 2003 г., 2005/85/ЕО от 1 декември 2005 г. и 2004/83/ЕО от 29 април 2004 г. (убежище) и Директиви 2004/81/ЕО от 29 април 2004 г. (трафик на хора) и 2008/115/ЕО от 24 декември 2008 г. („връщане“).

Отговор

(EN) През март 2009 г. сегментът на високо равнище на Комисията за наркотичните вещества (CND) на Организацията на обединените нации (ООН) ще завърши своя преглед на декларациите от специалната сесия на Общото събрание на Организацията на обединените нации от 1998 г. относно световния проблем с наркотиците, обикновено известна като „Специална сесия на Общото събрание на Организацията на обединените нации“ (UNGASS) 98⁽³⁸⁾, чрез приемането на нова политическа декларация.

По време на подготовката на прегледа на UNGASS 2008 г. Комисията подкрепяше активно процеса, напр. чрез осигуряването на финансиране за експертните групи на ООН, които консултираха Службата на ООН по наркотиците и престъпността (СНПООН)⁽³⁹⁾ във връзка с изпълнението на декларациите от 1998 г. Освен това Комисията имаше активен принос в съставянето на писменото становище на ЕС относно процеса на преглед на UNGASS, който бе приет от Съвета през октомври 2008 г.⁽⁴⁰⁾

В тази рамка на ООН Комисията — освен в областта на прекурсорите на наркотични вещества — няма компетенции да представлява Европейския съюз и неговите държавичленки. Последните се представляват сами, а Европейският съюз се координира от председателството на ЕС, чиято цел е да представи възможно най-много общи позиции на ЕС. Посоченото погоре писмено становище на ЕС относно UNGASS представлява такава обща позиция.

В този документ държавите-членки на ЕС заключават, че въпреки постигнатия напредък в някои области от изпълнението на декларациите от 1998 г. и съпровождащите ги планове за действие, не е постигнато ограничаване или съществено намаляване на глобалния проблем с наркотиците, който бе основната цел на политическата декларация от 1998 г.

В писменото становище се потвърждава ангажимента на ЕС към конвенциите на ООН за упойващите вещества от 1961 г., 1971 г. и 1988 г. като отново се заявяват целите и задачите на декларациите от 1998 г. Същевременно в него се призовава за посериозна оценка на натрупания през последното десетилетие опит и за интегриране на извлечените поуки. В документа също така са представени някои ключови принципи на бъдещи декларации и планове за действие, в това число:

Укрепване на балансирания подход в политиката на ООН в областта на наркотиците чрез засилване на усилията за намаляване на търсенето на наркотици и чрез признаване на намаляването на вредите като ефективен и важен елемент от политиката в областта на наркотиците.

Привличане на вниманието към спазване на човешките права и пропорционалността в правоприлагащите интервенции в политиката в областта на наркотиците и в интервенциите за намаляване на търсенето и предлагането.

Силна подкрепа за разработването на устойчиви алтернативи, без за това да се поставя като условие предварителното ликвидиране на наркотичните култури.

По-силен акцент върху необходимостта от оценка, събиране на данни и мониторинг, така че политиките да се основават на данни (а не на идеология).

В началото на 2009 г. Комисията ще публикува също резултатите от мащабно проучване, съдържащо „Подобен анализ на дейността на световния пазар на незаконни наркотични вещества и политическите мерки за неговото ограничаване“. Това проучване е един от примерите за приноса на Комисията към базата от знания, която стои в основата на европейските и международните политики в областта на наркотиците. Миналия септември 2008 г. Комисията представи също още предложения за дейности в рамките на плана за действие на ЕС по отношение на наркотиците за периода 2009-2012 г. като специален акцент бе поставен върху съвместното наблюдение, събиране на данни и оценка в областта на намаляване предлагането на наркотици и правоприлагането, области, в които има малко извършени анализи, или наймалкото публикувани такива.

*

* *

(38) Политическа декларация (S-20/2), Декларация относно водещите принципи за намаляване на търсенето на наркотични вещества (S/20-3), Мерки за засилване на международното сътрудничество за преодоляване на световния проблем с наркотиците (S-20/4);

(39) Служба на ООН по наркотиците и престъпността

(40) 13501/1/08 — CORDROGUE 71, 03.10.2008 г.

Въпрос № 45 от Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)**Относно: Борба с трафика на хора**

В своята Резолюция P6_TA(2006)0005 от 17 януари 2006 г. относно стратегиите за предотвратяване на трафика на уязвими за сексуална експлоатация жени и деца (2004/2216(INI)) Парламентът счита, че действията на държавите-членки трябва да съответстват на направените от тях политически декларации и че държавите-членки трябва да транспонират съответното законодателство на Общността по ефективен начин, поспециално чрез подобряване на оперативното сътрудничество и обмяна на съответните данни между държавите-членки и между тях и Европол и Евроджъст.

Може ли Комисията да посочи какъв напредък е постигнат в областта на оперативното сътрудничество във връзка с престъплението трафик на хора, както и във връзка с обмяна на данни между държавите-членки и между тях и Европол и Евроджъст?

Отговор

(EN) Предадената от държавите-членки информация в началото на 2008 г. сочи за положителна тенденция в международното сътрудничество по въпросите на борбата с трафика на хора. Поконкретно, държавите-членки са готови да използват почесто отколкото в миналото ресурсите на Европол и Евроджъст с цел подобряване на качеството на отговора на институциите срещу трафика на хора.

По отношение на предоставянето от държавите-членки на информация и данни на Европол, през юни 2007 г. бе открито работно досие за целите на анализа (AWF) Phoenix, което е предназначено найвече за трафика на хора. Двадесет и две държави-членки изразиха своята подкрепа за това работно досие и в момента то подпомага различни разследвания в областта на трафика на хора за сексуална експлоатация, експлоатацията на труда и трафика на деца. От септември 2007 г., когато бе открито работното досие за целите на анализа Phoenix, държавите-членки са изпратили 131 разузнавателни сведения за работното досие.

Освен този принос държавите-членки са изпратили 127 сведения за дела за трафик на хора в Информационната система на Европол (EIS) след въвеждането в действие на информационната система през април 2006 г.

Що се отнася до ролята на Евроджъст, през 2008 г. са били регистрирани 78 нови случаи на трафик на хора. Тенденцията показва съществено повишение, тъй като през 2004 г. регистрираните случаи са били 13, а през 2006 г. — 33. Също така през 2007 г. Евроджъст проведе 10 координационни срещи, конкретно за случаите на трафик на хора и контрабанда, като те представляват повече от 10 % от координационните срещи на Евроджъст.

*
* *

Въпрос № 46 от Dimitrios Papadimoulis (H-1010/08)**Относно: Права на децата на имигранти**

Гръцкото правителство неотдавна изготви законопроект, уреждащ въпросите, свързани с националността и имиграционната политика, които засягат децата. Децата на имигранти, които са родени в Гърция, навършили са 18-годишна възраст и родителите им са законно пребиваващи в страната могат при определени условия да придобият статут на „дългосрочно пребиваващи имигранти“, но не и гръцко гражданство. В законопроекта не са взети предвид случаите на деца, които не са родени в Гърция, но растат там и учат в гръцки училища или други подобни случаи на деца, чийто родители не са законно пребиваващи в страната. Европейският съюз е страна по Конвенцията на ООН за правата на детето като Комисията също така подчертава в съобщение (COM(2006)0367), че „Друго предизвикателство е да се гарантира, че правата на децата като имигранти, търсещи убежище и бежанци, се зачитат изцяло в законодателството и политиката на ЕС и на държавите-членки.“

Счита ли Комисията, че горните разпоредби са в съответствие с общностното право и правата на човека? Какви мерки ще предприеме тя, за да защити правата на децата на имигранти като цяло?

Отговор

(FR) Гърция има изключителна компетентност при определяне на условията, при които гражданин на трета страна може да получи гръцко гражданство. Този въпрос не се обхваща от правото на Общността.

Що се отнася до общата политика в областта на имиграцията, едно от основните изисквания на Директива 2003/109 относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани е те да са пребивавали законно в

продължение на пет години. Въпросът засяга положението на децата на родители, които не са пребивавали законно. В съответствие с Директива 2003/109 тези деца не се лишават автоматично от възможността да получат статут на дългосрочно пребиваващо лице. Този статут може по принцип да бъде получен от непълнолетно лице на възраст под 18 години, независимо от неговите родители, когато са спазени всички посочени в директивата условия. Освен това определените в директивата условия, при които може да се получи статут на дългосрочно пребиваващо лице, са изчерпателно изброени. Тъй като не съществува задължение лицето да бъде родено на територията на държава-членка, въвеждането на такова условие от Гърция вероятно би противоречало на директивата. Затова Комисията ще се свърже с гръцките органи за повече информация по тези два въпроса.

Що се отнася до правата на детето, държавите-членки трябва да спазват основните права, които произтичат от конституционните традиции на държавите-членки и от техните международни задължения. Конвенцията за правата на детето, която бе приета от ООН през 1989 г. и бе ратифицирана от всички държави-членки на ЕС, задължава държавите, страни по конвенцията, да зачитат и осигуряват предвидените в тази конвенция права на всяко дете в пределите на своята юрисдикция независимо, наред с други неща, от положението на детето, и поспециално независимо от статута на пребиваване на родителите на детето.

*
* *

Въпрос № 47 от Sarah Ludford (H-1014/08)

Относно: Водене на досиета

Предвижда ли Комисията да бъде изготвен инструмент на Общността, който специално да урежда проблема със събирането на данни и „воденето на досиета“ във връзка с личните данни, и поконкретно създаването на защитни механизми срещу нежелани ефекти, като например необосновано нарушаване на личната неприкосновеност, дискриминация и създаване на стереотипи?

Отговор

(FR) Понастоящем Комисията не планира да представи законодателен инструмент, посветен изключително на въпроса за създаването на досиета.

Условията, при които може да се извършва обработване на лични данни, са установени в Директива 95/46/ЕО от 24 октомври 1995 г. за защита на лични данни⁽⁴¹⁾.

Тази директива описва подробно задълженията на администраторите на данни независимо дали те са дружества или правителствени органи. В нея също се описват подробно правата на лицата, чийто данни се обработват, и се определят санкциите и мерките за защита, когато тези права и задължения са нарушени.

По-специално, член 15 от директивата забранява, освен в случаите на изключения, прибягването до автоматизирани решения.

Тази разпоредба предвижда, че лицата не могат да бъдат обект на решения, които имат правни последици за тях или ги засягат съществено, и които се основават единствено на автоматизираната обработка на данни. При вземането на такива решения винаги се изисква човешка намеса.

Съветът на Европа от своя страна подготвя проект на препоръка относно воденето на досиета, повлияна като цяло от член 15 от директивата. Очаква се тази препоръка да бъде приета от Комитета на министрите към края на 2009 г. Комисията участва активно в работата, която ще изисква проектът да бъде съгласуван на равнище ЕС след неговото понататъшно развитие.

*
* *

Въпрос № 48 от Manolis Mavrommatis (H-1015/08)

Относно: Програма за предотвратяване и борба с престъпността

В отговора на моя писмен въпрос P-6247/07 относно програмата за предотвратяване и борба с престъпността Комисията посочва, че общият бюджет на програмата, който е в размер на 600 милиона EUR, има за цел да

⁽⁴¹⁾ ОВ L 281 от 23.11.1995 г., стр. 31

осигури финансова подкрепа за дейностите по дял VI от Договора за Европейския съюз във връзка с всички видове престъпност.

Какъв е размерът на усвоената към днешна дата финансова помощ? За какви видове мерки е предоставено финансиране и кои държавичленки са кандидатствали за финансиране?

Отговор

(EN) Видове мерки:

Тъй като „Предотвратяване и борба с престъпността“ (ISEC) е много широка програма, тя обхваща също много широк кръг от дейности. Те например включват:

конференции и семинари (напр. Конференция на високо равнище относно създаването на сътрудничество между службите за възстановяване на активи в Европейския съюз, организирана от Европол);

съвместни операции (напр. съвместна митнически операция ATHENA под ръководството на Генерална дирекция „Митници и акцизи“ на Франция);

обмен на служители на правоохранителните органи (напр. програма за обмен за висши служители на правоохранителните органи, организирана от Сепол ⁽⁴²⁾);

подкрепа за прилагането на Договора от Прюм (напр. изграждане на технически капацитет на полицията на Чешката република за прилагане на принципите на Договора от Прюм) и много други (които са описани в годишните работни програми);

оказване на подкрепа на жертвите на престъпления (напр. мрежата за подпомагане на жертви на престъпления, организирана от полското Министерство на правосъдието);

борба срещу трафика на хора (напр. проект „Трафик на хора: Събиране на данни и хармонизирани системи за управление на информация“, реализиран от Генерална дирекция на вътрешните работи на Португалия).

Разходване на бюджета:

През 2007 г. общият размер на средствата, отпуснати за програма „Предотвратяване и борба с престъпността“, бе 44,6 милиона EUR. Общият размер на отпуснатите средства през 2007 г. е 37,5 милиона EUR.

През 2008 г. общият бюджет на програмата възлизаше на 51 милиона EUR. Използваните средства от бюджета до момента са 36 милиона EUR.

Подробна разбивка на бюджета е представена в приложението.

Държавичленки, кандидатстващи за финансиране:

През 2007/2008 г. молби за отпускане на безвъзмездни средства са подали органи от 25 държавичленки. Двете страни, които не са направили това, са Люксембург и Словения. Въпреки това органи от тези държавичленки са участвали като партньори в проекти.

Статистическите данни за 2008 г. (общо безвъзмездни средства за дейности и безвъзмездни средства за дейности в рамките на партньорства) са както следва:

Брой на подадените заявления: 167 (избрани: около 95 проекта).

Подадени заявления по държава на кандидата:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

(42) Европейски полицейски колеж

Приложение: Подробна разбивка на бюджета (в милиони EUR)

2007 г.	2008 г.					
Предвидени бюджета	вОдобрени	Брой проекти	Предвидени бюджета	вОдобрени	Брой проекти	
Безвъзмездни средства за дейности	18,5	24	78	23,5	16,5	50
Оперативни безвъзмездни средства	0,6	0	0	0,6	0	0
Безвъзмездни средства за дейности в рамков и партньорства	17	8,4	45	12	15,2	46
Безвъзмездни средства за органи в монополно положение	3,5	2,3	2	1,6	1,4	2
Обществени поръчки	5	2,8	37	13	2,9	21
Общо	44,6	37,5	50,7	36		

*
* *

Въпрос № 49 от Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)**Относно: Второ поколение Шенгенска информационна система**

На 21 декември 2007 г. към шенгенското пространство се присъединиха Чешката република, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словакия и Словения. Заради технически трудности и пропуснати срокове обаче тези страни не се присъединиха към второто поколение Шенгенска информационна система (ШИС II), както бе планирано първоначално, а към първото поколение Шенгенска информационна система (ШИС I+). На 6 декември 2001 г. Комисията получи мандат за разработването на новата система, която трябва да влезе в действие през март 2007 г. След няколко забавяния бе съобщен нов график, който предвиждаше ШИС II да влезе в действие до 17 декември 2008 г.

Бих искал да знам каква е настоящата ситуация с ШИС II и дали нейното въвеждане, особено в новите държавичленки, няма да отслаби граничния контрол на държавите от Шенген.

Отговор

(FR) Второто поколение Шенгенска информационна система (ШИС II) трябва да замени своевременно системата ШИС I+, която е базирана на платформа, проектирана през 90-те години на XX век. В ШИС II се използват последните технологии, предлагат се нови функции, както и възможността за включване на биометрични данни. Освен техническите предимства, свързаните с ШИС II законодателни инструменти съдържат разпоредби за засилване на защитата на данните и прозрачност пред Парламента.

През периода ноември-декември 2008 г. основният изпълнител на Комисията за разработването на ШИС II проведе поредица от изпитвания, за да докаже функционалността на централната система в процес на работа във взаимодействие с определен брой национални системи.

Окончателният доклад от изпитванията и анализът на изборите от Комисията изпълнител по въпросите на качеството потвърди по същество, че изпълнителят не е успял да демонстрира правилно изпълнение на редица от изискваните за ШИС II функции. Поради тази причина договорните задължения не бяха спазени.

Този неуспех ще се отрази също на графика на проекта. Ще трябва да бъде преразгледана и целта на възлагането на ШИС II през септември 2009 г.

Трудностите във връзка с ШИС II обаче не представляват проблем за дейността на границите на държавите-членки, тъй като понастоящем ШИС I+ продължава да играе своята роля като гарантира високо равнище на сигурност на външните граници на шенгенското пространство.

Приоритетът на Комисията през следващите месеци ще бъде да направи всичко възможно, за да преодолее настоящите трудности и да разполага с действаща операционна система, която отговаря на правната рамка и изпълнява изцяло изискванията на потребителите.

*
* *

Въпрос № 50 от Athanasios Pafilis (H-1029/08)

Относно: Брутални действия от страна на държавните и полицейски органи, включително убийство на 15годишен ученик в Гърция

Преди няколко дни Alexandros Grigoropoulos, 15годишен ученик, бе убит хладнокръвно от полицейски служител в Атина, отричайки вълна от протести и масови демонстрации в Гърция, както при зараждането на други подобни случаи, довели до отнемането на човешки живот през десетилетията на бруталност на полицейските и държавни органи в Гърция и в други държавичленки на ЕС, например в Обединеното кралство. Подобни случаи са естествено и предсказуемо следствие от климата на терор и репресия, който се поощрява от безпрецедентно авторитарните закони, които се приемат от ЕС и държавите-членки, довели до създаването на чудовище с невиджани досега размери, служещо за упражняване на репресия и потискане на основни човешки права и демократични свободи, докато хората и организирани обществени протести са третираны като „враг отвътре“.

Счита ли Комисията, че тази правна рамка поражда и подхранва бруталност от страна на държавните органи и извършването на беззакония от полицията? Признава ли тя, че правата на човека и демократичните свободи трябва да останат незасегнати от инструментите на държавна репресия и ще предприеме ли действия за отменянето на несъответстващите законови разпоредби?

Отговор

(FR) Комисията с прискърбие научава за трагичната смърт на Alexandros Grigoropoulos и обстоятелствата, при които това се е случило.

Според информацията, с която разполагаме, в Гърция е започнало съдебно дело. От гръцките съдилища ще зависи, след завършването на разследването, да бъде произнесена законна присъда въз основа на фактите, довели до трагичната смърт на момчето.

Комисията би желала да изтъкне своя ангажимент към зачитането на свободата на словото и свободата на събранията, което включва правото на демонстрации. Същевременно тя твърдо заклемява възникналите по време на демонстрациите в Гърция насилствени ексцесии.

Съюзът се основава на принципите на свободата, демокрацията, зачитането на правата на човека и основните свободи и на принципа на правовата държава, които са общи принципи за държавите-членки.

Във всички свои дейности Европейският съюз зачита и насърчава основните права, които са гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

Затова Комисията категорично отхвърля твърденията на уважаемия колега, че инцидентите в Гърция са следствие от политиките или законодателството на Съюза.

*
* *

Въпрос № 54 от Brian Crowley (H-0974/08)**Относно: Регулаторна структура на ЕС**

Смята ли Комисията, че през следващите месеци ЕС може да въведе нова регулаторна структура, за да управлява бъдещето функциониране на световните финансови пазари, поконкретно с новоизбрания президент Барак Обама и с правителствата на Индия и Китай?

Отговор

(EN) Финансовата криза показва колко взаимосвързани са финансовите пазари днес. Започналият със срещата на Г20 процес бележи началото на нов етап от международното икономическо и финансово сътрудничество, през който напредналите икономики работят в поблизки отношения с бързоразвиващите се държави. Това е от ключово значение, ако искаме да осигурим една постабилна глобална икономическа и финансова система.

На срещата на високо равнище във Вашингтон на 15 ноември 2008 г. лидерите на Г20 одобриха план за действие за изпълнение на реформи в световните финансови пазари при спазване на пет общи принципа: (i) засилване на прозрачността и отчетността на финансовите пазари и хармонизиране на стимулите с цел избягване на поемането на прекомерни рискове; (ii) засилване на регулаторните режими, разумния надзор и управлението на риска, както и създаване на гаранции, че всички финансови пазари, продукти и участници са регулирани или са предмет на надзор според съответните обстоятелства; (iii) насърчаване на целостта на финансовите пазари чрез засилване на защитата на инвеститорите и потребителите, избягване на конфликтите на интереси, предотвратяване на нелегалното манипулиране на пазара, дейностите с цел измама и злоупотреби, както и създаване на защита срещу свързаните с незаконните финанси рискове, произтичащи от неосказващи сътрудничество юрисдикции; (iv) засилване на сътрудничеството в световен мащаб в областта на регулирането, предотвратяването на кризи, управлението и намирането на решения; и (v) извършване на реформи в международните финансови институции (напр., в институциите от „Бретън Уудс“) с цел повишаване на тяхната легитимност и ефективност. Планът за действие включва набор от високоприоритетни действия, които трябва да бъдат изпълнени преди 31 март 2009 г., както и някои средносрочни действия. Европа играе пълноценна роля за превръщането на тези принципи в реални и съгласувани действия преди следващата среща на върха на Г20 на 2 април 2009 г. в Лондон.

Въпреки че признаха, че регулирането е преди всичко и найвече отговорност на регионалните и националните регулаторни органи, държавите от Г20 се съгласиха, че засиленото международно сътрудничество, укрепването на международните стандарти и последователното прилагане са необходими за осигуряването на защита срещу неблагоприятни трансгранични, регионални и глобални развития, засягащи международната финансова стабилност. Комисията решително приветства и активно допринася за международните усилия за реформиране на световните финансови системи. В тези усилия участват ключови страни като Съединените щати, Бразилия, Индия и Китай и Комисията е убедена, че този процес действително ще доведе до укрепване на финансовите пазари и на регулаторните режими като по този начин ще намали възможността от подобни кризи в бъдеще. Тъй като Комисията представлява ЕС в някои ключови области на политиката и подготвя и изпълнява критични законодателни актове в областта на финансовите услуги, тя ще продължи да бъде активен и ангажиран партньор в тези международни дискусии.

*

* *

Въпрос № 55 от Eoin Ryan (H-0976/08)**Относно: Предложения за насърчаване на растежа и предприемчивостта в сектора на МСП**

През последните няколко месеца, чрез представянето на предложения относно платежните баланси на държавите-членки относно схемите за гарантиране на депозитите, относно директивата за капиталовите изисквания (COM(2008)0602) и относно агенциите за кредитен рейтинг, Комисията предприе действия за възстановяване на стабилността в икономиките и на пазара и за премахване на неяснотите във финансовата система. Какви предложения ще направи Комисията, за да подпомогне допълнително възстановяването, които ще насърчат растежа, предприемачеството и конкурентоспособността в реалната икономика, особено в сектора на МСП?

Отговор

(EN) За да даде подходящ общоевропейски политически отговор на настоящия икономически спад, на 26 ноември 2008 г. Комисията предложи Европейски план за икономическо възстановяване⁽⁴³⁾. Той представлява рамка за действия, които трябва да бъдат предприети на равнище ЕС и на национално равнище. Европейският съвет, който се проведе в Брюксел на 11-12 декември 2008 г., одобри този план за възстановяване и основното съдържание се в него предложение за пакет от преки бюджетни стимули в размер на 200 милиарда EUR (1,5 % от БВП на ЕС), както и редица други приоритетни действия, основаващи се на заложените в Лисабонската стратегия структурни реформи, които имат за цел засилване на дългосрочния растеж и възможностите за адаптиране на икономиката на ЕС.

Планът за възстановяване включва мерки както на общностно равнище, така и на равнище държавичленки, чиято цел е да се възстанови растежът и да се повиши конкурентоспособността на реалната икономика, особено на малките и средни предприятия (МСП). Към държавичленки бяха отправени искания да предложат национални мерки за бюджетно стимулиране. Освен това бяха предложени няколко инициативи на общностно равнище и на равнище държавичленки, в това число:

Масабна европейска инициатива в подкрепа на трудовата заетост.

Увеличаване на достъпа до финансиране за предприятията, поспециално чрез пакет от 30 милиарда EUR на Европейската инвестиционна банка за заеми за МСП.

Предложения за увеличаване и стимулиране на инвестициите в европейската инфраструктурата и насърчаване на високоскоростни интернет връзки.

Предложения за подобряване на енергийната ефективност на сградите и увеличаване на използването на „зелени“ продукти.

Ключов елемент на плана за възстановяване е пълното прилагане на плана за действие, заложен в законодателния акт за малкия бизнес⁽⁴⁴⁾. Поспециално, за да се намали значително административната тежест върху бизнеса, да се подпомогнат паричните потоци на предприятията и да се помогне на повече хора да станат предприемачи, Общността и държавичленки се приканват да:

Гарантират, че бизнес може да бъде стартиран навсякъде в ЕС в рамките на три дни без никакви разходи и че формалностите по наемането на първия служител могат да бъдат изпълнени на „едно гише“.

Да премахнат изискването микропредприятията да изготвят годишни отчети и да ограничат изискванията за капитал за европейско частно дружество до едно евро.

Да ускорят приемането на предложението за статут на европейското частно дружество, така че от началото на 2009 г. текстът да улеснява трансграничните стопански дейности на МСП и да позволява на предприятията да работят съгласно единен набор от корпоративни правила в целия ЕС.

Да гарантират, че публичните органи плащат фактурите за доставки и услуги в срок от един месец, което ще облекчи затрудненията с ликвидни средства, и че приемат електронните фактури като еквивалентни на тези на хартия. Дължимите от публични структури закъснели плащания също трябва да бъдат уредени.

Да намалят с до 75 % таксите за регистриране и поддържане на патенти и да съкратят наполовина разходите за запазена в ЕС търговска марка.

Планът за възстановяване подчертава също необходимостта от увеличаване на инвестициите в научноизследователска и развойна дейност (НИРД), иновации и образование. Много е важно действително индустрията, и в частност МСП, да бъдат насърчавани да запазят и дори да увеличат техните дейности в областта на НИРД и иновациите. Разходите за НИРД трябва да се разглеждат като инвестиция, а не като разход, който трябва да бъде съкратен. Инвестициите в НИРД и иновации сега ще положат основите на силната конкурентоспособност на европейската индустрия в краткосрочен и средносрочен план в бъдеще. Комисията продължава да подкрепя дейностите в областта на НИРД за МСП чрез различните дейности по Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности. Например, специалната схема „Научни изследвания в полза на МСП“ ще отпусне през 2009 г. още 25 милиона EUR за финансиране

(43) COM(2008) 800 от 26 ноември 2008 г.

(44) Приет от Съвета по конкурентоспособност на 1 декември 2008 г. Виж още за законодателния акт за малкия бизнес в Европа на http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm

на повече проекти, като Комисията също предоставя подкрепа на държавите-членки за подобряване на съгласуването на техните програми за подкрепа за НИРД в МСП.

Освен това в плана за възстановяване Комисията предлага редица инициативи за повишаване на конкурентоспособността на индустрията, поспециално на автомобилната промишленост и строителството. Комисията ще създаде три големи публично-частни партньорства, за да подкрепи иновациите и да подготви тези сектори да посрещнат сериозните предизвикателства на преминаването към „зелена“ икономика.

В автомобилния сектор европейската инициатива за „зелени“ автомобили ще окаже подкрепа за научноизследователската дейност в областта на енергийно ефективните транспортни технологии и тяхното приемане от пазара.

В сектора на строителството инициативата за европейски енергийно ефективни сгради ще насърчава зелените технологии и разработването на енергийно ефективни системи и материали в новите и реновираните сгради с оглед чувствително намаляване на енергийното им потребление и емисиите на въглероден диоксид.

И накрая, инициативата за „фабрики на бъдещето“ ще помогне на производителите от различни сектори в ЕС, и поспециално на МСП да се адаптират към изискванията на глобалната конкуренция като се повиши технологичната база на производството в ЕС чрез разработване и интегриране на съответните технологии на бъдещето като инженерни технологии за адаптиращи се машини и промишлени процеси, информационни и комуникационни технологии (ИКТ) и усъвършенствани материали.

Приоритетите на плана за възстановяване на общностно равнище са описани поподробно в публикувания на 16 декември 2008 г. Доклад за изпълнението на Програмата на Общността от Лисабон ⁽⁴⁵⁾, който ще бъде обсъден на пролетния Европейски съвет 2009 г.

*
* *

Въпрос № 56 от Avril Doyle (H-0994/08)

Относно: Трансгранично здравно обслужване и вътрешния пазар

След публикуването неотдавна предложение на Комисията (COM(2008)0414) относно правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, което бе предшествано от произнесените наскоро решения на Съда на европейските общности, които потвърждават правата на пациента на достъп до болнични грижи в друга държава-членка, предвижда ли Комисията някакви трудности или конфликти на интереси при изпълнението на този доклад във връзка с компетентността на държавите-членки да предоставят здравни услуги?

Отговор

(EN) Предложението на Комисията за директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване ⁽⁴⁶⁾ по никакъв начин не засяга отговорностите на държавите-членки за организиране и предоставяне на здравни услуги и медицински грижи. Държавите-членки носят пълната отговорност за определянето на правата, от които могат да се ползват пациентите в тяхната страна, и за това как се предоставят здравните услуги.

Предвид това Комисията не предвижда конфликт на интереси при изпълнението на предложената директива във връзка с компетентността на държавите-членки при предоставянето на здравни услуги. Извършената от Комисията оценка на въздействието показва, че цялостното отражение на предложението върху националните системи за здравеопазване ще бъде ограничено.

Целта на предложението на Комисията за директива за правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване е просто да бъде подобрено положението на пациенти, при които съществуват специфични обстоятелства и за които трансграничното здравно обслужване е найдоброто решение, и да се осигури допълнителна възможност за пациенти, които нямат това право, да получат разрешение, за да отидат за планираното лечение в чужбина при условията на Регламент № 1408/71.

⁽⁴⁵⁾ COM(2008) 881 от 16 декември 2008 г.

<http://www.cc.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>

⁽⁴⁶⁾ COM(2008) 414 окончателен.

*
* *

Въпрос № 57 от Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)

Относно: Инвестиции в транспортната инфраструктура

Икономическата и финансовата криза засегна много от държавите-членки като всяка седмица ставаме свидетели на съобщения за нови мерки, засягащи хиляди служители в различните държави-членки. Инвестициите в транспортната инфраструктура са един от начините, по който Европа може да се справи с икономическата криза. Изграждането на транспортна инфраструктура (железопътна, пътна, въздушна, морска) изисква големи инвестиции, а изпълнението на проектите приключва в средносрочен или дългосрочен план. Ако бъдат извършвани достатъчно инвестиции в транспортна инфраструктура, държавите-членки ще трябва да се споразумеят за съответно увеличение на бюджета на Трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) или да допуснат нарастване на техните бюджетни дефицити за определен период от време. Какви мерки предвижда Комисията, за да даде възможност на държавите-членки да постигнат значително увеличение на инвестициите в транспортна инфраструктура в този период на икономическа и финансова криза?

Отговор

(EN) Комисията приветства изтъкването от страна на уважаемия колега на ролята на инвестициите в транспортната инфраструктура като средство за справяне с икономическата криза. Действително инвестиции от този род водят не само до стабилизиране на макроикономическото търсене и създаване на работни места както пряко, така и косвено, но същевременно проправят пътя за устойчив икономически растеж и повишаване на производителността в бъдеще. Особено важно е за цяла Европа да превърне предизвикателствата, които настоящата криза поставя, във възможности.

Европейският план за икономическо възстановяване, който неотдавна бе одобрен от Съвета, е прекият отговор на Комисията и той предвижда да бъдат направени интелигентни инвестиции, включително в инфраструктура. Поспешно, за да се даде възможност за увеличаване на инвестициите в транспортна инфраструктура, планът предвижда четири конкретни действия:

1. Увеличаване на капиталовата база на Европейската инвестиционна банка, което ще даде възможност за увеличаване с 15 милиарда EUR на ресурса за отпускане на финансиране от банката за следващите две години;
2. Създаване на фонд за инвестиции в дялово участие, предназначен за проекти в областта на инфраструктурата, а също и в областта на енергетиката и промените в климата;
3. Създаване на възможности за пошироко участие на частния сектор в инвестиции в инфраструктурата чрез разясняване на правната рамка и премахване на административните пречки за партньорства между публичния и частния сектор;
4. Отпращане през 2009 г. на допълнителна покана за представяне на предложения в размер на 500 милиона EUR за проекти от Трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T), при които отпуснатите от Общността безвъзмездни средства биха довели до започването на строителство преди края на 2009 г.

Очаква се само последната мярка да ускори предаването на трансевропейската инфраструктура и да мобилизира национални инвестиции в размер на повече от 3 милиарда EUR. Очевидно е обаче, че покана на стойност 500 милиона EUR няма да отговори на съществуващото търсене. Няма да бъде възможно продължаването на работата по няколко проекта заради ограничения във финансирането, които са особено тежки при настоящите икономически обстоятелства. Още много конкретни проекти от TEN-T може да бъдат ускорени веднага, ако има на разположение допълнителни бюджетни средства, което също би имало полезен принос за програмите за възстановяване на отделните държави-членки.

*
* *

Въпрос № 58 от Saïd El Khadraoui (H-1001/08)

Относно: Забрана на тютюнопушенето в кафенета и ресторанти

В съответствие с европейското право почти всички държави-членки на Европейския съюз приеха забрани на тютюнопушенето на обществените места и на работното място. Подобна забрана вече съществува или се планира да бъде наложена в близко бъдеще в Швеция, Ирландия, Малта, Нидерландия, Шотландия, Англия и Уелс, Белгия, Испания и Франция.

От месец юли 2008 г. нашите съседи в Нидерландия също забраниха тютюнопушенето в кафенета и ресторанти. Комисията неотдавна обяви неясни планове за разширяването на тази забрана, така че в бъдеще да бъде обхваната цяла Европа.

Кога предлага Комисията да влезе в сила тази забрана и има ли тя график за изпълнение?

Изследванията в Ирландия показват, че спадът в броя на клиентите на кафенетата се дължи само в много малка степен на забраната на тютюнопушенето.

Разполага ли Комисията с някакви доклади за положителни или отрицателни последици от забраната на тютюнопушенето върху броя на клиентите на кафенетата?

Отговор

(EN) Като страна по Рамковата конвенция за контрол на тютюна на Световната здравна организация Общността и 26те държавичленки са обвързани със задължението да осигуряват защита от излагане на тютюнев дим във всички затворени работни помещения и обществени места.

През 20062007 г. службите на Комисията участваха в работата по формулирането на подробни насоки как да бъде изпълнено това задължение. Насоките бяха приети от всички страни през юли 2007 г. Те създават „златен стандарт“, който всяка страна трябва да се стреми да постигне в срок от пет години след влизането на конвенцията в сила за тази страна — т. е. до 2010 г. за ЕО и повечето от държавитечленки.

За да окаже подкрепа на държавитечленки при приемането на всеобхватно законодателство за среда без тютюнев дим, през 2009 г. Комисията възнамерява да представи предложение за препоръка на Съвета относно околна среда без тютюнев дим.

Освен това Комисията взе решение да започне консултации със социалните партньори на общностно равнище относно необходимостта от допълнителни мерки за защита на работещите от рискове за тяхното здраве, произтичащи от излагането на тютюнев дим на работното място.

Представените в литературата данни за въздействието на политиките за среда без тютюнев дим върху приходите и заетостта в сектора на общественото хранене не са еднопосочни. Като цяло изглежда, че те имат до голяма степен неутрален ефект.

Заслужава да се отбележи, че при международен преглед на проведените изследвания на икономическите въздействия от политиките за среда без тютюнев дим върху сектора на общественото хранене бе установено, че в 47 от 49те найдобре подготвени проучвания не се регистрира отрицателен ефект върху обективни индикатори, като например облагаемите продажби.

Важно е, че има достоверни сведения, че здравето на лицата, работещи в барове и ресторанти, се е подобрило значително месеци след въвеждането на разпоредбите за забрана на тютюнопушенето. В резултат от политиките за среда без тютюнев дим се регистрира до 50 % намаление на дихателните симптоми на персонала на заведенията за обществено хранене.

Комисията ще разгледа подробно този въпрос в оценката на въздействието, която ще придружава предложението на Комисията за среда без тютюнев дим.

*
* *

Въпрос № 59 от Marco Pannella (H-1005/08)

Относно: Търговско споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА)

Европейският съюз води преговори с Япония, САЩ и други държави по Търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА). Тези преговори се провеждат тайно, без да се информира Европейският парламент, националните парламенти или обществеността. Според изтеклата информация за вариантите на договора той предвижда въвеждане на наказателни и гражданскоправни мерки за нарушаване на авторското право, както и много широки правомощия на граничния и отговарящия за сигурността на летищата персонал. Поспециално, изглежда, че ще бъде разрешено да се извършват проверки на компютрите и цифровите музикални плейъри на пътуващите, както и да се конфискува тяхно оборудване и дори те да бъдат арестувани.

Може ли Комисията да потвърди горното и да предостави допълнителна информация за АСТА? Какви гаранции за пътуващите се предвиждат във връзка с проверки, които засягат в особена степен личната неприкосновеност,

и какви защитни механизми, основаващи се на презумпцията за невинност и правото на справедлив процес? Какви насрещни проверки са направени в Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), в Работната група по член 29 и в Агенцията на Европейския съюз за основните права? Не смята ли Комисията, че този договор може да нарушава Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и Хартата на основните права?

Отговор

(EN) Целта на преговорите по Търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА) е да осигури подобрени международни стандарти за действие срещу нарушения в особено големи размери на правата върху интелектуална собственост (ПИС).

Фалшифицирането вече се извършва в промишлен мащаб. То се е превърнало в изключително печеливш бизнес, носещ приходи, които се доближават до приходите от трафик на наркотици и оръжие, но с много понисък риск. Очевидно е, че този вид дейност причинява огромни щети на икономиката на ЕС, за която качеството и иновациите са основно конкурентно предимство. Тази тенденция е особено тревожна и от гледна точка на защитата на потребителите, тъй като много фалшиви продукти са определено опасни (фалшиви лекарства, резервни части, детски играчки, храни и др.).

По тази причина ЕС работи съвместно с партньори, които споделят неговата загриженост като Съединените щати (САЩ) и Япония, но също и с Мексико, Корея, Мароко и други, по преговорите за търговско споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА).

Преди всичко АСТА трябва да спомогне за овладяване на извършваната от престъпни организации дейност, която нанася вреди върху икономиката или потребителите. Целта на АСТА не е да бъдат ограничени гражданските свободи или потребителите да бъдат засегнати неблагоприятно. Следователно изключено е настоящите преговори по АСТА да доведат до даването на нови правомощия на граничния или отговарящия за сигурността на летищата персонал за извършване на проверки на компютрите или цифровите музикални плейъри на пътуващите.

Настоящият регламент на ЕС съдържа клауза de minimis, съгласно която стоките, намиращи се в личния багаж на пътуващите, се изключват от предмета на законодателството, доколкото тези стоки не са част от търговски трафик. Целта на АСТА не е потребителите да бъдат засегнати неблагоприятно, а да се създаде ясна основа за действията на митниците срещу търговския внос на фалшиви стоки и потребителите да бъдат защитени от потенциално опасни продукти.

Условията на АСТА няма да превишават настоящите достижения на правото на Общността относно упражняването на права върху интелектуалната собственост⁽⁴⁷⁾, които не ограничават основните права и свободи, както и на гражданските свободи, утвърдени от Хартата на основните права. Освен това тези достижения на правото в областта на упражняването на ПИС не засягат националните или общностните законови разпоредби в други области, поспециално в областта на защитата на личните данни [напр. Директивата за защита на личните данни⁽⁴⁸⁾ и Директивата относно правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации⁽⁴⁹⁾].

Както при всички търговски преговори, преговарящите по АСТА трябва да спазват определено ниво на поверителност. Това не означава, че тези преговори са тайни или че институциите на ЕС са възпрепятствани да упражняват своите институционални правомощия. Целите на ЕС в преговорите са много ясни и както Съветът, така и Европейският парламент са редовно информирани и с тях се провеждат консултации относно състоянието на преговорите. Провеждат се и обсъждания с представители на гражданското общество.

Съветът и държавите-членки следят отблизо процеса заради вероятността от включване на въпроси от наказателната политика, които все още не са хармонизирани на равнище ЕС. Съответно председателство ще

(47) Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост, ОВ L 157, 30.4.2004 г.

(48) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, ОВ L 281, 23.11.1995 г.

(49) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации, ОВ L 201, 31.7.2002 г.

преговаря по този въпрос (и други нехармонизирани въпроси, които може да възникнат, като например съдебното и полицейско сътрудничество).

Също така Комисията обсъжда въпроса редовно с Европейския парламент, поспециално в комисията INTA⁽⁵⁰⁾, и ще продължи да прави това. Разбира се, Комисията е готова да се яви пред останалите комисии, за да предостави допълнителна информация за тези преговори, ако това бъде поискано.

*
* *

Въпрос № 60 от Göran Färm (H-1013/08)

Относно: Опростени правила за кандидатстване за предоставяне на безвъзмездни средства за научни изследвания от ЕС

Комисията на Парламента по промишленост, изследвания и енергетика проведе неотдавна среща с „класа по физика“ на Шведската академия на науките, т.е. с групата изследователи, които присъждат Нобеловата награда за физика. По време на срещата бяха отправени доста критики относно администрирането на ресурсите за научни изследвания на ЕС. Много европейски изследователи смятат, че при кандидатстването за безвъзмездни средства за научни изследвания по много от частите на Седмата рамкова програма (7РП) например важат толкова сложни правила, че европейските изследователи предпочитат да търсят финансиране от САЩ или от частни или национални източници.

Какво прави Комисията, за да опрости тези процедури за кандидатстване?

Отговор

(EN) Рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие на ЕС е основен инструмент на научноизследователската политиката, която има за цел финансиране на научни изследвания. Тя има собствен бюджет, който с течението на времето бе увеличен. Заради европейския характер на програмата поголямата част от проектите се провеждат от многонационални и многосекторни консорциуми. Това, както и правната и финансова рамка, която важи за всички разходи в ЕС, води до присъщо ниво на сложност, което е малко повисоко, отколкото при националните програми за научни изследвания. Комисията трябва също да гарантира стабилното финансово управление на публичните ресурси и да спазва задълженията и изискванията за отчетане, заложили в правната основа на програмата.

В този контекст Комисията се стреми непрекъснато да усъвършенства и оптимизира процесите, правилата, документацията и информационните системи, за да намали административната тежест за участниците. С успешната начална фаза на Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (2007-2013 г.) (7РП) Комисията вече може да посочи редица подобрения в областта на опростяването в сравнение с предишните програми:

Инсталирането на система за уникална регистрация на юридическите лица участници премахна необходимостта от извършване на повторни проверки за съществуването и правния статут на всеки участник. Правните документи вече трябва да се предоставят само веднъж, а цялата информация се съхранява в централна база данни, която е достъпна за всички генерални дирекции, които изпълняват 7РП.

Чрез въвеждането на праг от 375 000 EUR броят на необходимите заверки на финансовите отчети в 7РП е намален до една десета от техния брой в 6РП.

Благодарение на въвеждането на гаранционния фонд в 7РП са необходими много помалко ек ante проверки на финансовите възможности и предпазни мерки. Ек ante проверките вече са необходими само за координаторите и участниците, които отправят искане за принос на ЕО в размер на повече от 500 000 EUR. Това е особено полезно за участието на малки и средни предприятия (МСП) и новосъздадени дружества.

Договаряне на изменения на споразумения за безвъзмездна помощ: В края на 2007 г. бе въведена нова мрежова електронна система за водене на преговори, която се използва от всички генерални дирекции по научните изследвания. Системата позволява онлайн взаимодействие между участниците и специалистите по проекти на Комисията. Насоките за извършване на изменения бяха рационализирани. Много промени вече могат да се уреждат с обикновени информационни писма, т.е. за тях не се изисква официална процедура за изменение. За обработването на всички изменения отново ще се използва мрежовата електронна система.

⁽⁵⁰⁾ Комисия по международна търговия

Облекчаване на тежестта за отчитане на проекти и заверяване на финансовите отчети: Структурата на периодичните и окончателни технически доклади бе съществено оптимизирана и Комисията се стреми да удължи сроковете за отчитане и плащане (като увеличи средния период от 12 на 18 месеца), което ще доведе до значително намаляване на общия брой на докладите и платежните трансакции.

Всички тези инициативи, както и оптимизирането на документи с насоки за участниците, допринесоха за опростяване на свързаните със 7РП процедури. Комисията се ангажира да продължи да работи в тази посока. Инициативата eFP7 например има за цел да бъде направено съществено подобрене в информационните системи на всички взаимодействия между Комисията и участниците. Комисията също така скоро ще направи предложения за въвеждане на ex-ante сертификация на методиките за одит, за да разшири използването на осреднено докладване на разходите за определени бенефициери. За да идентифицира други потенциални области за опростяване, Комисията се консултира с много страни, включително с „група за отзвук“, съставена от помалки участници в научните изследвания.

*

* *

Въпрос № 61 от Zsolt László Becsey (H-1019/08)

Относно: Отказът на Сърбия да признае геноцида на унгарци, германци и евреи във Войводина през 1944/45 г.

Човешкото достойнство и следователно хуманността са основни ценности на Европейския съюз (вж. Договора от Ница и Договора от Лисабон). Ако Сърбия непрекъснато нарушава тези ценности като отказва да признае извършения от титовските партизански части геноцид през 1944/45 г., на който станаха жертва около 40 000 унгарци от Войводина, 260 000 германци и евреи под претекста за тяхната „колективна вина“, и по този начин отказва да реабилитира всички жертви, защо Комисията не повдигне този въпрос като важен за Споразумението за стабилизация и асоцииране (ССА) и като условие за разширяването съгласно критериите от Копенхаген в своите преговори и действия по отношение на всяко правителство в Белград? Без признаване на историческата вина и без поднасяне на извинение нямаше да може да бъде постигнато помирение между европейските народи в Съюза — как тогава биха могли да направят това сърбите, унгарците, германците и евреите?

Отговор

(EN) Извършените през Втората световна война жестокости не трябва да бъдат забравени от сегашните и бъдещи поколения европейци.

Помирението е бавен и болезнен, но жизненоважен процес, през който страните трябва да преминат, за да си простят миналото. Този процес на помирение произтича от основния принцип, на който се основава ЕС.

Комисията е наясно с човешките страдания, през които са преминали унгарците и германците във Войводина през 1944 и 1945 г., посочени от уважаемия колега. Комисията не се намесва пряко в събития, извършени по време на Втората световна война, но се концентрира върху насърчаването на открит и всеобхватен дебат в целия регион.

Комисията насърчава подпомагането на междуетническите отношения в Сърбия чрез политически диалог и мерки за укрепване на доверието. Освен това Комисията подкрепи няколко проекта за поощряване на мултиетническата идентичност на Войводина, на човешките и малцинствени права и граждански свободи. Тя също оказва подкрепа на културни и образователни дейности между Сърбия и съседните страни, включително Унгария.

Комисията следи отблизо ситуацията във Войводина чрез своя офис в Белград и в своите годишни доклади за напредъка докладва за политическата ситуация. Тя поддържа активни контакти с организации на гражданското общество в провинцията, които извършват дейности в областта на помирението и борбата срещу безнаказаността.

И накрая, процесът на помирение с миналото трябва да бъде воден от самите страни в духа на открития диалог и взаимното разбиране на страданията, през които всички страни са преминали както в близкото, така и в подалечното минало.

*

* *

Въпрос № 62 от Pedro Guerreiro (H-1023/08)**Относно: Прилагане на правило „N+2“ за структурните фондове от финансовата рамка за периода 20002006 г. — актуална информация**

След отговора на Комисията на писмен въпрос E4746/08 относно прилагането на правилото за автоматично отменяне на бюджетни кредити за поети задължения по структурните фондове — наричано правилото „N+2“ — което беше въведено като част от финансовата рамка за периода 20002006 г., и съгласно което разрешените суми се анулират, ако не са били приложени в срок от две години, може ли Комисията да отговори на следните въпроси:

Каква е настоящата сума на разрешените разходи, които са били отменени по силата на правилото „N+2“, по години и по страни?

Каква е реалната сума на разрешените разходи за финансовата рамка за периода 20002006 г., които ще бъдат отменени във всяка страна, ако правилото „N+2“ се прилага до края на 2008 г.?

Комисията посочва, че за периода 20002006 г. оценката на дадените през 2006 г. разрешения и възможните отменяния, които може да бъдат извършени, ще бъде направена след приключването на програмите. Какви са сроковете за всяка програма във всяка страна?

Предложени ли са или ще бъдат ли предложени мерки, които да помогнат да се гарантира, че целта за разходването на структурните фондове е изпълнена, и поспециално отменянето на правилото „N+2“ за финансовата рамка за периода 20002006 г. и правилата „N+2“ и „N+3“ за финансовата рамка за периода 20072013 г. в интерес на „икономическото и социално сближаване“ и заетостта?

Отговор

(EN) Насочваме вниманието на уважаемия колега към приложения Ексел файл, в който е посочена настоящата стойност на разрешените разходи, които Комисията е била длъжна да отмени до момента по правилото „n+2“ по години, по държавичленки и по фондове (Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР) — Финансов инструмент за ориентиране на рибарството (ФИОР) — Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) — Европейски социален фонд (ЕСФ)).

Общата сума, която трябва да бъде отменена по правилото „n+2“ за програмния период 20002006 г., ще бъде окончателно установена при закриването на оперативните програми (член 105, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1083/2006).

Що се отнася до датите на закриване, Комисията не е в състояние да даде подробен отговор по оперативни програми и по държавичленки, тъй като всяка оперативна програма има своя крайна дата на допустимост на разходите и тази дата е основата за определяне на датата на закриване. Освен това, предвид натиска на настоящата икономическа и финансова криза, Комисията е готова да разгледа конструктивно искания от страна на държавите-членки за продължаване на крайната дата за допустимост на разходите по оперативните програми за периода 20002006 г. Като цяло обаче прогнозните дати за закриване са следните:

Края на март 2009 г. за програми, за които крайната дата на допустимост е в края на 2007 г., без държавни помощи.

Края на юли 2009 г. за програми, за които крайната дата на допустимост е в края на 2007 г., включително държавни помощи.

Края на март 2010 г. за програмите с поети задължения през 2006 г., без държавни помощи;

Края на юли 2010 г. за програмите с поети задължения през 2006 г., включително държавни помощи.

Края на септември 2010 г., ако бъде поискано удължаване на срока за програми по 4 или 5.

Края на март 2011 г. за гръцки програми, които вече се ползват с удължен срок на допустимост.

Трябва да припомним, че правилата „n+2“ и „n+3“ представляват неразделна част от регулаторната рамка съответно за програмните периоди 20002006 г. и 20072013 г., както са одобрени от Европейския парламент и от Съвета. Правилата са важен стимул за администриращите органи да ускорят изпълнението на оперативните програми на практика, за да се увеличи в найголяма степен въздействието върху икономическото и социалното

сближаване и заетостта. Съответно Комисията не възнамерява да предложи правилото „n+2“ за периода 2000/2006 г. или правилата „n+2“ и „n+3“ за периода 2007/2013 г. да бъдат отменени.

Вместо това, в светлината на настоящата икономическа и финансова криза, Комисията предложи пакет за възстановяване, който има за цел да гарантира, че целите в областта на разходването на структурните фондове могат да бъдат изпълнени. Това означава, че към държавите ще бъдат направени допълнителни авансови плащания веднага след като бъде одобрено предложеното изменение на Регламент (ЕО) № 1083/2006 г., което трябва да даде тласък на изпълнението на оперативните програми чрез увеличаване на ликвидността в системата.

По подобен начин в областта на рибарството през юли 2008 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 744/2008 г. за въвеждане на временно конкретно действие с цел поощряване на реструктурирането на риболовните флотове на Европейския съюз, засегнати от икономическата криза. Една от приетите мерки е предоставената възможност на държавите да поискат второ предварително финансиране, за да ускорят прилагането на мерките по оперативните програми от Европейския фонд за рибарството (ЕФР).

*
* *

Въпрос № 63 от Mihael Brejc (H-1025/08)

Относно: Внос от държави извън ЕС

Европейският съюз е одобрил много документи във връзка със зачитането на човешките права и в този контекст специално настоява за спазването на конвенциите, в които експлоатацията на детския труд е обявена за незаконна. В Съюза обаче се внасят значителен обеми стоки от Азия, Африка и Южна Америка, където детският труд все още масово се експлоатира.

Следователно, що се отнася до вноса, уверява ли се Комисията, че конвенциите, които забраняват детския труд, са били спазени?

Отговор

(ЕН) Комисията се ангажира да следва целта за премахване на детския труд в световен мащаб. Това е отразено в нейното съобщение „Специално място за децата във външните действия на ЕС“⁽⁵¹⁾ и в плана за действие на Европейския съюз относно правата на децата във външните действия. Двата документа бяха приветствани от Съвета на 27 май 2008 г.⁽⁵²⁾

ЕС убедително насърчава подобряване на трудовите норми в трети страни чрез стимули и сътрудничество, включително чрез своите двустранни търговски преговори и споразумения (напр. споразуменията за свободна търговия (ССТ) и Общата система за преференции (ОСП).

Схемата на ОСП на ЕС е ключов инструмент за насърчаване на търговските партньори да подобрят своето представяне в тази област. Поконкретно, в специалния насърчителен режим за устойчиво развитие и добро управление (известен като ОСП+) ЕС предлага допълнителни тарифни преференции като стимул, който да насърчи уязвимите развиващи се страни партньорки да ратифицират и да прилагат ефективно редица международни стандарти, в това число и съответните конвенции за детския труд на Международната организация на труда (МОТ) (Конвенция № 182 за найлошите форми на детски труд и Конвенция № 138 относно минималната възраст за приемане на работа) и Конвенцията за правата на детето на Организацията на обединените нации (ООН). В момента (към 1 януари 2009 г.) 16 страни са предприели достатъчни мерки, за да се възползват от допълнителните преференции по ОСП+. Същевременно Комисията може временно да оттегли преференциалните договорености по отношение на държава бенефициер по ОСП в случай на сериозни и системни нарушения на основни човешки и трудови права, залегнали в конвенциите на ООН/МОТ, въз основа на заключение на съответните международни наблюдаващи органи.

Всъщност това стана в случаите на две страни, Беларус и Мианмар, където Комисията предприе мерки след като извърши подробни проучвания и с оглед на ясните констатации на МОТ.

Детският труд в повечето случаи е проблем на структурата и развитието в победните страни, който е тясно свързан с техните индивидуални предизвикателства в областта на развитието, липсата на социални структури

(51) Док. COM (2008) 55 окончателен.

(52) SEC(2008)136.

и достъп до образование. Холистичният подход, прилаган чрез политика на развитие, политически диалог и сътрудничество в многостранен контекст — МОТ и ООН — се смята за найдобрият инструмент за справяне с детския труд. Комисията подкрепя основната програма на МОТ за премахване на детския труд (IPEC). В средата на 2008 г. с финансовата подкрепа на Европейската общност започна нова програма по IPEC (TACKLE — Справяне с детския труд чрез образование) като част от усилията за засилване на борбата срещу бедността и постигане на Целите на хилядолетието за развитие в 11 държави в Африка, Карибския басейн и Тихоокеанския регион. Проектът има за цел укрепване на правната рамка в областта на детския труд и образованието, както и увеличаване на институционалния капацитет за прилагане на стратегии за премахване на детския труд.

Комисията редовно повдига пред партньори въпроса за нарушения на трудовите права, и поспециално във връзка с детския труд. Въпреки постигнатия досега напредък, борбата срещу детския труд продължава да бъде глобално предизвикателство, което изисква полагането на непрекъснати усилия.

*
* *

Въпрос № 64 от Kathy Sinnott (H-1026/08)

Относно: „Home Choice Loan“

„Home Choice Loan“ бе въведен от ирландското правителство в бюджета за октомври 2008 г. Целта на „Choice Loan“ е чрез няколко местни органа да бъдат осигурени ипотекни за купувачите, които закупуват имот за първи път и не могат да получат достатъчно финансиране от банка или дружество за жилищно финансиране. Максималният размер на отпусканата сума ще бъде 285 000 EUR, до 92 % от „пазарната стойност“, като ще важи само по отношение на новопостроени жилища.

Смята ли Комисията, че тази схема е нарушение на правото на Общността? Смята ли Комисията, че тя води до изкривяване на пазара, действа в подкрепа на цените, а също и облагодетелства строителните предприемачи, които изграждат нови жилища на пазар с наличие на голямо свръхпредлагане на необитавани нови жилища? Облагодетелства ли схемата купувачите, които закупуват жилище за първи път, пред онези, които по някаква причина са притежавали жилище порано? Създава ли се по този начин програма за високорискови ипотекни? Ще ангажира ли схемата новите купувачи да плащат надути цени на един падащ пазар?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с визираната от уважаемия колега мярка. Тя бе доведена до знанието на Комисията в множество оплаквания. Комисията прикани ирландските органи да коментират изразените от някои жалбоподатели твърдения и службите на Комисията в момента проучват предоставената в отговор информация от ирландските органи.

*
* *

Въпрос № 65 от Georgios Toussas (H-1032/08)

Относно: Дерегулирането на каботаж увеличава печалбите на корабособствениците

Поддавайки се на натиска на корабособствениците, Комисията неотклонно работи за пълното прилагане на Регламент (ЕИО) № 3577/92⁽⁵³⁾ относно морския каботаж, докато 36 кораба за крайбрежно плаване произволно са изведени временно от експлоатация, повече от 2000 моряци са освободени от работа, без да бъдат компенсирани, правата на работниците се потъпкват, крайбрежните корабни услуги се рушат, а страната остава „осакатена“. Корабособствениците внесоха оплакване пред Комисията за нарушения в регламента, настоявайки за отменяне на основното задължение за опериране на плавателните съдове в продължение на десет месеца с пълен екипаж, за ограничаване на изискването за владееене на гръцки език до членовете на екипажа, отговарящи за безопасността, и за дерегулиране на цените на билетите за икономична класа за междуостровните услуги, които от 2001 г. са нараснали с 376 %, както и за субсидираните маршрути.

Приема ли Комисията оплакванията на корабособствениците като легитимни? Ще поиска ли тя от гръцкото правителство да се съобрази с техните искания? Ще отмени ли Комисията дерегулирането на каботаж, което доведе до влошаване на услугите и повишаване на цените на билетите и в резултат до огромни печалби за корабособствениците?

⁽⁵³⁾ ОВ L 364, 12.12.1992 г., стр. 7.

Отговор

(FR) Комисията вече направи всичко необходимо за пълното прилагане на регламентите за каботаж⁽⁵⁴⁾ във всички държавичленки, включително в Гърция.

Това прилагане означава, че каботажът е либерализиран: Комисията не възнамерява да бъде отменено либерализирането на каботаж, а поскоро смята този процес да завърши. По подобен начин всяко обосновано оплакване от кой да е тъжител за неправилно прилагане на въпросния регламент се смята за валидно и се разглежда от Комисията.

Либерализирането на каботаж ще позволи на Гърция да предприеме всички необходими мерки за подобряване на услугите и намаляване на цените в дългосрочен план. Имайки предвид това, тенденциите в цените на морския транспорт не се определят единствено от регулаторната система и това би трябвало да бъде взето под внимание при извършването на оценка на последиците от либерализацията.

*
* *

Въпрос № 66 от Proinsias De Rossa (H-1033/08)**Относно: Транспониране на принципа на равнопоставеност на половете от директивата за стоки и услуги**

След писмения отговор на Комисията от 3 септември 2008 г. на моя устен въпрос H-0604/08, какво е настоящото положение на разследването на Комисията относно транспонирането от Ирландия на директивата за забрана на дискриминацията по пол по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (Директива 2004/113/ЕО⁽⁵⁵⁾), и поспециално как Комисията оценява отговора на Ирландия на официалното уведомително писмо?

Отговор

(EN) В своя отговор на предишния въпрос на уважаемия колега (H-0604/08) Комисията обясни, че отговорът на ирландските органи на официалното уведомително писмо от септември 2008 г. се разглежда.

Този преглед показва, че ирландските органи са приели нотифицираните национални мерки, с които Директива 2004/113/ЕО⁽⁵⁶⁾ е била транспонирана в националното законодателство, а именно Законът за гражданското право (Други разпоредби), 2008 г., за изменение на Законите за равния статут, 2000/2004 г.

Съответно Комисията закри процедурата за нарушение срещу Ирландия за неспазване на мерките за транспониране на директивата. Въпреки това Комисията ще продължи да наблюдава прилагането на общностното право на национално равнище и ако се установи, че държавачленка е нарушила правото на Общността, Комисията ще използва всички предоставени ѝ по силата на Договора за ЕО правомощия.

*
* *

⁽⁵⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите-членки (морски каботаж), ОВ L 364 от 12.12.1992 г.

⁽⁵⁵⁾ ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 37.

⁽⁵⁶⁾ Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги, ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 3743.